

Délibáb

12. SZÁM

HUSVÉTI SZÁM

KÉTSZERES TERJEDELEM
ÁRA VÁLTOZTALANUL

14
FILLÉR

ZILAHY IRÉN
a műegyetemi köz-
gazdász ifjuság márci-
us 28-án a Vigadó-
ban tartandó Lehár-
díszhangversenyének
egyik főszereplője
(Rozgonyi felv.)

RÁDIÓMŰSOR
MÁRCIUS 24. - 30. IG

kl.
jtés.

irály
13.
ünk.
arázó
egyes
röm-
35.
gárdi
tőja,
pző.
yper.

33.
Tes.

nevét
mult
szül:
Zöldi
B.,
Balla
ovies

XII. Pius pápa koronázásának évfordulója alkalmával rendezett diszgyűlés a Vigadóban. Gróf Ziehy János, Serédi Jusztinián hercegprimás, Meszlényi Zoltán püspök, Huszár Károly, Czapik Gyula püspök (MFI felv.)

A Gyümölcsértékesítő Kongresszus az Omgeban. Nusser János államtitkár, gr. Teleki Mihály földművelésügyi miniszter, dr. Jeszenszky Árpád igazgató, Szóts Sándor titkár (MFI felv.)

A Vöröskereszt jótékonycélú teája. Vitéz Gátföldi Egon, Fábry tábornok, Magdolna királyi hercegnő, özvegy gróf Apponyi Albertné, vitéz Gátföldiné, Anna kir. hercegnő (Szécsi felv.)

XIV. évfolyam

Budapest, 1940 március 23

12. szám

14
FILLÉR

Délibáb

Színházi hetilap

Felölős szerkesztő:
BIBÓ LAJOS

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 1 pengő 80 fillér, félévre 3 pengő 60 fillér. Biztosítással kombinálva negyedévre 2 pengő 60 fillér, félévre 5 pengő 20 fillér, egy hónapra 90 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 14 fillér. Franciaországban Frs. 1.50, Jugoszláviában 2 dinár, Romániában 7 lei.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII. Dohány uca 12. Telefon: 14-23-39, 14-23-50.
Postatakarékpénztári bevezetési lap száma: 9244.

igadóban.
ár Károly,
MFI felv.)

ki Mihály
MFI felv.)

ha királyi
szony
zécsi felv.)

HUSVÉT
(Metro—Goldwyn—Mayer
felv.)

Abonyi Géza

Makay
Margit,
Ungváry
László

A NEMZETI SZÍNHÁZ HUSVÉTI BEMUTATÓJA

Húsvét ünnepi hetének csendes és áhitatos estéin a Nemzeti Színház mindig vallásos tárgyú művet, passiójátékot mutat be közönségének. A megváltás nagy tragédiája évszázadok óta foglalkoztatja legnagyobb íróink, művészeink képzeletét és a híres középkori passiójátékok valóban remekművei a vallásos színpadi irodalomnak. Csanády György, a rádió tehetséges rendezője nehéz és merész feladatot vállalt, amikor ehhez a súlyos, nagy témához nyúlt. De, saját szavaival idézve; az I. N. R. I. nem passiójáték. A szerzőt az a gondolat foglalkoztatta műve megírásánál, hogy vajjon mi történhetett Jézus földi életének utolsó hetében. Erről a néhány napról alig beszél a Biblia és hallgatnak az elnagyoltan megírt krónikák is. Az utolsó hét egyik tragikus főszereplőjéről, Júdásról csak az öngyilkosság eseményét jegyezte fel az evangélista. Pilátus alakja is homályban marad. Csanády az író tehetőségének reflektorfényét vetíti a kétezer esztendő tragédiára.

A függöny zétfut; Bethániában vagyunk. Jézus a Jeruzsálemi bevonulás napjának estéjét a feltámasztott Lázár házában tölti. Vele vannak tanítványai is. Márta, Lázár idősebb huga csalódottan nézi a Mestert, akiben nem a szelíd apostolt várta, hanem a királyt. A másik lány Mária megérti Jézust, amikor a Megváltó küldetésének utolsó parancsáról beszél. Mária lesz az, aki Júdást, a hitében megingott tanítványt egy időre még vissza tudja tartani az árulástól, de csak egy időre, mert a Gecsemáné kertben bebizonyosodik, hogy az árulás mégis megtörtént. Lázár asztalához ezen az estén egyedül Júdás ül le. Jézus nincs itt, a poroszlók kezére került és Mária Júdás arcán világosan látja a legszörnyűbb bűn örök bélyegét.

Déliabál

A második részben teljesedés felé halad a nagy tragédia. A római helytartó felesége, Claudia könyörög urához: hoscassá el Krisztust, akinek a papok tanácsa életét kívánja. Bevallja, hogy maga is Jézus hívei közé szegődött, megkeresztelkedett. Pilátus azonban csak egy élő istenséget ismer. A császárt. De mégis meglátja Krisztusban az áldozatot, aki ártatlan, tiszta és igaz. Szabadon akarja bocsátani. Szándékát azonban meghűsítják, Kajafás kierőszakolja Krisztus elítéltetését.

A harmadik rész a legnagyobb csodáról beszél. Júdás menekül az önvád elől, de lelkiismeretének korbácsütései sehol nem hagyják megnyugodni. Találkozik Máriával, aki elmondja neki, hogy Krisztus kínhalált halt a keresztfán. Júdás tébolyult kétségbeeséssel rohan a tanácsházba, ahol a papok lába elé vágja az árulás díját és megátkozta bűnreccsábitóit. Éjszaka még kimegy a Golgotára, de már csak a latrokat találja a keresztfákon. Krisztus nincs ott, eltemették. Júdás tudja, hogy számára nincs a földön bocsánat és az égi bíró elé megy vezekelni. Krisztust Abonyi Géza alakította, aki már sokszor vitte színpadra a Megváltó alakját. Nehéz szerepében igyekezett tökéleteset nyújtani, habár maga is tudta, hogy Krisztus földi mivoltát nem idézheti fel soha az ember. Lázár, a fiatal tehetséges Ungváry László

Abonyi Géza,
Szörényi Éva

Rápolthy Anna, Táray Ferenc

volt. Testvéreinek a két bibliai nővérnek finom pasz-tellszínekkel rajzolt alak-ját Szörényi Éva és Makay Margit vitték színpadra. Major Tamás Júdása való-ban megérdemli az elisme-rést. Táray Ferenc, mint Pontius Pilátus a biblia-beli római helytartó szere-pében teljesen feloldódott a szerep varázsa alatt. Egyik legjobb alakja lett a kitű-nően sikerült előadásnak. Kitűnő volt Petheő Attila – Kajafás és külön meg kell említeni Rápolthy Annát is, aki művészi tehetségével elhíthetően hozta elénk a helytartó feleségének figu-ráját.

Az ünnepi előadások kö-zönsége, a húsvéti hét han-gulatában szívesen és há-lásan fogadta a szerző hús-véti színjátékát. A játék szép sikerében valamennyi szereplőnek része volt. A játékmester nehéz munká-ját Abonyi Tivadar végezte. Különös dícséret illeti meg, mert ezúttal valóban nagy és eredményes munkát végzett.

Sándor,
Balázs,
Major,
Naszódy

Koréh Endre, Osváth Júlia, dr. Palló Imre,
Várady Katinka

Bánk bán

Az Operaház díszelőadás-
ban, új betanulással hozta
színe a Bánk Bánt.
Képeink a felújításból

Dr.
Palló
Imre és
Hámory
Imre

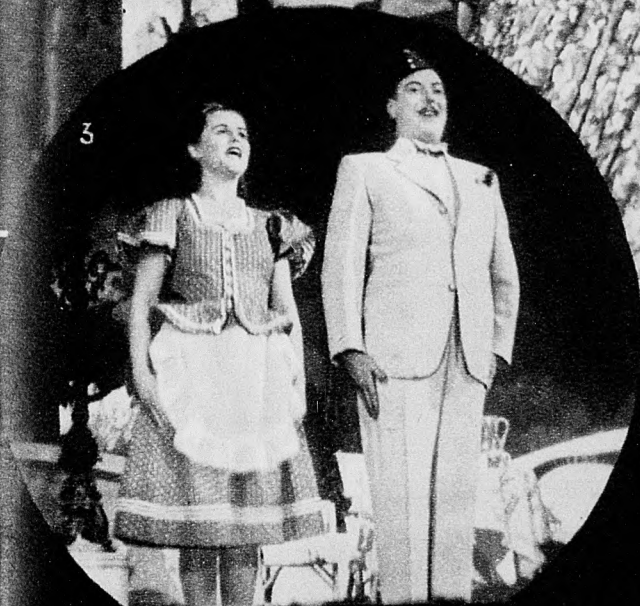

Gere Lola,
dr. Palló

Koréh Endre,
dr. Palló Imre
(Vajda M. Pál
felvételek)

Tokaji aszú

A Magyar Színház újból megnyílt és díszelőadás keretében bemutatta Szilágyi László és Eisemann Mihály „Tokaji aszú” című zenés vígjátékát, amely igen nagy sikert aratott. Képeink a darabból. 1. Fedák Sári, Rátkai Márton. 2. Somló Valéria, Pethes Ferenc. 3. Kollár Livia, Bilicsi Tivadar. 4. Zimonyi Márta, Szilassy László

lás-
zta

Dr.
Palló
Imre és
Hámory
Imre

h Endre,
alló Imre
da M. Pál
telek)

A Kulissza mögött

Színházi öltöző!... Vajjon mihez lehetne hasonlítani? Talán mindeniket egy elvarázsolt kastélyhoz, ahol átváltoznak a nők és férfiak, ahol az egyszerű polgárnők és polgárok tündérleányokká, hercegnőkkelé, királynőkkelé, királyokká válnak. Mindehhez nem kell más, csak egy szűk kis színházi öltöző egy nagy öltöző-

lűkör, egy sereg festék, púder, pamacs, jelmez, cipő, kalap és egy ügyes öltöztető vagy öltöztetőnő.

A színművésznő vagy színművész egy órával az előadás megkezdése előtt bemeleg a színházi öltözőbe. A fentebb említett kellékek segítségé-

Németh Antalt a Nemzeti Színház igazgatóját vacsorán ünnepelték újrakinevezése alkalmából. Bajor Gizl, Haász Aladár, P. Márkus Emilla, Németh Antal, Haász Aladárné, Márkus László, Kiss Ferenc (Schäffer felv.)

vel átöltözik színpadi tündérkirálynő vagy tündérkirálynővé s amikor a színpadra megy, már lélekben is átídomul, amíg a színpadon jár-keel és beszél, hiszi is, hogy ő a királykisasszony vagy mesebeli királyfi. Ezt nevezik úgy színházi nyelven, hogy „beleéltte magát a szerepébe”.

„Idegeneknek szigorúan tilos a bemenet.” A színházi folyosóra, az úgynevezett kulisszák mögé is, hát még a színházi öltözőkbe. Ide a civil közönség igazán nem juthat el, vessünk tehát egy pillantást mi az öltözők világába már-mint színházi befutások és áruljunk el egy pár „titkot”, ami a színházbajáró közönséget a rivaldán innen érdekelheti.

A legtöbb és a legnagyobb öltözője természetesen a Magy. kir. Operaháznak és a Nemzeti Színháznak van, hiszen ennek a két színháznak van a legnagyobb szereplőgárdája. Érdekes, hogy az állami színházaknál „hivatalo-

san” senkinek sincs külön öltözője. A legnagyobb sztárok is — ha szükség van rá — egy öltözőben öltözködnek. Az Operaháznak óriási színpada van, így hát a jobb- és baloldali színházi öltözőket igen nagy távolság választja el egymástól. Egyik oldalon vannak a női, a másik oldalon a férfiolttözők. Az emeleteken

Gulácsy Irén nyerte a Petőfi Társaság nagydíját (Schäffer felv.)

Mées László beszél a Németh Antal-banketten. Balról Nyíró József, jobbról N. Tasnády Ilona, Bessenyei Zenó

Délibáb

A Falukongresszus ülése

(M. F. I. jelt.)

a kar és a statisztéria öltözik. Természetesen van egy ügynevezett díszöltöző is, amit vendégművészek részére tartanak fenn, de ez az öltöző sem igen különbözik sokban a többi igen egyszerű és minden díszítéstől mentes öltözőktől.

A Nemzetiben a földszinten mingyárt a színpadi bejáratnál vannak a férjöltözők és a színpad másik oldalán a női öltözők. Rendszerint ketten-hárman öltöznak egy öltözőben. Ha van rá mód, akkor megcsinálják, hogy egyik-másik sztár egyedül öltözhessen. Bajor Gizi legtöbbször egyedül használja az öltözőt. Csontos Gyula is rendszerint külön öltözőben szokott öltözni. Érdekes, hogy Kiss Ferencnek és Jávor Pálnak közös öltözőjük van és mégis ritkán használják közösen az öltözőt, mert legritkább eset, hogy egy színdarabban együtt szerepeljenek. Közös öltözője van Berki Lili-nek és Somogyi Bogynak. Közös öltözője van Lehotaynak, Uraynak és Pethesnek. A harmadik emeleten van egy nagy közös

Támogatjuk

biztosítási előfizetőink hozzátartozóit szeretneik elhunyt alkalmából. Eddig több mint kétezer elhunyt előfizető hozzátartozója kapta meg Tolnai Világlapja és testvér-lapjai útján a 250 pengőig terjedő temetkezési segílyt. Z. Józsefné, csabai előfizető panaszkodott, hogy elhunyt férje után nem kapta meg az esedékes összeget. Nem is kaphatta meg, mert a biztosítóintézet a benyújtott okmányokból minden kétséget kizáróan megállapította, hogy az előfizető a megrendelésekor súlyos szervi bajban szenvedett.

öltöző, itt az epizód szerepeket játszó színészek öltözködnek. A statisztéria egy nagy teremben, a negyedik emeleten öltözködik. Érdekes, hogy az öltöző már valóságos rangot jelent. Ha egy fiatal színész főszerepet játszik, akkor már lekerül a földszinti öltözőbe. Amikor egyszer Lukács Margit mint akadémiai növendék beugrott egy nagy szerepbe, nagyon boldog volt, mert ezzel a szereppel nemcsak sikere volt, hanem most lekerült a földszinti öltözőbe.

A magánszínházaknál már más a helyzet. Ott a sztárok mindegyike külön öltözőt kíván magának és el sem képzelheti, hogy egy főszereplő ne egyedül öltözzön. Volt olyan sztár színésznő, aki, ha véletlenül valamelyik darabban nem játszott, arra az időre bezáratta az öltözőjét, nehogy azt más használja.

A Vígszínházban csak egy sztár házaspárnak — Göthéknak volt közös öltözőjük, de az öltözőt egész magasságban és szélességben egy nehéz függöny választotta el. Érdekes, hogy a színház ezt az öltözőt ma is úgy hagyta, ahogy volt. Mint érdekességet említjük meg, hogy Varsányi Irén öltözőjében most Muráti Lili öltözködik. A Nemzeti Kamaraszínházban, a volt Andrássy úti Színházban és a jelenlegi Andrássy Színházban nagyon kis hely van az öltözők számára. De azért a főszereplőnő itt is, ott is külön öltözik. A férjfiaknak csak egy öltöző jutott. Itt tehát a legnagyobb sztár békésen meg kell férjen a legkisebb epizódista mellett.

Délibáb

Külön érdeklődésre tarthat számot, hogy a Pesti Színházban az öltözők a pincében vannak. A szereplőknek egy keskeny csigalépcsőn kell felmenniük a színpadra. Az út a csigalépcsőn elég „veszélyes”, akárhogyan is értelműzük a dolgot. *

Az Operettszínházban és a Városi Színházban, szóval ott, ahol nagyszámú görlszemélyzet is szerepel, külön folyosón vannak a gör-öltözők. Ezek az öltözők valóságos termek, amelyekben 20—30-an is öltöznek. Minden terembe be van osztva egy nagy gyakorlattal bíró öltöztető, gyakran kettő is. Ezek az öltöztető azután igazán nem irigyléseméltók, mert rengeteg dolguk van. Egy operettben a görlok legalább öt-hatszor öltöznek és mindig úgynevezett gyors öltözésük van, úgy szólván pillanatok alatt kell egyik ruhát levetniük, hogy aztán a másik ruhát fölvehessék, így tehát érthető, hogy az öltöztetőnek jelelőssége is igen nagy. *

A sztároknak is gyakran van gyors öltözésük. Nagy színházaknál ilyenkor úgy oldják meg a dolgot, hogy a sztár részére a színpad mindkét oldalán igénybe vesznek egy-egy öltözőt, hogy a színésznő, a jelenése szerint akárhol megy ki, ne kelljen időt veszítenie az úttal is, hanem azonnal hozzákezdhesen az öltözéshez. Különösen így van ez „Az ember tragédiájá”-nál, ahol Évának olyan sokszor kell öltöznie s ahol majdnem mindig más-más oldalról jön be a színpadra. *

És bár a színházi öltöző a világ legzártabb területe, bár oda idegeneknek „szigorúan tilos a bemenet!”, mindamellett igazán nem lehet azt mondani, hogy az öltözőnek nincs meg a maga külön és nagyon is érdekes élete. Az öltözőt jelkeresik a színházi befentesek, hogy gratulációikkal árásszák el a darab főszereplőjét vagy főszereplőjét. A drukkoló szerző gyakran itt tartózkodik akkor, amikor darabja főszereplője a színpadon szerepel és talán el is dönti már a darab sorsát. Az öltözőben vannak a rendező, az igazgató részvételével az utolsó megbeszélések a szerep felfogására vonatkozólag. Felvonásokokban különösen bácsújárás folyik egy főszereplő öltözőjében. Különösen, ha nagy siker van, minden színházi ember részt kér legalább abban a formában, hogy sütkérezzék a főszereplő dicsőségének fényében. *

A színész nemcsak megszereti, de meg is szokta az öltözőjét, amit második otthonának tekint, amelyben él igazán, amelyhez annyi emlék fűzi. Sokan kabbalából is ragaszkodnak megszokott öltözőjükhöz, a közönség gyakran olvashatta, hogy bizonyos primadonnák képesek lemondani az előadást, ha elveszik tőlük megszokott öltözőjüket. *

A színházi öltözőkről, ezekről az elvarázsolt kis kastélyszobákról tehát egy kissé ismét félrebillenttük a titokzatosság fátylát. A siker vagy bukás, ami innen elindul, úgyis mindörökké nemcsak titokzatos, de megjejtetőn is marad.

Varga Tibor hegedűestje a Zeneakadémián

(Lengyel felv.)

Bókay Ferenc,
Szegedi Szabó
István, Turáni
Endre, Nagy
István

Igazi PASSIO

A VÁROSI SZÍNHÁZBAN

A Városi Színház szép előadás-
ban, kitűnő szereplőkkel hozta
színpadra Greban „Igazi passió”
című művét. Szepesy Edit,
Szegedi Szabó István

Szöreghy Gyula, Horti Lajos,
Király József

P
tun
Kül
járt
süv
köle
gya
A
is n
val
ten
tár
a l
vol
am
kin
I
két
ap
em
sze
sze
hin
ne

va
Ig
ke
zu
m
ké
fe
tu
m
do
sz
A
H

Péter

IRTA: BIBÓ LAJOS

Péter volt a legjobb komám. Rákos Peti, Péter bácsinak a fia. Negyedik elemibe járunk már, nagy fiúknak számítottunk. Különösen Peti, mert ő állandóan csizmában járt, magyar nadrágban, meg báránybőr süvegben. Ez a körülmény bizonyos fölényt kölcsönzött egész lényének és ezt a fölényt gyakran érezte is velem.

Az egész környéken, de talán az iskolában is magam voltam „úri” fiú, s ez az egyedülvalóság nagyon megnehezítette a helyzetemet. A csizma volt tehát vágyaim legfőbb tárgya, a tekintélynek, a hatalmi érzésnek az a kézzelfogható valósága, amely megadta volna azt a rangot, és egyéni méltóságot, amellyel Péterék rendelkeztek, még pedig kimondottan az én rovásomra.

Közeledvén a karácsony, anyám, akit már két hónap óta ostromoltam, azt mondta apámnak.

— Lajos, vegyünk az ünnepre csizmát ennek a gyereknek. Hogy örülne neki szegény.

Apám elhárító mozdulatot tett.

— Ugyan. Nem csinállok belőle pojácát.

Hallottam a beszélgetésüket. Szívem összefacsarodott. Délután közöltem a lesújtó hírt Gáborral, az öcsémmel. Rámtekinthet.

— Hajdinyák bácsi csinálna, ha adnánk neki bőrt.

— Micsoda bőrt ?

— Bőrt, amiből a csizma készül.

Egyszerre megcsillant a szemem. A tavasszal drótot húztunk a malacok orrába. Igaz, hogy mind a négy malac ott maradt kezünk alatt és a szörnyű katasztrófa ránk zúdította apám haragját, de a csizma az más, egy pár patkós csizma fölér még a későbbi akasztással is.

Mindez azért villant át rajtam, mert három fekete disznóknak hízott az ölben és máig sem tudom hogyan és miért egy sovány kis malacunk is ott tengődött az árnyékukban.

Egész nap az ólat kerülgettem, lázas gondolatok gyötörték, a kísértés egyre jobban szorongatott. Vacsoránál nem tudtam enni. Anyámnak föltűnt zavarom és szótlanságom. Homlokomra tette a kezét.

— Miért nem eszel ?

Megrezzentem.

— Nem vagyok éhes.

— Fáj valamid ?

— Nem fáj semmim.

Öcsém figyelt minden szóra. Apám oda-szólt anyámnak.

— Fektesse le és mérje meg, hátha láza van.

Anyám ágyba fektetett. Amikor meg-nézte a hőmérőt megnyugodva takart be.

— Aludj fiacskám. Reggelre jobban érzed majd magadat.

Álmatlanul hanykolódtam át az éjszakát. Ahogy lehunytam a szemem és elszenderedtem, abban a pillanatban Péter jelent meg előttem. Vadonatúj csizmát tartott a kezében.

— Most vette anyám a piacon — mondta.

Reszketve néztem a fényes csizmát.

— Patkó is van rajta ?

— Van ám.

— Mutasd ?

— Nem mutatom, mert elveszed.

A csizma után kaptam, ebben a pillanatban felriadtam. Az álomkép eltűnt a sötétben.

Másnap félrevontam az öcsémet.

— Adjunk bőrt Hajdinyák bácsinak ?

Nem értette. Szótlanul nézett. Nagy idő után kérdezte.

— Honnan veszünk.

Körülnéztem, nincs-e a közelben valaki. Nem volt. Közelebb hajoltam Gáborhoz.

— A kis malac bőréből neked is telnek.

— Micsoda ?

— Csizma.

Gábor elsápadt. Láttam, küzd magával. Remegett a hangja, amikor megszólalt.

— Kettő ?

— Kettő.

— Keményszárú ?

— Keményszárú.

— Olyan, mint a Péteré ?

— Olyan.

Időt akart nyerni csupán ezzel az aprólékossággal, mert nem merte elhatározni magát.

— De ki nyúzza meg ? — adta föl a további kérdést.

— Mi ketten.

— Én meg te ?

— Igen.

Félt. Nem volt ereje sem igent, sem nemet mondani. Éreztem, meghátrál, ha tétovázom.

— Kilopom a disznóölő kést és az öl mögött végzünk a malaccal. Én ölöm meg, te majd csak a száját fogod be, hogy ne tudjon sivitani.

Csaknem öntudatlanul rebegte :

— Jó.

Ebédután apám elment. Megvártuk, amíg anyám lefeküdt, akkor intettem Gábornak, hogy kövessen. A disznóölő kést a kabátom alá dugtam. Kukoricát loptam a kamrából. Az öl ketté volt választva, a szűkebb részén feküdt a kis malac. Amikor megpillantott bennünket, felemelkedett a helyéről és szuszogva odajött az ajtóhoz.

Rászóltam.

— Hallgass, kukoricát kapsz.

Eléje szórtam néhány szemet és kinyitottam az öl ajtaját. Folyton hátrálva sikerült az öl mögé csálnom.

Gábor arca kísérteties sápadtsággal világitott.

— Jaj Istenem... — remegett összekulcsolva a kezét.

— Ne jajgass! Meghallják.

— Sivalkodni fog.

— Majd te összeszorítod a száját.

A kukorica fogytán volt. A malac megállott. Rám nézett, várta a további szemeket.

— Poc... poca... — hívtam hátrálva.

— Kuce... kuce... — mondta, de nem mozdult.

Előrehajoltam, mintha meg akarnám vakarni a füle tövét.

— Kis pocám... ne félj, nem bántalak kis pocám.

Gábor lázasan suttogta:

— Fogd meg!

Szívem egyszerre nagyot dobbant. A ve-

szély izgalma magával ragadott. Elkaptam a malac fülét és ráugrottam.

— Most! — kiáltottam Gáborra.

Csak állt. Dermedten. Nem tudott megmozdulni. A malac torkaszakadtából kezdett visítani. Éreztem elvesztünk, ha rögtön el nem némítom. Előrántottam a kést és nem tudva többé mit cselekszem, elborulva és előre megvadulva a vér szagától, a gyilkos szerszámot beledöftem a malac torkába. Fölhördült és ereje utolsó megfeszítésével lehempergetve magáról, rohanni kezdett.

Anyám szaladt a ház felől. Amikor megpillantotta a malacot, kezemben pedig a véres kést, fölsikoltott:

— Uristen!... Megölték a malacot.

Eldobtam a kést és futottam a kapu felé, hogy fölcsapjak betyárnak és soha többé ne kerüljek apáméknak a szeme elé.

A malac megmaradt, kiheverte a szörnyű kalandot. Csizmát se akkor, se később nem kaptunk. Apám? Hogyan intézte el a vérengzést?

Erről jobb, ha halálomig hallgatok.

NAGY MŰVÉSZEKRŐL

Erkel Ferenc és a „Hunyadi László”. A múlt század első felének egyik népszerű frója és gavallérja volt Pesten Petrichevich Horváth Lászlár, a romantikus nevű „Honderű” szerkesztője, akit utóbb a Magyar Tudományos Akadémia is tagjainak sorába választott. A pesti szalonoknak ez a sokat utazott, több nyelvet beszélő, szellemes társalgója a művészeteket, a művészeket is lelkesen pártolta.

1844-ben a pesti előkelő társaság körében gyűjtést rendezett, amelynek eredményéből Erkel Ferencnek, a Nemzeti Színház nagynevű karmesterének díszes kivitelű, értékes vezénylőpalcát esínáltatott. Az aranyozott ezüsből készült bot Magyarország cimérével és Erkel műveit jelképező domborművekkel volt ékesítve; fogójára az ajándékozók e mondatot vésették: „Hunyadi László szerzőjének a nemzeti zene barátai 1844”. A pálca ki volt vájva és ötven aranyat rejtett belsejében.

Petrichevich Horváth a budai hegyek között 1844 júliusában több író és zeneművész részvételével vacsorát rendezett Erkel tiszteletére; ott adta át az értékes ajándékot szép beszéd kíséretében a könyvekig meghatott mesternek. A nevezetes karmesteri palcát Operaházunk őrzi kegyelettel.

„Hunyadi László”-hoz, melynek 1844 január 27-én volt az első előadása a Nemzeti Színházban, egy másik értékes ajándék története is fűződik. Erkel ezt az operáját Fáy István péceli földbirtokosnak ajánlotta, aki hazánk lelkes, áldozatkész zenebarátja volt; a kitűnő Wildt Jennyt ő képezte ki operanékesnőnek. Erkel figyelmességét Fáy egy négyszáz pengő forint értékű zongorával köszönte meg.

A remek magyar zenedrámát 1845 őszén a Pesten hangversenyző nagy zongoraművész, Thalberg is meghallgatta és az annyira megnyerte tetszését, hogy a partitúra egy példányát, lelkes hívei az akkori-ban elmaradhatatlan fáklyászenével tisztelték meg, amelynek Erkel Ferenc volt a karmestere. Liszt magához ölelte Erkel, úgy mondott neki köszönetet, a fogadásnál szintén megjelent cigánymuzikusoknak pedig pezsgő adatott.

Liszt Ferenc és a pesti cigánybanda. A „zongora fejedelme” 1846 május elején Pestre jött, hogy itt hangversenyeket adjon. Amikor megérkezett, lelkes hívei az akkori-ban elmaradhatatlan fáklyászenével tisztelték meg, amelynek Erkel Ferenc volt a karmestere. Liszt magához ölelte Erkel, úgy mondott neki köszönetet, a fogadásnál szintén megjelent cigánymuzikusoknak pedig pezsgő adatott.

E pesti tartózkodása alkalmával első hangversenyét május 6-án tartotta a Nemzeti Színházban, a másodikat pedig röviddel utóbb annak a Redutnak termében, amely 1847 februárjában a Színház téren (a mai Vörösmarty téren, a Haas-palota helyén) állott német színházzal együtt tűzvész áldozatul esett. Valamennyi hangversenyére napokkal előbb elkelt minden jegy; az egyik jeles pesti cigányprímás, Farkas Józsi, akit azért, mert bandájával Párizsban is megfordult, „Párizsi Józsi”-nak hívtak, közvetlenül Liszt-hez fordult tehát és tőle kért jegyet redutbeli hangversenyére. Liszt, aki tudvalevőleg szívesen foglalkozott a cigányokkal és zenéjüket nagy tisztséggel hallgatta, sőt „A cigányok és zenéjük Magyarországon” címen könyvet is írt róluk.

M. A.

Déliháb

Akik megmentették az előadást

A színészek, színésznők álma, vágyainak netovábbja a „Nagy Szerep”. Ez a nagy szerep, bizony rövidebb-hosszabb ideig, de néha évekig is várta magára, pedig a jó színész csak ilyenkor bizonyíthatja be tudását, művészetét. Néha azonban a véletlen is hozzásegíti őket egy-egy remek szerephez. Ha valaki megbetegszik, más elfoglaltsága, szerepe akad, olyankor helyettesre van szükség. Persze megesis, hogy csak utolsó percében értesülnek a bajról, úgy-hogy a helyettesítő színésznek, színésznőnek igen rövid idő áll rendelkezésére a szerep megtanulásához. Elképzelhető tehát a „beugró” színész lelkiállapota az előadás előtt.

A pesti színpadokon az utolsó héten rengeteg „beugrás” volt. Beszéltünk a művészekkel és kértük mondják el milyen érzés „beugrani”.

A Nemzeti Színházban, Nyíró József „Uj haza” c. darabjában Somogyi Erzsébet könynyben megbetegedett és így szerepét Basa Tamásné

EÖRY KATÓ

alakította.

— Amikor váratlanul azt hallom, hogy

Ujlaky László: „Uj haza”

próba alatt. Próba után kezdem tanulni. Délután a Városi Színház „Ember tragédiájá”-ban alakítottam több epizód-szerepet és este fél hétre érkeztem a színházba, ahol egy óra múlva már játszani kellett az Uj hazában. A darabot nem is láttam és valami isteni csodaként sikerült mégis a beugrásom. Mindenki segített és én buzgón figyeltem a sűgóra is, aki ujjával mutatta az irányt, hogy merre menjek a színpadon. Szerencsére sikerült a dolog, semmi hibát nem csináltam. A feleségem, aki tanított és a „végszavakat” mondta ne-

kem, remegve várt rám. Ő otthon drukkolt, hogy sikerüljön a beugrás. Hát sikerült. Szerencsém volt.

Az Andrassy úti Színház „Mandragora” előadásán is több „beugró” művésszel találkoztunk. Például Simor Erzsébet szerepét, „Lucreziát” egy időre

SOMLÓ VALI

vette át. Csodálják is gyönyörű ruhájában.

— A beugrásnak vaktában kell nekimenni, — feleli kérdésünkre Vali. — Hiszen, ha az ember gondolkozna, biztosan visszariadna a szereptől. Szerepemet szombaton éjjel féltizenkettőkor kaptam meg és vasárnap

Eöry Kató: „Uj haza”

játszani kell a darabban — meséli Kató, — azt sem tudom, hogy fiú vagyok-e vagy leány. De a kollégák aranyos jósága és az isteni gondviselés rendszerint megsegíti az embert. Nem is tudom, hogyan, de megy. Igaz, hogy játék alatt az ember eleinte alig van magánál. Egy-egy „beugrás” az idegeknek is nagy próbatételt jelent. De öröm vállalni mégis a beugrásokat.

„Uj haza”-ban Kovács Károly szerepébe

UJLAKY LÁSZLÓ

ugrott be.

— Délelőtt tíz óraker kaptam meg a szerepet — mondja. — Éppen a Passió

Délibáb

délután pedig már játszottam is. Egész éjjeli tanulás után és egyetlen próba nélkül játszottam Lucreziát. Nagyon szeretem a darabot, mert gyönyörű.

— Somló Valit azért kértük fel a beugrásra — szakítja félbe az intervjúját a színház főrendezője, Vaszary János — mert nagyszerű feje van és mindent percek alatt megtanul.

Szabó Klári szerepét „Rositá”-t

GAJZÁGÓ DENISE

alakítja.

— Klári váratlan operációja miatt jutottam a szerephez. Ez volt az első beugrásom — mondja Denise. — Csak tavaly végeztem a Színművészeti Akadémiát. Reggel kaptam a szerepet, estére már játszottam is. En nyugodt voltam, egy esőppet sem izgultam. Szilassy László „Callimaco”-ját

SZAKÁTS ZOLTÁN

vette át. Itt nem beszélhetünk beugrásról, Szilassy ugyanis a Magyar Színház „Tokaji Aszú” előadásán Szeniczey Pista szerepét alakítja. Ezért vált szükségessé a szerepcsere.

RAFFAY BLANKA

A Belvárosi Színházban egymásután három szerepben ugrott be. Az „Illetlenség”-ben Turay Ida „Cefetké”-jét, a „Végrendelet”-ben Kiszely Ilona drámai szerepét, intervjúnk alatt pedig változatosság kedvéért Kiszely Ilona „Farsangi lakodalom”-beli szerepét játszotta. Most is folyton a szerepét olvassa, tanulmányozza.

— Nekem nem ujság a „beugrás” — meséli vidáman. — Miskolcon, Debrecenben állandó beugró voltam. Pesten Fejes Teri egyik szerepének átvétele volt a leghíresebb beugrásom. Ami a mostani beugrásokat illeti,

Raffay Blanka :
„Farsangi esküvő”

csak az a nehéz, hogy kevés időm jut tanulásra, hiszen közben új szerepemre, az „Espresso”-ra készültem. Hogy milyen érzés beugrani? Talán csak addig rossz, amíg az ember nincs a színpadon. Ha az előadás már elkezdődött, akkor már boldog vagyok, hogy ilyen kitűnő szerepben játszhatok. Nagyon szívesen vállalom máskor is „beugrást”.

A Fővárosi Operett Színház „Handa-Banda” előadásának „beugrója

GERVAY MARICA

a primadonna Szondy Biri szerepét vette át. Az öltözőben beszélünk a fehér tengerészkabátba, kék nadrágba bujtatott Gervay Maricával:

— A beugró színésznőn először végigfut a hideg, aztán a meleg, a végén pedig a saját hangját is alig hallja — informál Marica a beugrás „érzelemlivágáról”. — Az ember csak a színpadon ébred annak a tudatára, hogy tulajdonképpen mire is vállalkozott. A közönség természetesen találja, hogy a szereplő nagyszerűen megtanulja a rendelkezésre álló egy nap alatt a szöveget, éneket, táncokat. Pedig az egész szereplés valahogyan olyan érzés, hogy az ember „transzban” van és úgy játszik. Igaz, kimondhatatlanul boldog vagyok ezzel a szereppel, hiszen minden vágyam az volt, hogy egyszer egy operettben primadonna-szerepet alakíthassak. Nagyon örülök, hogy sikerült — teszi hozzá szerényen.

SZÁNTÓ KLÁRI

a Handa-Banda másik beugrója két különböző szerepben remekelt.

— Az egyik szerepet kétszer, a másikat pedig háromszor játszottam — meséli. — Nagyszerűen ismertem a darabot, hiszen esténként táncolok benne. Közben a próbá-

Somló Valéria :
„Mandragora”

**Gajzágó
Denis:**
„Mandragora“

kon és előadások alkalmával állandóan figyeltem a színészeket és táncokat. Egy-egy éjjel állt rendelkezésemre a szerepek megtanulásához. Boldog voltam, amikor megtudtam, hogy növendéktársaim mind eljöttek megnézni az előadást és, hogy igazgatónak Széll Józsefnek is tetszett az alakításom és gratulált sikeremhez. Ugyanis „civilben” a Színészegyesület Színészképző Iskolájának harmadéves növendéke vagyok. Tudod, azelőtt én is ujságíró szerettem volna lenni, de hát most már remélem megmaradok színésznőnek.

Azonban nemcsak a Nemzetiben és a magánszínházakban, hanem az Operaház színpadán is voltak beugrások. Amikor az operai balettkar néhány tagja Olaszországban járt, Ottrubay Melinda szerepét a „Giocondá”-ban Bartos Irén, Vera Ilona táncszerepét pedig Pintér Margit táncolta.

**Gervay
Marica:**
„Handa-
banda“

**Szántó
Klára:**
„Handa-
banda“

PINTÉR MARGIT

boldogan számol be szerepéről:

— Már több szóló számom volt, de most történt először, hogy egészen egyedül táncoltam a színpadon. Az igazat megvallva nagyon féltem. Nem is a táncról, amit egy nap alatt tanultam meg, hanem a szigorú közönségtől. De abban a pillanatban, amikor a zene megszólalt és én a színpadra szaladtam, egyszerre csak nagy nyugodtság és boldogság fogott el. Éreztem, hogy most jól táncolok. A legnagyszerűbb, amikor a tapsot, az elismerés moráját hallja az ember. A másik operai „beugró”

BARTOS IRÉN

— A „balett”-ban nőttem fel — meséli. — Már többször ugrottam be más helyett. A Giocondánál talán még nagyobb teljesítmény volt a nemrég „Faust” beugrásom. A színházi világban is szokatlan eset történt. Ugyanis a III. felvonásban tudtam csak meg, hogy Ottrubay Melinda megráncidította a lábát és a következő felvonásban nekem kell táncolni. Különben az Opera közönsége már kisebb-nagyobb szerepekből elég jól ismer. A „Pázmán lovag” balettjében táncoltam a hálás vezető szerepet, a Vitézi Bál egyetlen szóló táncát is én táncoltam. Imádom a táncot, boldog vagyok, ha szerepelek...

Ime hölgyeim és uraim, így festenek közelebbről a „beugrások” és a beugrók. Így talán, ha egyszer majd valahogyan egy színházban a szerepcsereit feltűntető táblával találkozunk talán Önök is, egészen másképpen fogják a „beugró” szereplőt fogadni. Megérdemlik ők a méltánylást és szeretetet.

Ligetli Mária

KÉT CIGÁNY

IRTA: MADOS GYÖRGY

Délután négy óra tájban indultak el mindennap a cigánysorról, Rendszerint Pukló, a klarinétos bandukolt elől a zöldesre kopott, bokáig érő zsakettyében. Duduk Ferkó csak úgy három lépésnyire kaesázott mögötte a hegedűjével. Nyugodtan, komótosan haladtak s csak akkor váltottak szót egymással, ha kocsmá elé érkeztek.

A marhavásártéreg a Kis Dorottyá csap-széke előtt Pukló megállott. A kék vászon-tokba csavart klarinétot feljebb tolt a hóna alatt, mélabúsan elköpött az ajtóközöb bal-sarka felé, aztán pillanatig befelé hallgatód-zott:

— Csák ázs á moeskos Domján Pista handabandázik odabe — mondta utálkozó megvetéssel s hideg borzongás futott végig a hátán. Ugyanis rögtön az a szörnyű kép tárult eléje, hogy amikor a mult héten ennek a sárgapofájú duhaj kutyapecérnék muzsikált, egyszerre csak az a rézhorgot a nyakába vetette s azzal tartotta őt féken, hogy el ne szelelhessen más kocsmába jobb vendéget keresni. És éjfélig ott tartotta azon a kutyahorgon.

Duduknak is mingyárt ez ötlött az eszébe s mivel arra gondolt, hogy esetleg most ő kerülne a horogra, menekülésszerűen ugrott el a kűszöb mellől. — Gyerünk, fene egye — mondta riadtan s már bandukoltak is a lucskos kisvárosi uccán tovább egymás mögött, lehorgasztott fejjel, de azért éberem szimatolódzva egy olyan bugyelláris után, amely nemesek a tinó árát tudja magába rejtteni, de ki tud táruini a muzsikás hangulat előtt is.

A Páva-kocsmá előtt állottak meg. Pukló az ablak alá fülelt, de mingyárt legyintett is lemondóan:

— Ázs á hitvány Káráp Gázsi esápkodja odabent a poharat, mer' mán a gigájáig tele van itallal, a cifra ménkü esájon a hasába... de ázsir huzshátnánk válámit neki.

Duduk egy savanyú és nagyon kurta cigarettacsutkát illesztett a szájába s miután az első füsttel együtt a tüzet is a torkára szip-pantotta, eltörült arecal, szörnyű köpködés és krákogás közt, nagy lendülettel kaesázni kezdett előre:

— Húzza ki a fogát a cüg neki! Ázsir a két fröcesér' még a Hunyadi-marsot is ki-

Mesterszabások, a férfiruha-szabászat leg-újabb kézikönyve, amelyet országos nevű szabászati szakoktatók állítottak össze, írtak meg mindenki számára érthető stílusban és láttak el remek szabási mintarajzokkal. Kapható könyvesboltunkban, vagy megrendelhető lapunk kiadóhivatalától Budapest, VII, Róhány u. 12. Ára az összeg előzetes beküldése mellett bérmentes küldéssel 96 fillér. (Utánvéttel 75 fillérrel drágább.)

parancsolja, amikor elmén. Láttál te mán át-tul gárást?

— Látott a vak fene — válaszolta Pukló, de mivel a fröcesöt nagyon kívánta, dühös-ködve indult el Duduk után, aki ilyen könnyel-műien elszalasztja a legalábbis lenyelhető ke-resetet.

Cik-cakozva rótták az uccákat tovább. Be-kukkantottak ebbe a kocsmába is, abba is, egy-egy hangosabb csárdában letelepedtek a szögletszal mellé, összesümmeltek, aztán le-tették a hangszerszámot a padra maguk mellé. Belebámultak a lámpafénybe. De fél-szemmel mindig a vendégek mozdulatait les-ték, a dudolgotók hangulatát firtatták, s a ki-rendelt italok mennyiségét és a fizetés céljá-ból elővett pénztárcák belső értékét figyel-ték.

Duduk olykor megpengette a hegedűjét s elsandított erre is, arra is, hogy nem rezo-ná-e valamelyik titkolt hangulatot rejtegető szív a mennyei hangokra. Csak egy pillan-tásra várt s már mosolyogva ugrott volna fel s alázatosan hajlongott volna előre a ven-dég asztaláig, de itt is csak fűrészpórral bé-lelt szívű emberek ittak, akik a városi adó-kivető bizottságot szidták, vagy a konkurrens lókupec csalásait leplezték le, esetleg a fele-ségükről mondtak lesújtó véleményt a har-madik liter bor után, de nótát, azt egyik sem parancsolt.

Pukló reménytelennek látva a vastag pipa-füstből kibontakozni nem tudó hangulatot, fa-nyar pófával felgyűrte a zsakettye gallériját s klarinétját a hóna alá illesztve, elindult az ajtó felé:

— Deglett itt a kutya is — morogta s már kint is volt az uccán. Duduk köszvényes szu-zogással kecmereggett ki utána s ismét tén-feregtek tovább az elborult ég alatt, az ucca másik vége felé.

— Csák ázszt á pengöt keresném meg — sőhajította egy ködösen pislogó uccai lámpa alatt Pukló.

— Méket te? — kapta el Duduk a szót.

— Ázszt, ámit ázs asszonynak ígértem. Mert kiveri a sememet, há vasárnapra ki nem tuggya váltani az ékszeréstül a filbevalóját. Eltörte a seles, ostán vasárnap moziba ákár véle menni, pizs nélkül meg nem ágyvá ki neki ás a hitvány ékszerés.

Duduk keserűen röhögött:

— Attul, amit ma iccaka keresünk a mu-zsikával, nem rágád össe ázs a filbevaló.

Pukló tréfásan hátrasúgott:

— Coki te bornyú, ne bégezz az erdeggel, mer' csakugyan igazsád lesz. Egy estét én ma iccaka á márkomba ákárók látni... itt, ni, az tulajdon édes márkomba — mutatta hátra a nyitott tenyerét, de közben már fel-figyelt egy kivilágított ablakra.

A kajla-kocsmá előtt állottak, a szemer-

kéző esőben s némi megvillanó reménnyel a viharvert zsakettjük alatt.

Bentről itálosan fájdalmas óbégatás hallatszott ki.

Duduk elhúzta a száját:

— Azs a rucaszemü Compó-Nagy Páli kornyékál odabe. Nem eit á' le egy ross fityinget se a cigánynak sose.

Pukló fellépett a grádiásra:

— Ázsír düvözssünk váámit a fülibe, hátha megered benne a hangulat.

Duduk fitymálva legyintett:

— Csák a drága időt lopjuk véle, ostán végül még kipeen is vág, ha pízst kériünk tüle. Most meg nagyon is fujhatya a míreg, mer' otthagytá ázs ásszony.

Puklónak felcsillant a szeme:

— Te eker, hát ázs csak jó, ha ott háttá.

— Mír' vóna jó mán no?

— Hát csak ázsír, mer akkor hángulat van a sívébe, ostán hájlik a nótára. De meg ilyenkor pízse is ván, mer' lop ezs ázs apjátul, ha bánat van a sívébe.

Duduk meghajolt az érvek előtt és óvatosan bár, de benyitott az aiton:

— Tróbájuk meg, de a kipedet te tártod, ha pofozskodni ákár — súgta Pukló felé.

Kisvártatva már hangolmi kezdtek a kocsmasarkában. Duduk az álla alá illesztette a hegedűjét s miközben szívésiklandóan rámosolygott az itálosan óbégató Compó-Nagy Pálra, bánatos ujjrezgetéssel rázendített a nótára:

„Felednék, felednék,
De nem tudlak feledni...”

Compó-Nagy Pál most csodálatosképpen tüstént reagált:

— Húzzad te rücskös, de ide bele a tulajdon fülembel! — ordította rekedt fejjel a lással.

Duduk olyan megrendítően húzta, mintha csak őt hagyta volna el a felesége, nem Compó-Nagy Pali:

— De síp nótá ezs, be síp — súgta elérzékenyedet mímelve a vendég fülebe.

Compó-Nagy Pali fenékig kiivott egy fél-literes üveget s aztán vad lendülettel a falhoz csapta azt:

— Elhagyott... otthagytott, el tudott hagyni! — kiabálta gőgösen, bánatosan, dühösen.

Duduk elismerőleg bólogatott:

— Ilyen sép embert, ilyen finom, drága embert ott tudott hagyni — mondta meleg részvétellel.

Pukló a Duduk füléhez hajolt:

— Ugy-e mondtam te eker, hogy jó hogy ott háttá. Látod, milyen nágy hángulat van a sívébe. Sajnálja ázs asszonyt. Ettől most kinézs egy etes bankó.

Compó-Nagy Pál ebben a pillanatban felugrott a székről és teljes erejével pofon cserdítette Puklót:

— Nesze, itt az ötös, te lükötöl!

Pukló a falnak vágódott. De fel se sziszszent. S amint lassan tápázkodni kezdett felfelé, sunyin mosolyogva mondta:

— Elhibáztam a sőt.

S mintha misem történt volna, muzsikáltak

Déliháb

"BIOCEL Táplálja a bőrt KITÜNÖEN HAT RÁNCOK ELLEN"

„Hatása egyenesen csodálatba ejtett. Már néhány heti használat után azt állították rólam, hogy 10 évvel fiatalabb vagyok. A Biocel, amint ezt nekem egy specialista mondta, egy, az egész világon ismert bőrgyógyász felfedezése. Ez az anyag ma a rózsaszínű Tokalon krémben szerepel. Azt ajánlom, hogy esténként, lefekvés előtt ezt a krémet használja, nappal pedig a fehér Tokalon krémet. Hatására sokkal fiatalabbnak fog látszani, arcbőre sokkal üdőbb lesz és még a sötét, csúf arcbőr is világosabb, frissebb, rugalmasabb benyomást fog kelteni. Rövidesen megkezdődik az arcbőr hibáinak és a ráncoknak az eltűnése”.

tovább. Otthon az asszony várta a pengőt, mert ki kellett váltani a fülbevalót. Nem hiába várta. Compó-Nagy Pali egyelőre pofonnal fízetett. De éjfélok már tizesbankót ragasztott Pukló homlokára.

Tüdös Klára
(MFI foto)

Hölgyek – előnyben

Hálátlan foglalkozás a kulisszák! mögött dolgozni. Nem jár ezért a munkáért taps, csak szakmabeli elismerés és megbecsülés. Nem lehet olyan gyorsan learatni a babért, mint a kulisszák — előtt. A színész kijön a függöny elé megköszönni a tapsot és nyomban konstatálja: van sikere, vagy nincs. A rendező, díszlettervező, ruhatervező és a koreografus csak ebből, a másnak szóló nyílt elismerésből számíthatja ki az őt jogosan megillető rész nagyságát. Ha beszélhetünk női hiúságról — mint ahogy beszélnek — kétszeres elismerés illeti meg azokat a nőket, akik szerényen, buzgón és szakértelemmel úzik a kulisszák mögötti, hálátlanabb, de nem kevésbé értékes mesterséget. Szerzett jogainál fogva első hely illeti meg ezen a téren

Tüdös Klárát,

aki, mint az Operaház kosztümtervezője évek hosszú során át az igazi teremtő művész fantáziájával és szak tudásával vívta ki a közönség legteljesebb elismerését. Ujabbán pedig mint a modern magyaros ruhadívat megteremtője irányítja ezrek és ezrek öltözködését.

— Akármelyik férfival felveszi a versenyt munkában, győzi szakértelemmel, fantáziával és fizikummal — ezt mondják róla munkatársai s ez, azt hisszük a legnagyobb elismerés, ami dolgozó nőt érhet.

Kokas Klára

már reggel hét órakor nem található otthon. A Hunniában van, ahol az egymás után forgatásra kerülő filmek foglalkoztatják. Itt csíptük el, egy kis „cigaretaszünetre”.

— Hány filmmel működött eddig?

— Több mint hatvannál. Hol mint díszlettervező, hol mint kosztümtervező. Legtöbbször azonban mind a két minőségben egyszerre.

— A „női hiúság” nem szenved csorbát a „kulisszák mögötti” munkában?

— Nem. Legalább is én erre sohasem gondoltam. Az ilyen pályán elhelyezkedő nőknek különben is — férfierevényekre van szükségük. Ezek pedig elsősorban, sőt legelsősorban: a pontosság, ami filmmel egyben nagy összegek megtakarítását is jelenti, azután a mindent kibíró fizikum, hiszen sokszor huszonnégy órát dolgozom egy nap, sőt néha két napig egyfolytában tart a munka s csak néhány csésze feketekávé és a sok cigaretta pótolja az alvást.

— Szóval a „férfierevényekkel ékeskedő” nők ma már nemcsak a magas c-t vágthatják ki, ha tudják, hanem díszleteket, kosztümöket is tervezhetnek?

— Ezt feltétlenül állítom. Fő a tehetség és a pontos, megbízható munka. Ma már senkit nem szorítanak háttérbe csak azért, mert nő.

Misley Anna

az Operaház volt primabalerinája erélyeskedik az egyik teremben tizenkét táncosnővel:

— Nem lehet így össze-vissza ugrálni! Ez film, nem táncokál! Tessék a vezényszóra figyelni! Egy-kettő! Egy-kettő!

Elpróbálják a táncot vagy harmincszor, csak aztán jön egy kis pihenő.

— Tulajdonképpen minden színésznőnek kellene táncolni tanulnia — mondja Misley Anna — még akkor is, ha színpadi szerepköre nem kívánja meg a tánc tudást. Egészen más a mozgása, járása, taglejtése annak, aki tud táncolni. Példa erre Szelezky Zita, akinek minden mozdulatában benne van a tánc. Meggyőződésem, hogy óriási tehetség s ha ilyenirányú törekvései lettek volna, a világ egyik legjobb táncosnője lehetett volna belőle. S hogy egyszer mindenkire rákerülhet a sor, bizonyítja Bajor Gizi, akinek a Donna Diannában szintén táncolnia kellett, nem is szólva az operaénekesnőkről, akiknek

Misley Anna
(Vajda M. Pál felv.)

Déliháb

szinte kötelességük a táncstudás. Elképzelhető Carmen, vagy Salome táncát táncstudás nélkül?

Pöttöm kislány szalad a színpadra: — Panni néni kérem, most én következem! — csicsergi s már ágaskodik is parányi cipőjében.

— Ez a kislány olyan tehetség, amilyen húsz évben egy születik — mondja büszkén Misley Anna, majd hozzáteszi: jó lesz már most megtanulni a nevét, Kertész Maricának hívják.

— Művész, aki hozzászokott a tapshoz, nem találja furcsának, hogy gyönyörű tánckompozícióknak, fáradságos betanításainak most mások élvezik a sikerét?

— Ez a munka is nagy boldogság számomra. Büszke vagyok tanítványaimra, akik mindig gondoskodnak róla, hogy akár filmen, akár táncversenyen megszerezzék azt a dicsőséget, ami kárpótolja a munkáért. Legutóbb a Szőnyi testvérpár nyerte meg a brüsszeli táncversenyt.

Kezdődik a próba. Misley Anna arca újra szigorú lesz s a legkisebb hibát sem hagyja megjegyzés nélkül. — Ili miért nem homorít és miért nincs fent a feje. — csukló, balra, spicc, nagy kör. — Manci a kezét szebben, finomabban mozgassa, — ilyen vezényszavakat hallunk meg, távozóban.

Hayek Sára

véleménye ugyancsak eltér a többitől. Szerinte a nőket még mindig visszaszorítják azokról a pályákról, ahol pedig méltán megilletné őket az egyenjogúsítás. A kiváló rendező néhány hónappal ezelőtt tért vissza Amerikából, ahol több filmet rendezett és előadásokat tartott az egyetemeken. Tőle is megkérdeztük, alkalmasnak tartja-e a rendezői pályát általában a nőknek vagy csak egyes, kivételes esetekben?

— Az olyan pályákra, amelyekhez annyi türelem kell, mint a rendezéshez, díszlet- vagy kosztümtervezéshez, a nő már születésétől alkalmasabb, mint a férfi. A nő már a családban megszokta a csöndes, de kitartó és elismerést nem váró munkát, tehát a „kulisszák mögött” is szívesen dolgozik, mert nála csak az eredmény a fontos, míg a férfinál az érvényesülés van mindig előtérben.

— Sokat dolgoztam külföldön nőkkel is és férfakkal is. Azt tapasztaltam, hogy a férfiak mindig féltékenyek a pozíciójukra és ezért sokkal inkább intrikusak. A nyugati államokban már régen nem „csoda” a legférfiasabb pályákon dolgozó nő sem, nálunk azonban még mindig hajlamosak arra, hogy a nőket úgy kezeljék, mint Amerikában a négereket. Ott lehet ilyeneket olvasni a lapokban: mégis tud... nálunk a nőkről jegyzik meg ugyanezt. A nyugati államokban nyitva állanak az egyetemek a nők részére, bármelyik szakon. Legideálisabb a dolgozó nő helyzete Amerikában, ahol együtt építettek kezdettől fogva nő és férfi. Pajtások. A férfi nem vet gáncot a nő érvényesülésének, de nem létezik a túlzott udvariasság sem. Mindenki természetesen vette, hogy a Roosevelttel kezdeményezésére minden nagyobb amerikai városban alakult színházak élére Mrs Flanagant nevezték ki, miniszteri rangban és senki sem csodálkozott azon, hogy erre a pozícióra éppen egy nő került.

Mint látjuk tehát, a nők térhódítása már a kulisszák mögött is elkezdődött. Ahhoz azonban, hogy ez ne csak elvettve, szórványosan fordulhasson elő, hanem természetes, magától értetődő legyen, úgy látszik, importálnunk kell valamit Amerikából, amit úgy hívnak, hogy — női szolidaritás.

Hattyásy Katalin

Megjelent G. P. Heath: A férjhezmenés művészete. Még megjelenés előtt számszámra hozta naponta a posta a rendeléseket, de most, amikor az olvasók elismerő véleménye közismertté vált s a könyv iránti érdeklődés még fokozódott. Szerzője avatott tollú ismerője a férfi és nő lelki életének. Forró Pál irodalmi értékű fordítása nagyban emeli a mű értékét. A 256 oldal terjedelmű könyv ára díszes félvászonkötésben 1 pengő 50 fillér bérmentve. Megrendelhető a vételár előzetes beküldése ellenében Tolnai Világlapja kiadóhivatalától, Budapest, VII, ker. Dohány uca 12.

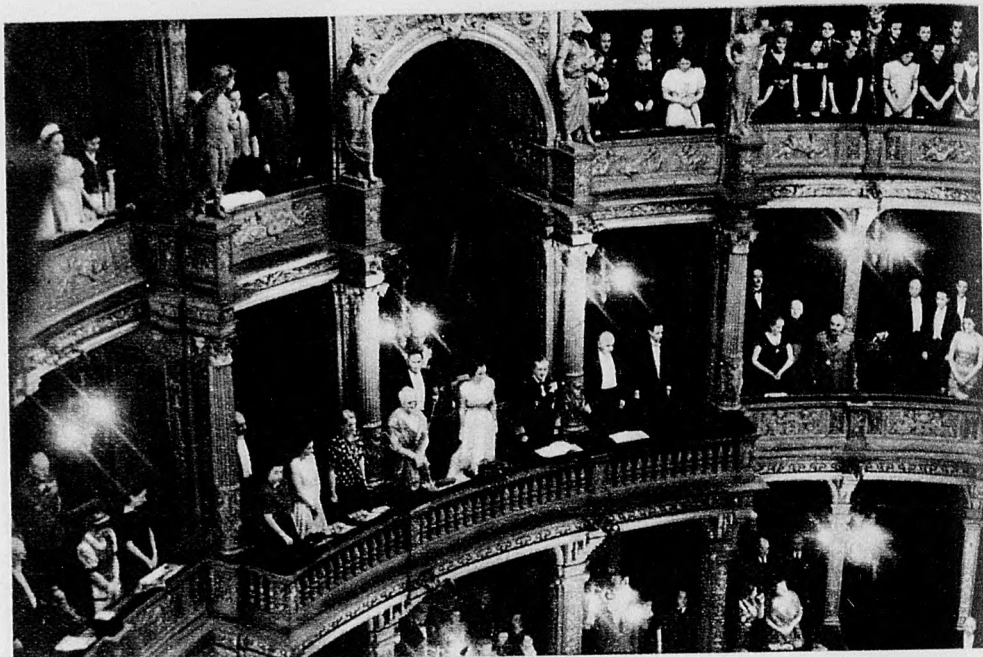
Déliláb

Kokas Klára
(Rozgonyi felv.)

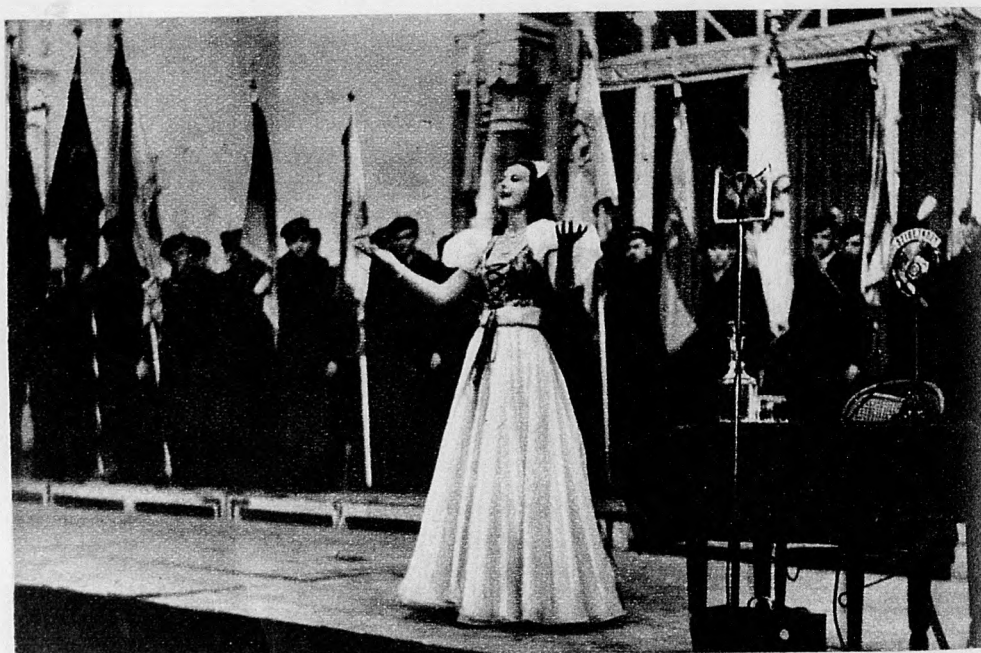

Hayek Sára

MÁRCIUS 15

Díszelőadás az Operában. A középső páholyban a Főméltóságú Kormányzói Pár, vitéz Horthy István és menyasszonya, gróf Edelsheim-Gyulay Ilona

Szeleczky Zita szaval az egyetemi ifjúság ünnepélyén

(Schäffer felv.)

Borbolya az íróasztal fölé hajolt s igyekezett minden gondolatával belétemetkezni a számkor rengetegében. Körülötte a nagyirodában hivatalnoktársai, urak és hölgyek, a reggeli órák vidám gondtalanságával csevegtek, üdvözölték és körülrajzolták az új mátkapárt, Deli urat és Mancsi kisasszonyt, akiknek tegnap volt az eljegyzésük. A vállalatnál félév óta szinte epidémiaszerűen terjedt az eljegyzési, nősülési láz. A férfiak valami könnyelmű, bátor, derült optimizmussal teltek el s most már — Borbolya kivételével — valamennyien nősek, vagy legalább is jegyesek voltak, a hét leány közül pedig mindössze háromnak nem akadt még mátkája. Kemenes igazgató úr a hétről-hétre ismétlődő újabb hímen-híreket derültséggel vegyes szelíd megütközéssel fogadta:

— Tulajdonképpen tápszerüzem-e ez a mi vállalatunk, vagy pedig házasságközvetítő-intézet? De azért minden alkalommal megmutatta nevezetes áldozatkészségét, átnyujtva cége nevében nászajándékul a két-háromszáz pengős pénztári utalványt.

A lányok közül tehát pártában volt még három s a három között is a legreménytelenebbül a temperamentumos Juci, aki még az irodában is örökösen csatározott a férfiakkal s hallatlan fölényvel nézett keresztül rajtuk.

Pedig ez a fekete Juci különben igen pompás teremtés volt. Szép nagy barna lány, igaz, hogy évei szerint már közelebb a harméhoz, mint a huszonötözhöz, de kreol arcának rózsás üdesége, nagy, dióbarna szemének fénylő elevensége a fiatal élet hódító erejét sugározta. Csakhogy a szülei, kemény erkölcsű, puritán gondolkodású budai polgárok, olyan robusztus erélyt neveltek belé, hogy ezzel mingyárt elriasztotta maga mellől a jámbor hivatalnokokat, akiknek módjukban volt közelébe férközniök. Ő maga ezzel lát-szólag mit sem törődött.

— Nem megyek férjhez — szokta mondani szigorú határozottsággal. — A férfiak általában pipogya fráterek s ha akad közöttük kivétel, az nálam szebbet, jobbat választ magának.

Délibáb

Logikájának ezen a kétes értékű, de az ő gondolatában szomorúan biztos pontján megállott s azért volt, hogy a férfiak így nyilatkoztak róla:

— Szép gyümölcs, de nagyon is fanyar. Nem kívánatos a beléharapás...

Borbolya Márton úr, aki most már egyedül volt legényember a Tápszerműveknél, a számkor rengetegében bujdosva, szótlan melankóliával viselte agglegényi sorsának árva szabadságát. Magánakvaló jámbor lélek volt ő s az ősz dere már megüté fejtét. Ő is budai volt és így megesett néha, hogy a fekete Jucival együtt igyekeztek hazafelé a villamoson. A lány ilyenkor rá-ráripakodott:

— Hát magával mi lesz? Miért nem nősül már? Hány éves maga?

— Nagyon öreg vagyok. Negyvenéves — felelte Borbolya, s olyanértelmen csüggesztette le a fejtét, mint akinek a számára már nem tartogathat különösebb eseményt a világi élet. Pedig a lelke mélyén valami határtalanul hódolatos, de roppant féltékeny szerelmet táplált Juci iránt, — s a megsemmisülés szelét érezte, ha arra gondolt, hogy ez a lány is csak férjhezmegy egyszer. Mondta is tréfásan:

— El fog jönni magáért is a férfi, Jucika, minden bizonnyal. Magának asszonynak és anyának kell lennie, mert az Isten is anyónak teremtette.

— Nem jön el értem senki — felelt Juci szigorúan és keserűen, — festett arc, szájpírosító és térdigérő ruha nélkül a nőember ma olyan szürke jelentéktelenség, hogy nem veszi észre a kutya se.

Ó, mennyire szeretett volna vallani Borbolya Márton, megvallani az ő alázatos hódolatát, hogy igenis, nincs tökéletesebb szépség, mint amit az Isten adott, nincs derekabb jószág, mint Juci puritán erénye s nincs értékesebb okosság annál, ami a Juci bátor, tiszta lelkét ékesíti. De nem merte egyetlen szóval sem elárulni titkon táplált érzését. Nem akart neveltségessé válni, ő, a félszeg, suta, féltékeny Borbolya Márton, a vidám és hangosszavú, szép lány mellett... A divatos pesti nőkről való véleményét azonban mégis megmondotta Jucinak:

— Eljöttem nemcsak neveltségesek a kifésztett nők, hanem féltelmet, mondhatnám irtózatot keltőek is, olyanok, mint az élettelen viaszfejek, mint a halott arcok. A ruházatukról meg a magamíajta budai nyárspolgár

Dr Kovács György: A szívbetegségek és azok gyógyítása című könyv rövid leírást nyújt arról a szerepről, amelyet a szív és a vér az ember szervezetében betölt, majd három főfejezetben ismerteti a szív, a vér és a vérerek különböző betegségeit. A könyv terjedelme 128 oldal, ára **bermentve** ízléses félvászonkötésben **96 fillér**. Megrendelhető a vételár előzetes beküldése ellenében Tolnai Világlapja kiadóhivatalában, Budapest, VII. Dohány u. 12. Utánvétellel való küldés a szállítást lényegesen megrövidíti.

nem is merhet nyilatkozni. Az azonban bizonyos, hogy a régi asszonyok, mikor az ágyukba feküdtek, jobban fel voltak öltözve, mint ezek az uccán...

... Egy szép, nyárvégi vasárnap délután Borbolya kirándult a Hívősvölgybe. Elandalgot a kanyargós, árnyas erdei ösvényeken, hallgatta a madarak hangversenyét, óvatosan kikerülte a fák alatt tanyázó társaságokat és a boldog ifjú párokat. És Jucira gondolt, szerelmesen és szomorúan, a pompás, derék is tiszta nőre. Soha még ilyen fájdalomosan nem érezte a magánosság terhét. Tegnap, majdnem meglepetésszerűen, előléptették az állásában, kinevezték a könyvelési osztály főnökévé, amivel lényeges fizetésjavítás is járt. Máról-holnapra ölébe hullottak a családalapítás igen tisztes anyagi feltételei. Csakhogy az ő gondolatának egyetlen szárnyasapása sem indult más nő felé, hanem csak Juci felé.

Elhatározta, hogy másnap hazakíséri a lányt és amikor a villamosról leszállnak, az Aldás uccában egy pillanatra nagyon csendesen meg fogja pendíteni előtte szívének húrját. És aztán jöjjön, aminek jönni kell...

Ezzel a bátor elhatározással kanyarodott ki az erdőből és betért egy vendéglőkertbe. Még talált üres asztalt. Uzsonnát és sört rendelt, alig fogyasztott azonban valamit, amikor két hölgy kért helyet az asztalnál. A hölgyek választékos pesti eleganciával voltak öltözve, már amennyire öltözködésnek lehetett nevezni a lenge és nagyon hiányos nyári ruhákat.

Mama és leánya voltak, a pesti mama és eladó leánya. Olyanok voltak mind a ketten, mintha egy kozmetikai intézet kirakatából léptek volna ki. Borbolya Márton őszinte röstelkedéssel nézett el mellettük. De a mama néhány perc múlva már ismeretséget kötött, szájában cigarettával tüzet kérve Borbolyától, akit nyomban bemutatott a leányának. Így nemcsak az ismeretség, hanem az udvariassági társalgás elől sem lehetett kitérni a megindult a beszélgetés a ragyogó, kései nyári örömeiről.

Abban a pillanatban, amikor az ijebb dáma éppen cigarettával kínálta meg Borbolyát, kis társaság haladt el az asztal mellett, valaki megérintette Borbolya vállát s egy rajongva szeretett, drágán csengő női hang jókedvű üdvözlést kiáltott:

— Jónapot, osztályfőnök úr!

Borbolya Márton szíventalálva ejtette el a jácintillatú cigarettát. Juci volt, aki a gúnyos tekintetével a kifosztott úrhölgyek felé intett az utána hajlongó Borbolyának. Ez a kalapja után nyult, bocsánatért hebegett a két nőnek. A fizető pincért sürgette... De Juci komoly, hideg és erőles hangja már búcsút kiáltott feléje a kertajtóból:

— Csak maradjon kérem! Jó mulatást! Mi már megyünk haza.

És Borbolya Márton annyira kicsiny, annyira félnék, csendes és tehetetlen szerelmű ember volt, hogy sem másnap, sem azután, soha nem mert vallomást tenni Jucinak.

LENYÜGÖZVE ÁLL AZ EGÉSZ VILÁG

a finn népnek a világtörténelemben egyedülálló hősiessége előtt. E nép hősie elszántsággal küzdött mindég, ha szabadsága veszélyben forgott, de a békés időkben végzett munkája is esodálatot érdemel. Munka után, a hosszú sarkvidéki estéken összeülnek a családok, előkerül az ősi hangszer, a koboz és a finn nép lelke szólal meg azon. Előadják a nép ajkán élő esodás hősmoáákat, amelyek évszázadok óta apáról fiúra szálltak és élnek tovább a következő generáció mesére fogékony lelkeletében is. Csodás könyvet gyűjtött egybe e hősmoáákából **Lönnrot** illés finn tanár mintegy 22.000 verssorban. A hősköltevény címe

KALEVALA

amely Vikár Béla mesteri fordításában, a La Fontaine Irodalmi Társaság kiadásában, **páratlanul olcsó áron** kerül most a magyar olvasóközönség elé. Három izléses félvászokötésű kötetből áll a mű, egy-egy kötet ára 96 fillér, a teljes sorozaté tehát

2 PENGŐ 88 FILLÉR BÉRMENTVE

A mű márciusban kerül megjelenésre, de csak annyi példányban, amennyire előzetes megrendelés történik. Ajánlatos tehát már most a megrendelést feladni. A mű megrendelhető a vételár előzetes befizetésével ellenében Tolnai Világlapja kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány u. 12

Az Asszonykongresszus divatbemutatójából: társaságheli hölgyek vonultak fel szebbnél szebb magyaros hímzésű ruhákban

A „Magyar Asszony Kongresszus” hat napja

Hat napon át, március 7-től 12-ig, mozgalmas és színes eseményekben volt részük az Egyesült Női Tábor hölgyeinek.

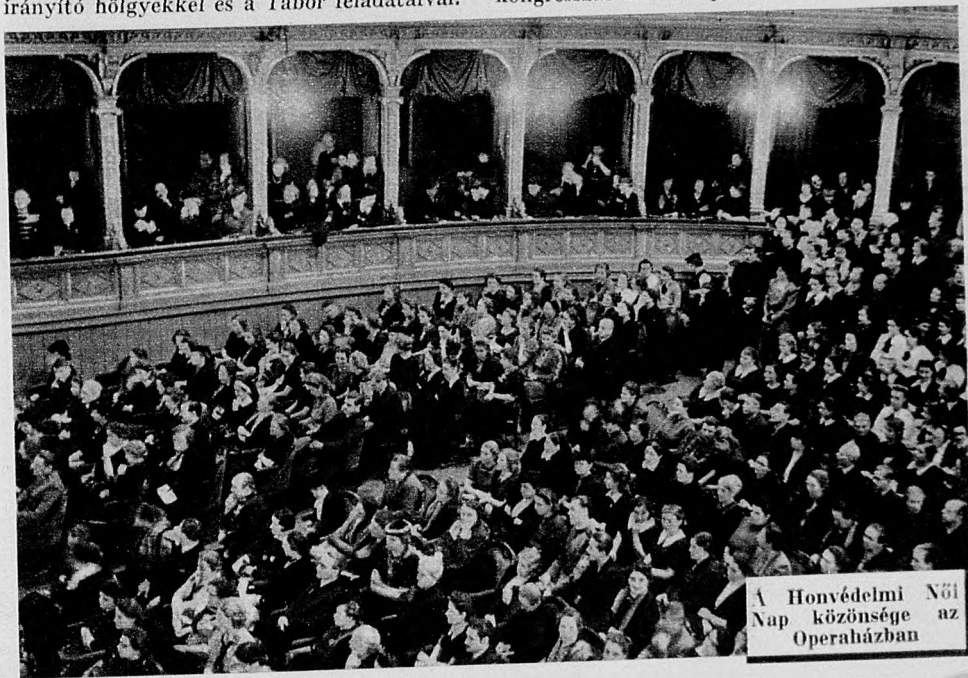
Kerek számban 460 vidéki nőegyesület kiküldötte — természetesen csupa lány és asszony — látogatott el a fővárosba és vett részt vitéz Keresztes-Fischer Ferencné kegyelmes asszony elnöksége alatt álló Női Tábor értékes munkájában.

Ezeknek a vidéki nőegyesületeknek egyrésze már hosszabb ideje bekapcsolódott a Tábor szociális, — család és gyermekvédelmi, — kulturális és népművészeti tevékenységébe. A többiek — női társadalmi egyesületek most elsőtízben kerültek személyes érintkezésbe a Női Táborral, hogy közelebbről megismerkedjenek a mozgalmat irányító hölgyekkel és a Tábor feladataival.

Különösen a személyes kapcsolatoktól vártak sokat. Azt remélték — és reményük már be is teljesedett, — hogy az együttlét módot nyújt arra, hogy kölcsönösen kiegészítsék ismereteiket. A vidéki hölgyek megismerik a nagyvárosban élő lányok, asszonyok ezernyi problémáját, s viszont a fővárosi nők a falu különleges problémáiról nyernek tiszta képet.

A kongresszus gyűlésein megható percek voltak azok, amikor nemritkán két doktorátussal is rendelkező tudós kisasszonyok beszédei után, fejkendős tanyai asszony lépett a dobogóra és ugyan egyszerű szavakkal, de szívhezszólón és okosan szólt hozzá éppen a szőnyegen lévő kérdéshez.

Megpróbálunk rövid beszámolót adni a kongresszus hat ünnepi napjáról.

A Honvédelmi Női Nap közönsége az Operaházban

A divatbemutató gyerekek részvevői

A bensőséges megnyitó-ünnepség a Vigadóban folyt le, csaknem négyezer asszony jelenlétében. Elsőnek a belügyminiszter úr hitvese lépett a dobogóra. Melegen, szívélyesen köszöntötte a vidéki vendégeket, majd magasszárnyalású beszédben ismertette az Egyesült Női Tábor céljait, munkásságát, törekvéseit.

Rögtön a kongresszus első estélyén kitűnően sikerült, változatos előadás zajlott le ugyancsak a Vigadóban. A vidéki közönség előtt is jólismert Nemzeti Színházbeli művészek léptek fel, köztük: Dayka Margit és Jávor Pál. Operaházunkat Koréh Endre képviselte. Nagy sikerrel dalokat adott elő, Laurisín Miklós, a Zeneművészeti Főiskola tanárának kitűnő zongorakiséréttel.

Majd mindennapra jutott néhány kirándulás is. A hölgyek megtekintették a Várpalotát és a palota szertartástermeit. Ellátogattak a Szépművészeti, a Nemzeti és a Néprajzi Múzeumba. A tanulmányi sétákat a Székesfehérváros Népművelési Bizottsága rendezte.

A „Kulturális Nagygyűlést” a Vármegyeház dísztermében tartotta a Női Tábor, dr Szendy Károlyné, a polgármester hitvesének elnöklétével.

Itt, a Kulturális Nagygyűlésen, vagy tizenkét beszéd hangzott el. Szalay Karola, az Operaház szólótáncosnője is megjelent a

A BTC hölgy-csapatának tornagyakorlatai

dobogón. „Tánc a népi életben” címmel tartott előadást.

Óriási érdeklődés előzte meg a március 10-ki Honvédelmi Női Napot, amely kora délelőtt kezdődött az Operaházban. Az elnöki megnyitóbeszédet vitéz Keresztes-Fischer Ferencné tartotta.

Még ugyanaznap délután pedig ötórás tea keretében az Egyesült Női Tábor divatrevüjén vettek részt a vendég hölgyek. Társaságbeli lányok és asszonyok vonultak fel szebbnél-szebb magyaros ruhákban. A ruhák a Tábor tulajdonát képezik. S a szépséges holmik már alig néhány hét múlva „turnéra indulnak”, hogy

Matróztorna (MFI felb.)

a vidéki hölgyközönség is lássa és viselhesse népi művészetünk remekeit.

*

A kongresszus záróprogramjaként a vendégek, a Belvárosi Színház előadásában, Szalay László vígjátékát, a „Farsangi esküvő”-t tekintették meg.

*

Véget ért tehát az Asszonykongresszus. A vasszorgalmú, kegyelmes asszonynak és a Női Tábor minden egyes tagjának hervadhatatlan érdeme, hogy felemelően komoly órák és vidám, derűs napok emlékével tértek vissza otthonukba asszonyvendégeink.

Őszinte, igaz barátságok születtek meg és erős női kezek fogtak össze közös célokért az Asszonyok Kongresszusának hat rövid napja alatt.

Déliabáb

ERDŐTŰZ

IRTA: DÖVÉNYI NAGY LAJOS

A vízmosásban gyík vadászott. Mozdulatlanul hevert a vastag avaron, barna háta összeolvadt a hervadt tölgylevelek színével, csak a szeme villogott, mintha a korhadó, keserű illatú halomra két fekete harmatcsepp esett volna. A fényben zöldhátú apró legyek kerengtek és vékony szárnyú erdei szünnyogok, azokat nézte. Néha leszállott az avarra egy-egy kis légy, akkor a gyík megmozdult s rácsapott: az erdő törvénye betelt rajta.

A vén bükkfa törzsén harkály kapaszkodott, s hallgatózva félrebillentette a fejét. Távol sárgarígó fűtyögött egy szőke nyír tetején, s a forrás felől biztosan nyúl igyekezett a nagy kő irányába, ahol sűrűn bozótlik a gyengekérgű fiatal hajtás. Nagy zójával csörtetett, puha talpai alatt is tört, ropogott a megszáradt levél.

Dél volt és olyan álmos csönd az egész hegyen, hogy a kökénybokros, mogyoró-cserjés völgyben a róka álmában meghallotta a nyúl csoszogását és talpraugrott. Két hegyes füle előrefeszült, irányt keresett, s aztán farkát magasra kapta, mint valami dáma a hosszú szoknyáját, ha siet, megnyalta a száját s nekivágott a meredélynek.

A fák alatt remegett a megszorult levegő, mert a nap vágta az erdőt; a vastag avar szinte parázslott s az ágakról úgy hullott a vörös levél, mintha tűzpatkok peregetek volna a fakó égből. A békák elbujtak, a kövek alá, de egy hangyasereg széles, fekete sávban vándorolt arrafelé, ahol a nagy fekete sziklák kuporognak egy tisztáson és a kavics között még a fű sem nő. Fehér tojásokat cipeltek: mint valami menekülő nép, olyan voltak s kétoldalt nagyfejű katonák tartották közöttük a rendet.

A tetőn két ember ült egymás mellett, puha levélhalmon: favágók. Fejsze hevert a lábuknál, kezük ügyében szórtarisznya. Szalonnát ettek, barna kenyeret, meg hagymát. Sovány képük csupa in, s ahogy rágták az ételt, állkapcsuk szinte ropogott, mint az állatoké, ha csontot morzsolnak. Nagy, fekete tenyerükben elveszett a bicska, amivel ügyetlenül szeltek a kenyeret, mert előbb még egy vén cser tövére zuhogtatták baltáikat, s minden izmukban benne volt a megfeszült és felcsigázott erő lendülete.

Ették a kenyeret, kis falat szalonnákat hozzá és ropogtatták a hagymát. Pihentek. Nézték azt a két verebet, amelyik leszállott egy kidöntött fatörzsre, s bolond játékba kezdett; őszi verébszerelem volt ez: a hallgató erdő felfigyelt rá, s a vetkező fák vékony ágain átborzongott a tavasz emléke. A favágók nézték a két madarat, két maguk-fajta koldusát a világnak és mosolyogtak. Azután becsattantották bicskájukat, s pipa után nyúltak.

Délibáb

Végigdőltek az avaron, hanyatt, karjukat fejük alá fektették és felbámultak az égre. Messze, magasban felhők szállottak a fakóra tüzesedett, roppant boltozaton és madarak is húztak, dél felé. Mozdulatlanul hevert a két favágó és nem vette észre, hogy a csapáson vékonylábú őz óvakodik feléjük. Egy fagyalbokor mellett megállott és nagy, nedves szemével sokáig bámulta a két pipából felszálló füstöt, aztán megfordult és eliramodott, mert az egyik fekvő, akinek Mihály volt a neve, megmozdult: — Tán mennék — mondta és nyújtózott. — Hallod, János, tán mennék!

Amaz felkőnyökölt és maga mellé fektette a pipát.

— Jó, bizony mehetünk — felelt, — ezt a kutya vén fát még muszáj ledűteni.

Talpraállottak, nyújtóztak, felgyűrt ingujjuk megfeszült az izmok játékától és markolták a balta nyelét.

— No...

S már zengett, jajgatott a vén fatörzs a fejszék alatt és megrángottak a magasban az ágak, mintha a balta éle beléjük hasított volna. A négy kar ütemesen emelkedett, a fejszék villantak a napban, s forgács repült szerte, ahogy lecsaptak. A favágók arcán verejték ömlött, karjuk is fénylett, mintha olajjal kenték volna be, de csak emelték és zuhantották a baltát. Nem beszéltek. Minek ide szó? Ütemre vág a fejsze s a csapások zaján kívül csak a lélegzés ziháló nesze hallik.

Kétoldalt a törzsön már mély sebeket vágott a szerszám, s a vén fát csak középen tartotta keményen a rostok szövevénye.

— Hó! — lihegett Mihály, — no nézzük...

— Erre kell dűteni — mondta a másik és karjával letörölte a verejtéket, amely patokban ömlött az arcán.

— Akkor kötelet neki.

Az avarhalom felé fordult, mert ott hevert a kötél a szórtarisznyával és a kabátokkal együtt, csomóban. S ahogy odanézett, ordítás szakadt ki a torkán:

— Hej, a betyár!...

És roppant ugrással ott termett a holmi mellett. Füst emelkedett magasra és égett rongy szaga bűzlött az avarhalom felől.

— A pipa... — nyilallott át János fején. — A pipa csinálta a tüzet.

S levágta ő is a baltát. Futott.

Akkorra Mihály már rátapodott a parázsló kabátra, amit megevett a tűz félig és káromkodott.

— Mit csináltál, te!? Mit csináltál a gúnyammal?! — hajtogatta és a düh összeszorította a mellét, mint az abrones. S ahogy a másik odaért, irtózatosszerűen az arcába vágott.

János megtántorodott:

— Te! Tee!...

S nekiugrott. A két test összefonódott, szinte egymásra tapadt, aztán a földre hemperedett. Por csapott fel körülük, mintha felgyült indulataik füstje lenne; egymás nyakát keresték nyögve, fújva, felszavakat, szitkokat lihegve. És öklük — egy-egy acélkalapács, — lecsapott a másik arcába.

Vér borította el őket, s az élet kicsorduló nedvének meleg szaga még veszettebbé, még vadabbá tette birkózásukat. Életre-halálra menő küzdés volt ez már, mint mikor két erdei vad összeesap. Nem látott egyik se más, csak rákapcsolódó társa eltorzult arcát, kivillanó, összeicsorduló fogát s nem hallott egyebet, csak a csont ropogását s a legyűrt ellenség nyögését.

Mihály felszabadult ökle meglendült még egyszer és odazuhant János arcába. Vér fröcskölt fel az ütés nyomán s látta még, hogy a másik orra belapul és érezte, hogy a nyakát szorító karok elernyednek, mint a kettévágott kötel.

Talpraugrott, fújva, zihálva mellé és reszkető ujjával kitörölte szeméből a vért. Szédült. Kavargott körülte a világ, nem látott semmit, csak annyit érzett, hogy tűz járja át minden izmát és forró hullámok ömlenek rá. Fekete karikák táncoltak a szeme előtt, szédült és megtántorodott.

Percek teltek el, míg összeszedte magát, de akkor meg a rémület vágta homlokán: körülte égett a föld, az avar, a száraz bokrok és lángnyelvek nyalták sziszegve a fák tövét, néhol a mohán már kúsztak, mint

Külföldi előfizetőink figyelmébe!

A Délibáb előfizetési díja $\frac{1}{4}$ évre közvetlen szállítás esetén:

Amerikában	dollár	—,86
Angliában	Sh.	—,4,4
Belgiumban	Belga	3,90
Franciaországban	Frs.	28,70
Hollandiában	Hfrt.	1,23
Svájcban	Svfrs.	3,85

Az előfizetési díjak kizárólag külföldi valutában küldhetők be. Pengőt a Magyar Nemzeti Bank rendelkezése értelmében nem fogadhatunk el.

fürge, vörös kígyók a magasba, az ágak felé. — János! Teee! Ég az erdő! — üvöltött fel és körülfordult.

Mindenütt nyargalt a tűz, már messziről füstölt és lángolt az avar, sirtak a nedves bokrok és pattogott a targaly. Madarak keltek szárnyra a fákról, rikoltva, nyulak vágattak keresztül a poklon, égő szörrel. Letérdelt a mozdulatlan test mellé és rázni kezdte a mellénél fogva:

— Kelj fel!... Hééé!... János!...

Ott hevert a csobolyó, abban maradt még valami víz. Végigöntötte az arcán, de meg se mozdult.

Most már minden pillanat a halált jelentette. A vízmosásban a gyík riadtan próbált eliramodni, de egy hosszú láng utolérte. A zöldszárnyú kis legyek és az erdei szúnyogok perzseltlen hullottak mellé, ahogy kinyújtotta rövid lábait a parázsló avaron. A harkály szárnyra kapott s az átforrósodó kövek alatt száradni kezdett a békák bőre.

A favágó szeme megegyeszer végigriadt a lángban álló erdőn, a mindenfelől vereslő poklon, aztán lehajolt és vállára vette a földön heverő Jánost. Körülnézett, felemelte fejét, mint egy szimatoló állat és futva indult terhével arrafelé, ahol a nagy fekete sziklák kuporogtak egy tisztáson és a kavics között még fű sem nő.

Boldog házasságot akar élni?

Meg akarja ismerni a boldog házasság titkát? Tudni akarja a családi háborúságok őszinte okait? Szeretne házasesetéből minden békétlenséget kiküszöbölni? Szeretne olyan boldog lenni, mint amilyenek házasságát

életét legszebb álmaiban elképzelte? Olvassa el G. P. Heath-nek, **A férjhezmenés művészete** c. nagyszerű könyv szerzőjének most megjelent művét, melynek címe:

A boldog házasság tudománya

Az olvasók ezreinek elismerőlevele tanusködik „A férjhezmenés művészeté”-nek páratlan irodalmi és gyakorlati értékéről. Ugyanez a vélemény G. P. Heath most megjelent új művéről is, amely már megjelenésének legelső napjaiban több ezer példányban kelt el.

A kb. 250 oldal terjedelmű, izléses kiállítású mű ára **bérmentve 1 pengő 50 fillér.**

Megrendelhető a vételár előzetes beküldése ellenében Tolnai Világlapja kiadóhivatalában (Budapest, VII, Dohány uca 12). Utánvétel való szállítás 75 fillérrel drágább.

D. SZABÓ

Üdítő
kellemes
illat

Old Sandal Water

PARFUMERIE LADY

Délibáb

álláspontról írta Jordácz Sándor

A párbajt bírálni nemcsak kényes és haladatlan dolog, de fölötte haszontalan is. Minden országban, minden népnél más a felfogás a párbajt illetőleg és én úgy hiszem, még a párbajozó feleket is más és más ok indítja, hogy párviadalra kiálljon. Az egyiknek meggyőződése, hogy a rajta esett sérelmet csak vér moshatja le, a másik nem gondolkozik fölötte sokat, egyszerűen így cselekedett apja és nagyapja, tehát ő is így cselekszik. Van, akít a társadalmi állása kötelez vagy bajtársainak megbecsülése kényszerít, hogy kiálljon párbajozni. Nem kétséges, hogy egy bizonyos társadalmi osztályhoz tartozó ember, hogyha sor kerül rá, megállja helyét és eleget tesz ennek a társadalmi szokásnak. Azonban sokkal ritkábban fitogtatják, hogy vajjon az ok, amiért párbajoznak, tényleg megkívánja-e, hogy fegyvert ragadjanak? Ilyenkor persze nehéz is volna erre gondolni, mert minden olyan cselekvés, amely esetleg a párbajozást megghusítaná, azt a gyanút keltené, hogy a gyávaság sugalmazta. Én azonban éppen ezeket az okokat kutatom és sokszor — bár megértem a párbajozó feleket — helyeselni nem tudom, hogy az ügyet ily módon intézték el. Néhány komoly ügytől eltekintve, sokszor próbáltam elképzelni, hogyan fejlődik egy jelentéktelen ügy odáig, hogy két ember fegyvert ragadjon. Egy ilyen párbajügy előzményének a napokban tanuja voltam és ez egyszerűben megvilágította az egész dolgot előttem.

Autobuszon történt, este, színházi előadás után. Egy igen jól öltözött férfi szállt fel és vele egy csinos fiatal hölgy. Alighogy felszálltak, az egyik szemben lévő padról egy kissé kövéres, vastagszájú úr kézzel feljűk mutatott és mosolygott. Valamit halkán mondott is, de a férfi az autobus zajától nem hallhatta és csak a mozdulatot látta. A nő halkán odaszólt kísérőjéhez: mit akar az az ember? Azonban a férfinak még ideje sem volt válaszolni, amikor a kövér ember ismét ujjal odamutatott és valamit mondott. Aztán világos, félre nem érthető mozdulattal a saját fejére, majd a férfi fejére mutatott. A jól öltözött odafordult a nőhöz: ne törődjék vele, biztosan részeg. A nő azonban másképpen vélekedett és kijelentette, hogy ez nem részeg, hanem egy szentelen alak.

— Csak nem fogja túrni — mondotta harciasan, — hogy ujjal idemutogasson. Ha én lennék a maga helyében, majd megmutatnám.

A kövéres férfi azonban széles mosollyal ismét feljűk mutatott és ezzel végleg dűbbe hozta a hölgyet. — Nem fogok magával járni — sziszegte, — szégyellem magam. Tűri, hogy sértegensenek.

— De nem magára mutat, hanem énrám — vélte a férfi, aki egy pillanatig sem kételkedett, hogy valami részeg emberrel van dolga és szerette volna a botrányt elkerűlni.

— Az mindegy. Igenis, rám mutatott. Végigmért és maga ezt tűri — folytatta a nő. — Az autobus zörgésétől nem hallottam, de biztosan valami aljas megjegyzést is tett. Persze, azt hiszi, mert autobuszon járok, védtelen vagyok. Igenis védtelen, mert maga nem törődik velem. Legalább, hogyha gyáva, akkor vett volna taxit. Régen sejtettem, hogy maga pipogya ember, de arra gondolni sem mertem volna, hogy ennyire védtelen vagyok a társaságában. Más férfi felállt volna és kérdőre vonja. Mít néz rám olyan nagy szemekkel? Ez lett volna a kötelessége magának is.

— De értse meg, kedves, hogy rám mutatott és különben is egy kövér öreg bácsi, aki valószínűleg részeg. Kár ezért botrányba keveredni.

— Lehet, hogy kár, de az én beesületemet nem lehet büntetlenül bemoeskolni. Most rögtön álljon fel, menjen oda és kérjen tőle elégtételt, mert máskülönből leszállok és nem lát engem soha többé!

A férfi kelletlenül, de kényszerűve felállt és odalépett a kövér úrhoz, aki azonban, még mielőtt megszólalhatott volna, ismét a fejére mutatott és azt mondta:

— Kérem, csak figyelmeztetni akartam, hogy a kalapján még ott a színházi ruhatári szám. Gondoltam, hogy esetleg önöknek kellemetlen lehet így végigmenni a városban. Különből önagsága kalapján oldalt is ott vöröslük a ruhatári szám.

A férfi zavartan meghajolt, megköszönte. Kalapjáról levette a nevetségesen viritó cédulát, azután odalépett a hölgyhöz, egy mozdulattal letépte annak is kalapjáról a számot és megszólalt: — Jöjjön, leszállunk.

— De — ellenkezett a hölgy és alig tudott az álmélkodástól válaszolni.

— Semmi de — mondta a férfi, — leszállunk, beültetem egy taxiba és hazaviszem, mert máskülönből még arra kényszerít, hogy lekasaboljam annak az udvarias embernek a fejét, aki megóvott attól, hogy nevetségessé váljak.

A fiatal hölgy és az úr leszálltak, én pedig elképzelem, hogy mi történt volna, hogyha történetesen nem a kövér úr szólal meg először, hanem a férfi és a fiatal hölgy öszlönzésére pofonnal kezdi el az ügyet?

OLYMPE BRADNA
(Paramount foto)

Pereg a film

alan
y hi-
ljon.
násik
tchát
egbe-
ársas-
tesz
ajjon
lyen-
etleg
azta,
ajozó
moly
nték-
előz-
olgot

férfi
lévő
gott.
sak a
onban
muta-
ejére,
vele,
nem

asson.

égleg
n ma-

anartig
rányt

ytatta
gyzést
ltelen,
taxit.
volna,
vonja

r öreg

kolni.
en le-

azon-
ndta :
inházi
menni
ám.
égesen
kalap-

haza-
ivarias

volna,
hölgy

ibál

HUSVÉTI AJÁNDEKUL
 ÁTNYUJTJUK A
DÉLIBÁB
 KÖZÖNSÉGÉNEK
 SAJÁTKEZŰ
 ALÁÍRÁSUNKAT

Lice Tótye
J. O. Amashly

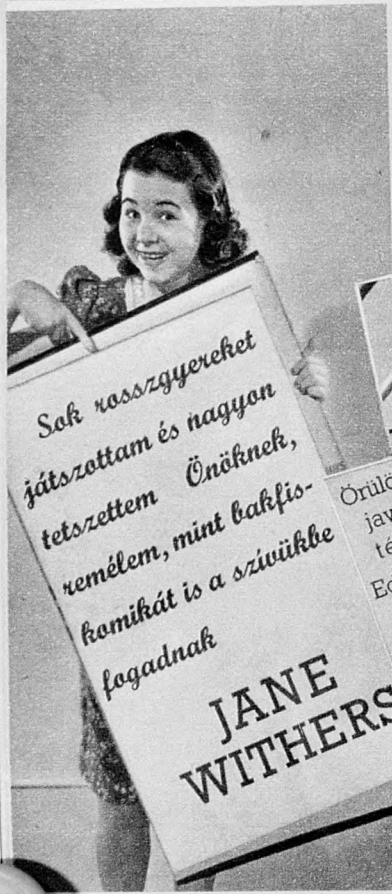
*Megkaptam
 a behívómat,*

MEGYEK LONDONBA
 A CSAPATTEMMEZ.
 A
 MOZIKÖZÖNSÉGTŐL

„Apa és fia”

CIMŰ FILMEMBEN
 BŰCSÜZOM,
 A VISZONTLÁTÁSIG

Richard Greene

*Sok rosszgyereket
 játszottam és nagyon
 tetszettem Önöknek,
 remélem, mint bakfio-
 komikát is a szívéikbe
 fogadnak*

**JANE
 WITHERS**

*Örülök, hogy a
 javulás útjára
 térhettem...
 Eddig gengszter
 voltam, most
 rokonszenves
 hősöket alakítok*

**CESAR
 ROMERO**

*Eddig csak mexikói
GOWBOYRUHÁBAN
 kerültem Önök elé,
ENGEDJÉK MEG,*

*hogy most
CIVILBEN*

*kívánjak kellemes
 husvétünnepet.
LEO CARILLO*

HOLLYWOODI FILM-
 a magyar moziközönségnek

SZT
 és a

ONBA
MHEZ.

ÉGTŐL

MBEN

TASIG

re

Ősszel
visszasiettem
Európából
dolgozni, de
**elmaradt buda-
pesti utamról
nem mondok le.**
Talán 1940
nyarán ott
leszek.
Tyrone Power

LM- SZTÁROK ÜZENNEK
gnek és a Délibáb olvasóinak

csak mexikói
GYRUHÁBAN

em Önök elé,
DJÉK MEG.

gy most
ILBEN

ak kellemes
i ünnepeket,
CARILLO

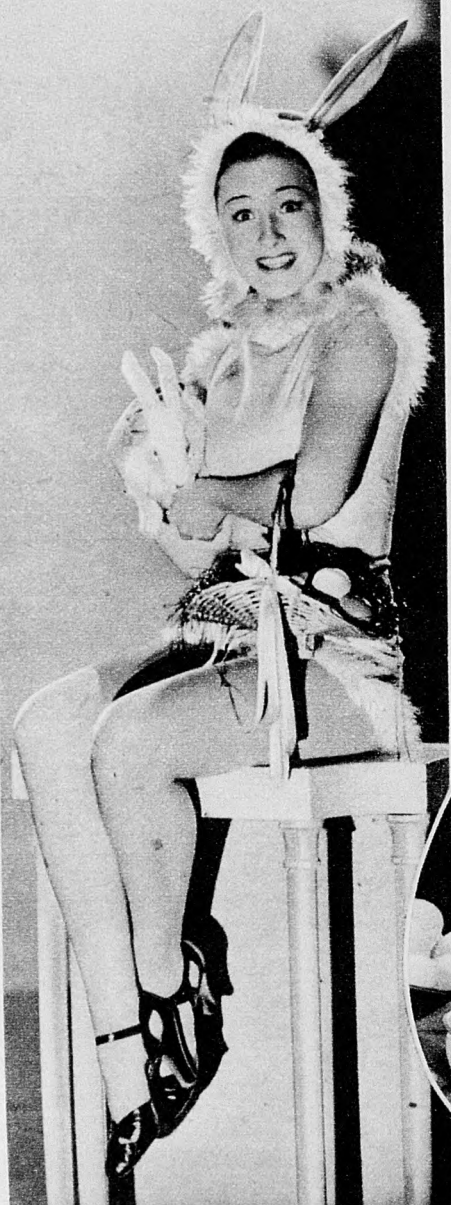
*Itt vagyok még Hol-
lywood Kamaszpá-
héje voltam, idei
szerepeimben már
mint régi ismerős
üdvözöltek, remélem
Magyarországra is
sikerem lesz!*
**MARJORIE
WEAVER**

*Első
filmszerepemet az*
**„ÁRVIZ
INDIÁBAN”**
*című filmben játszottam.
Előlegesen szeretettel addig
is, amíg bemutatásra kerül*
**BRENDA
JOYCE**

(Fox felvételek)

Bonita Granville jelmezében jó ünnepeket kíván a moziközönségnek

Husvételi képek Hollywoodból

Fay Holden és Cecille Parker a husvétli tortát készítik

Ann Marris tojásokat fest
(Metro felbétélek)

ÓZ, a csodák csodája

Ezzel a címmel kerül a pesti közönség elé a Metro új színes filmje, amelynek cselekménye Óz birodalmában játszódik, ahol a vágyak és álmok teljesülnek. Frank Baum meséskönyvei, amelyeknek nyomán ez a nagyszabású film készült, Amerikában eddig kilencmillió példányban fogytak el. A filmnek 9200 szereplője van s köztük a vállalat legelső vonalbeli sztárjai: Judy Garland, a mese női főszereplője s mellette Frank Morgan, Ray Bolger, Bert Lahr, Jack Holey, Billie Burke és Margaret Hamilton alakítják a nagyobb szerepeket.

Két évig készültek a film felvételei a Metro műtermeiben s ezalatt 65 gigantikus díszletet építettek fel, amelyeken 165 iparág

Judy Garland és Toto, a esodakutya

Judy Garland, Jack Holey, Bert Lahr és Ray Bolger az elátkozott erdőben

6275 szakembere és művésze dolgozott. A modern filmtéchnika minden eszközét igénybe kellett venni ennél a filmnél, amelyben a fák táncolnak, a majmok repülnek s amikor a tornádó végigseprí a vidéket, a házával együtt sodorja magával a film női főszereplőjét a valóságból az álmok világába. A törpék országában 92 kis házat építettek fel s a benyúló él 700 törpét 29 állam 42 városából gyűjtötték

Délibáb

Judy Garland és Ray Bolger, a póznáról megszabadított madár-íjesztő (Metro felvételek)

össze. A zöldszínű smaragd-város díszleteiben 4260 szereplő működik. A kosztüm-tervező 3210-féle ruhát kreált s a maszkok számára több mint 2000 vízfestményvázlat készült. Ilyen hatalmas felkészültséggel sikerült a vállalatnak olyan színes filmet csinálni, amelynek Amerikában a Hófehérkéhez hasonló nagy sikere volt. Humor és szatíra teszi elevenné ezt a tündérmese formájában készült szimbólikus filmet, amely meggyőzi a nézőt, hogy az illúzió néha többet ér a rideg valóságnál, mert ez teszi elviselhetővé az életet.

Ann Marris tojásokat fest (Metro felvételek)

VILÁGHIRADÓ

100.000 dollár egy színdarab filmjogáért

A Fox filmvállalat 100.000 dollárért vásárolta meg Maeterlinck „Kék madár” című drámai költeményének filmjogát s az elkészített filmet most mutatta be, egyelőre csak meghívott közönség előtt. Hollywoodból érkezett hírek

Biller Irén
(Rozgonyi felv.)

szerint a „Szentivánéji álom” filmváltozatának sajtóbemutatója óta nem volt olyan egyhangúan elismerő a szakemberek véleménye a film művészi voltát illetően. A világhírű mesejátéknak szellemét és lelkét tökéletesen sikerült a filmszalagra vinni. A

Maeterlinck

rendező, a filmujságok szerint majdnem kivihetetlen problémákat oldott meg, amikor a film egyes jeleneteit, a múlt, a jövő, a sötétség és világosság országát, a tűz, a víz, a kenyér keletkezését a vászonra varázsolta. A filmben eddig ismeretlen nevű két színész játszik nagyobb szerepeket s ezeken kívül Shirley Temple és Sybil Jason, a két gyermekszínész, továbbá Johnny Russel és Eddie Collins jutottak nagyobb feladatokhoz. A filmet valószínűleg csak a jövő szezonban mutatják be az amerikai közönségnek.

Biller Irén vacsorája

Biller Irén, az egykor népszerű budapesti primadonna tudvalevőleg évek óta Amerikában él. A művész az amerikai társaságokban is közkedvelt s

Sybil Jason
(Warner foto)

gyakran hivatalos olyan vacsorákra, estélyekre, koktélpártikra, amelyeken nagy fényűzéssel szokták el látni a vendégeket. A sok meghívást viszonzni kellett s a volt magyar primadonna elhatározta, hogy egy magyaros vacsorára hívja meg amerikai barátai körét. Egy szállodának székfűvel, búzavirággal, magyar zászlókkal feldíszített külön termében szolgálták fel a vacsorát Magyar Imrének gramofonlemezeiről szóló muzsikája mellett.

Shirley Temple
(Fox foto)

Eddie Collins
(Fox foto)

Déliháb

GÜL BABA ÉS GÖRE GABOR

Jávör Pál és Szelezky Zita, a Gül Baba főszereplői
(Farkas József M. foto)

Misoga László, Tompa Pufi és Pethes Sándor mint Kátsa cigány, Göre Gábor és
Durbints sógor
(Lakner foto)

MIT NEM SZABAD

Bemutatja Larayne

CSIM
Day, a

Ne dohjár ki rohogó autóból égő cigarettát!

Ne hagyd a vasalót a ruhán, amíg telefonálsz!

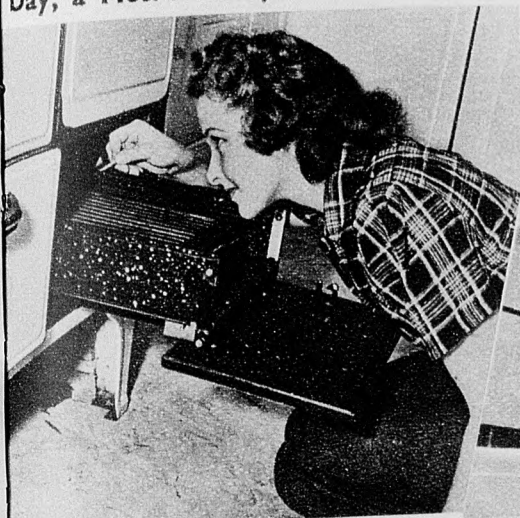
Ne nyissál konzervdobozt késsel!

AD
ayne

CSINÁLNI?

Day, a Metro sztárja

Ne hajolj közel a gázkály-
hához gyújtás közben!

Ne lépj a szekrény
deszkájára, mert
hátra eshetsz és
koponyaalapi tö-
rés lehet ered-
ménye az ilyen
ügyeskedésnek!

Ne tisztítsd a ruhád
a benzintartály
mellett!

Ágyban
sohase
cigarettazz!
(Metro felvételek)

ÚJ FILMEK HOLLYWOODBÓL

Ellen Drew, a Paramount fiatal primadonnája legújabb filmjében

Gloria Jean, az Universal új gyermekszínésze első filmjében. A tehetséges, énekes, táncos gyermekszínésznőt a gyermekszerepekből kінőtt Deanne Durbin helyébe szerződtették

A FIATAL GRÓF

Írta: THURY ZSUZSA

A fiatal gróf vendégeket fogadott. Két egyetemű diák, egy újságíró és egy fiatal, szőke színű vendék összevissza ültek a komoly szoba szőnyegén, a dívánon és az asztal tezején. A fiatal házigazda borospalackokat nyitott fel, teletöltötte a poharakat és először a lányhoz lépett.

— Milyen szép ma este — súgta csillogó szemmel.

A lány mosolygott, egész fogsorát kivillogtatva és ivott egy kortyot. Valaki felhúzta a gramofont, a fiú átölelte a leányt és táncolni kezdtek. Egy diák lábával ütötte az ütemet, énekeltek és az asztalon ülő újságíró hangosan füttyülte a melódiát. A fiú kissé nyugtalanul szétnézett és odasúgta a lánynak:

— Egy pillanatra leszaladok nagyapához, megkérdezem, nem zavarja-e a láрма.

A lány kedvesen bólintott. Amikor a fiú kiment, az újságíróval folytatta a táncot. Egészen közel hajolt a férfihoz, halkán suttogott vele, azután megáltak az asztalnál és itták. A lány hetykén nevetett, felpattant az asztalra, keresztbevetett lábait a levegőben lóbálta. A fiú rontott ismét a szobába:

— Nagyapa azt üzeni, mulassunk jól, később ő is félné egy percre.

Azután a lányhoz fordult:

— Úgy-e, szaval majd valamit? Megmondtam nagyapának, hogy engedett a kérésemnek, eljött hozzánk, ő is örülni fog, ha hallhatja. Valamikor nagy színházbarát volt, de a betegsége óta nem járhat ki és a színházat nehezen nélkülözi.

— Tegyen ki magáért — mondta az újságíró, — az öregúr élesszemű kritikus.

— Ne féltsen engem — felelte a lány.

A fiú is felült az asztalra, valahogy sikerült elkapnia a lány kezét. Csillogó szemmel nézett rá, a fülébe suttogott, dadogó, szerelmes szavak repkedtek és egy lázas, komor fiúszempár sütötte a lány vállait. A színész nő közben konokul nézett farkasszemet a kályhának támaszkodó újságíróval.

— Úgy-e szaval valamit? — kérte a fiú. Lemegek már most nagyapáért.

— Nem bánom.

A fiú elrohant, néhány perc múlva visszatért az öreg gróffal. A fiúba karolva ment a lány felé, azután mindenki a magas, szakállas úr elé járult, aki sorban kezét szorított unokája barátaihoz. Leült és azt mondta, örül, hogy jól mulatnak, ne zavartassák magukat, ő nem fog sokáig lábatlankodni a fiatalok között. Csak a kisasszony szavaiat szeretném meghallgatni.

A lány az asztalra támaszkodott, lehajította a fejét, azután kiegyenesedett és szavalni kezdett. Tisztán és értelmesen beszélt, hüvös szemét az öregemberre emelte. Amikor befejezte, mindenki tapsolt, az öreg gróf is

és újat kértek. A lány ismeretlen költeménybe kezdett, furcsa, rímtelen mondatok hangzottak el, az öregúr érdeklődve hajolt előre. Azután elhallgatott. A gróf felállt, a lányhoz lépett, megszorította a kezét.

— Nagyon szép volt, kisasszony, igazán örülök, hogy hallottam. Sajnálom, hogy nem ismerem jobban az önök mai irodalmát, sajnos, egy-két év óta elmaradtak tőlem a dolgok. Ez alatt az idő alatt rájöttem, hogy a haladás önökben van, fiatal művészekben. Maguk előbbre fogják vinni a dolgokat, talán nemcsak a művészetet, de az egész világot is, Mulassanak jól.

Csendesen megsimogatta a lány kezét, a többi felé meghajította ezüstös fejét és az unokájára támaszkodva kiment. Megilletődött csend maradt mögötte, a diákok szó nélkül utána néztek, az újságíró cigarettára gyújtott. A lány halkán füttyentett és felkiáltott:

— Ügylátszik, ebben a házban csupa széplelkek lakik. Kezdem únni!

Felhajtott egy pohár bort és az újságíró mellé ült.

— Mit szól az öreghez? Meghatottnak látszott.

Azután közelebb húzódott az újságíróhoz.

— Ha kedves akarna lenni, holnap megírná ezt a kis megható jelenetet: a tehetséges fiatal drámai színész és az agg gróf. Valahogy így. Hiszen nem kell magának sokat magyaráznom, úgy-e?

Az újságíró mosolygott:

— Lehet róla beszélni.

Megsimogatta a lány karját, kutatón néztek egymás szemébe. A fiú jött vissza a szobába és szétnézett, a lányt kereste. Megállt a díván mögött. A két ember nem vette észre.

— Szépen halad — mondta az újságíró, — már kezdi megválogatni a barátait. A fiatal gróf, meg a nagyapja... Nem rossz reklám.

— Álmodik, drágám — nevetett élesen a lány és egész testével az újságíróhoz támaszkodott. — Csak nem hiszi, hogy kell nekem ez a holdkóros gyermek? Meg a fontoskodó nagyapja!

— Hát mit akar tőlük?

— Már megmondtam.

— És én mit kapok érte?

— Egy csókot — mondta a lány és egy kicsit rekedt, boros volt a hangja.

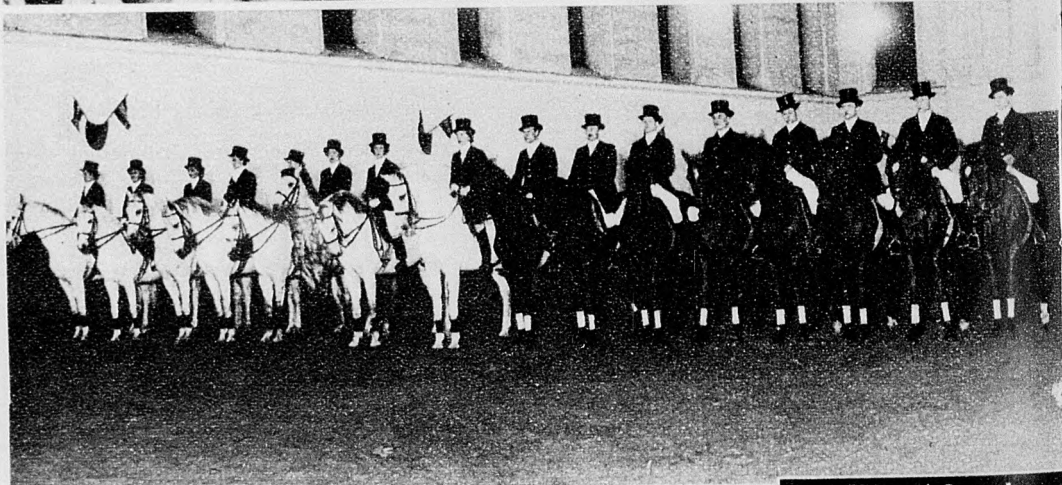
— Rendben van — felelte az újságíró és félig lehínyt szemmel elnézett a szoba másik végébe.

A fiatal gróf csendesen kiment a szobából. A sötét előszobában megállt és a falhoz támaszkodott. Érezte, hogy a vér elhagyja az arcát. Szavak törtek ketté az agyában: mindig... soha... örökké... és nézett maga elé, gondolatok nélkül figyelte a szeme előtt cikázó színes foltokat...

A HÉT

Serédi Jusztinián bíboros hercegprímás elnököl a Szent István Társulat 85. évi közgyűlésén (MTI felv.)

A Nemzeti Lovarda lovasünnepélyéről. Jelmezcsaroussel. Lovagolták: Bárány Mária, Perezel Zsuzsa, Hainiss Judit, Gött Magda, Marton Antonia, Darányi Erzsébet, Kacshánovszky Henriette, Tasnády-Szűcs Nelly, Szemere Csaba hgy., Abaffy György hgy., Nelky Lénárd zsz., báró Podmaniczky Tamás hgy., Eskütt István zsz., Hedry József hgy., Csermák Árpád hgy., Krajcsóvich Loránt zsz. (Brodzsky felv.)

Lagerlöf Zelma, a világhírű svéd író nő elhunyt

bíboros
skól a
ulat
én

Anna főhercegnő előadása a nők háborús feladatairól
(Schäffer felv.)

Albrecht királyi herceg újszülött kislányával, aki a keresztségben Sarolta, Izabella, Mária, Christina, Katalin, Eszter, Pia nevet kapta
(Schäffer felv.)

ovarda
győről.
oussel.
: Báró
Perezel
iss Ju-
Magda,
ia, Da-
t, Koc-
mriette,
s Nelly,
a hgy.,
y hgy.,
rd zsz.,
anlezky
Eskütt
Hedry
sermák
rajeso-
nt zsz.
y felv.)

A H. T. V. K. törversenye. Kovács Nagy Margit, Salac Lili, Gerovichné Bogáthy Erna, Benke Magda, Majorné Horváth Kató, Kovács Alexandra, Zsigmond Emmi (Schäffer felv.)

RÁDIÓMŰSOR (március 24-30-ig)

Tamási Áron
7.25 (Bátyi felv.)

Vasárnap

MÁRCIUS 24

BUDAPEST I.

8.00: Ébresztő.

Utána: Szózat.

Majd: Hanglemezek.

8.45: Hírek.

9—9.55: Református istentisztelet a Kálvin téri templomból. Prédikál Ravasz László dr püspök.

10—11.10: Egyházi ének és szentbeszéd a belvárosi főplébániatemplomból.

A szentbeszédet mise közben Brisits Frigyes, a cisztercita gimnázium igazgatója mondja. Énekel a templom énekkara, Berg Ottó vezénylésével. Orgonál Kereszty Jenő.

11.15—12.20: Evangélikus istentisztelet a bécsi-kaputéri templomból.

Prédikál Varsányi Mátys dr lelkész.

12.20: Időjelzés, időjárás- és vizállásjelentés.

12.30: Budapesti Hangverseny Zenekar.

Vezényel Polgár Tibor.

Szünetben kb.

1.10: „Rádiókrónika.”

Elmondja Papp Jenő.

1.45: Hírek.

2.00: Hanglemezek.

I. rész: Művészlemezek. 1. Weber: Bűvös vadász, ária (Nazareno de Angelis); 2. Meyerbeer: Dinora, ária (Miliza Korjus); 3. Verdi: Trubadur — kettős a IV. felv.-ből (Rosa Ponselle és Giovanni Martinelli); 4. Rubinstein: Staccato-etűd (zongora: Cyril Smith); 5. Wagner: Lohengrin — Lohengrin búcsúja (Pillinszky Zsigmond); 6. Thomas: Mignon, ária az I. felv.-ből (Geraldine Farrar); 7. Puccini: Manon Lescaut, kettős a II. felv.-ből (Sheridan és Pertile). II. rész: Filmdalok. 8. Curtis—Furno: Dal az anyához (Gigli); 9. Grotne: Szerelmes ballád, filmdal (Eggerth Márta); 10. Herbert: Angol filmdal (Richard Crooks); 11. Friml—Harbach—Hammerstein: Indián szerelmi dal, kettős (Jeanette MacDonald és Nelson Eddy); 12. Polgár Tibor: Halálos tavasz, angol keringő (Karády Katalin); 13. Kreuder: Indulódal (Karl Schmitt-Walter); 14. Berlin: Now it can be told (Hildegard); 15. Churchill—Morey: Dal a „Hófehérke és a hét törpe” c. filmből (Comedy Harmonists).

3.00: „Időszerű gazdasági tanácsadó.”

A földművelésügyi minisztérium rádióelőadás-sorozata.

3.45: Farkas Jenő elgánczenekara muzsikál.

4.30: „Közművelődési népkönyvtárak.”

Bereznai Hanskarl Erzsébet dr előadása. Felolvasás. Közművelődési előadásorozat.

5.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

5.15: A Mária Terézia 1. honvédegyaloezred zenekara.

Vezényel Figedy Sándor.

6.20: „Színésztrefák.”

Pataký József vidám csevegése.

6.45: Hangképek a húsvéti nemzetközi labdarúgóturnáról.

Közvetítés az F. T. C. üllőiúti sporttelepéről. Beszél Pluhár István.

7.15: Hírek.

7.25: Tamási Áron elbeszélése.

7.45: Szentgyörgyi László hegedül zongorakísérettel.

8.15: Sporteredmények.

8.25: „Az orfeumtól a hangosfilmig.”

Irtó és összeállította Szathmári Antal. Az összekötő szöveget elmondja Apáthy Imre. Közreműködik Szilvássy Margit, az Operaház tagja, Orosz Vilma, Fekete Pál, az Operaház tagja, Angyal-Nagy Gyula (ének). A rádió szalónczenekaráról és a közreműködő énekegyüttessel Bertha István vezényli. Rendező Kiszely Gyula.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, sporteredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: Pertis Pall elgánczenekara muzsikál.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Magyar és külföldi tánelemezek.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

11—12.00: Lendvai Józsa elgánczenekara muzsikál.

12.05—12.35: „Levente rádióféltóra.”

2.55: Az operaelőadás szereposztásának ismertetése.

3—6.10: Az Operaház előadásának közvetítése.

„János vitéz.” Daljáték három felvonásban.

Petőfi költői elbeszéléséből írta Bakonyi Károly. Zenéjét Heltai Jenő verseire szerette Kacsóh Pongrác dr. Ujra hangszerelte Buttykay Ákos. Vezényli Rubányi Vilmos. Rendezte Márkus László. Személyek: Kukorica Jancsi — Palló Imre dr; Iluska — Gere Lola; A gonosz mostoha (boszorkány) — Szabó Józsa; Bagó, trombitás — Farkas Sándor; Strázaamester — Szomolányi János; A falu csöze — Mally Győző; A francia király — Szügyi Kálmán; A francia királykisasszony — Tamás Ilonka; Bartolo, tudós — Ifj. Toronyi Gyula.

Az I. felvonás után kb.

4.00: Néhány szó a „János vitéz”-ről.

A II. felvonás után kb.

5.10: Néhány szó a „János vitéz”-ről.

6.20—7.15: Iluczky László tánczenekara játszik.

8.00: Hírek, löversenyeredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

8.25: Zenekari művek hanglemezeiről.

9.30: „Ősi elemek a magyar népviseletben.”

Palotay Gertrud előadása.

10.00: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

8.45—9.00: Hírek Budapest I.-ről.

9.00: Egyházi énekek és szentbeszéd a kassai Szent Erzsébet székesegyházból. Misézük és szentbeszédét mond Madarász István dr megyés püspök.

10.20: Evangélikus istentisztelet a kassai evangélikus templomból. Prédikál Mohr Gedeon, orgonál Száraz Jenő.

11.15: Hírek, heti beszámoló, műsorismertetés.

11.35: Lágler Olga női kamara-énekkarának húsvéti műsora.

12.05—12.35: Levente rádióféltóra. Átvétel Budapest II.-ről.

12.35—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAS3 hívójeles adóállomáson, 15.370 kiloelektron, 19.52 méteren.

Délután 3—4.30 óráig.

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kiloelektron, 32.88 méteren.

Éjjel 1—2.30 óráig.

Rékai Miklós
6.15

Miklós püspöki vikárius.

10—11.10: Egyházi ének és szentbeszéd a budavári koronázó főtemplomból.

A szentbeszédet mise közben P. Böle Kornél rendfőnök mondja. Közreműködik a templom ének- és zenekara Sugár Viktor vezényletével.

11.15—12.15: Görög katolikus egyházi ének és szentbeszéd a Rózsák terén lévő magyar plébániatemplomból.

A szentbeszédet mise közben dr. Krajnyák Gábor tb. kanonok, plébános mondja. Énekel az egyházközség vegyeskara ifj. Szemerszky János vezényletével. Előadásra kerül Boksay János: Husvét-i miséje. Himnusz.

12.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

12.30: Az Operaház zenekara.

Vezényel Fridl Frigyes. Közreműködik Gyurkovits Mária, az Operaház tagja.

1.45: Hírek.

2.00: Magyar Inre cigányzenekara muzsikál.

3.00: „Diákemlékeim.”

Kecky István vidám eszegeése.

3.30: Szórakoztató hanglemezek.

4.30: „Emlékezés egy százestendős gyermek-könyvre.”

C. Szemere Klára előadása a „Flóri-könyv”-ről. Felolvasás. Közreműködnek a gyermekszereplők.

5.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Rékai Miklós hárfázik.

1. Cherubini: Szonáta; 2. Pierné: Impromptu-caprice; 3. Tedeschi: Pattuglia spagnuola.

5.35: „Isten és a világ.”

(Istenes versek minden földrészből.) Összeállítja és bevezeti Szabó Lőrinc. Elmondja Simonffy Margit.

6.10: Fuzekas Mária és Kalmár Pál magyar nőtáncosnőek énekel Farkas Béla cigányzenekarának kíséretével.

7.05: Sporteredmények.

7.15: Hírek.

7.25: Bobula Lajos harmonikaszámai.

1. Pandera: A madarak veszekedése; 2. Suppé: Költő és paraszt, nyitány; 3. Alter: Nola; 4. Vacher—Péguri: Polka.

7.40: „Süt a nap.”

Vigjáték három felvonásban. Irta Zilahy Lajos. Rendező Csanády György. Személyek: A tisztelletes úr — Boray Lajos; A tekintetes asszony — Gyöngyössi Erzi; Sárka — Szőrényi Éva; A postamesterné — Nagy Teréz; Jolánka — Kolar Mária; A forgalmazó — Pethes Sándor; A tanító — Gözon Gyula; A tanítóné — Kelemen Mária; Pongé juhász — Bartos Gyula; Juliska — Vándory Margit; Sámson Mihály — Kiss Ferenc; Harangozó — Rónai Géza; Szücs Mari — Kéry Panni;

Hétfé

MÁRCIUS 25

BUDAPEST I.

8.00: Ébresztő.

Utána: Szózat.

Majd: Hanglemezek.

8.45: Hírek.

9—9.55: Unitárius istentisztelet a Koháry uccai templomból.

Prédikál Józán

Marika — Fabinyi Ági; Örnagy — v. Garamszeghy Sándor; Rozika — Kovács Kató; Öreg Sámsonné — Bacányi Paula; Laji cigány — Szőke Lajos; Pukló — Dózsa István.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, sporteredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: Beethoven: Tavasz szonáta.

Előadja Dohnányi Ernő és Telmányi Emil. Hangfelvétel.

11.00: Hírek német, olasz, angol, francia és esperantó nyelven.

11.25: Mursi Elek cigányzenekara játszik.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

11.15—12.15: Weidinger Ede szalónzenekara.

6.30: „Milano urai.”

Husztó Dénes dr. előadása a Sforzákról.

7.00: Elgar: Talány-változatok.

(B. B. C.-zenekar, vez. Adrian Boult.) Hanglemezzel.

7.30: „Lesz-e infláció Angliában?”

Keményffy Gábor dr. előadása. Felolvasás.

8.00: Hírek, löversenyeredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

8.25: A József nádor 2. honvédegyalgezed zenekara.

Vezényel Seregi Artúr.

9.40: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

8.45—9.00: Hírek Budapest I.-ről.

9.00: Egyházi énekek és szentbeszéd a kassai Szent Orsolya zárda templomából. A szentbeszédet Bartha Béla szeminaryumi lelkigazgató mondja.

10.00: Református istentisztelet a kassai református templomból. Prédikál Gönczy Gábor. Orgonál Sedivy Pál.

11.00: Szórakoztató hangszerszólók hanglemezzel.

11.10: „Húsvét varázsa.” Kertész Kálmán előadása.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12.00: Olasz operaáriák hanglemezzel.

12.20—3.00: Azonos Budapest I. műsorával.

3.00: „Árvák húsvétja.” Közreműködnek a Szent Antal árvaház növendékei.

3.45: Hemerka Ulrich orgonánál. Közvetítés a kassai Szent Erzsébet székesegegyházból.

Kb. 4.10—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilohertzesen, 32.88 méteresen.
Éjjel 1—2.30 óráig.

Előfizetőinket okvetlen kérjük, ha a lakás-címük megváltozik, hogy ezt lapunk kiadóhivatalának (Bpest, VII, Dohány ucca 12) jelentsék be.

Szirmay-Kalós Margit
10.20 (Párisi felv.)

Kedd MÁRCIUS 26

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna. Hírek, Közlemények. Hanglemezek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Katonatorzás hajdanában.”
Irta Szirmay-Kalós Margit. Felolvasás.

10.45: „Dívtudósítás.” Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Zöldy Sándor hegedül zongorakísérettel.
1. Veracini: h-moll szonáta; 2. Zsolt Nándor: Szitakötő; 3. Beethoven: F-dúr románca; 4. Liszt—Hubay: Magyar rapszódia.

12.40: Hírek.

12.55: Rostaházy Annie énekel zongorakísérettel. 1. Tarnay Alajos: a) Pehely; b) Kinyúlt egy kéz; c) Nézd; 2. Kaesóh Pongrác: Késő ősz van; 3. Rajter Lajos: Gyász; 4. Kodály: a) Magánosság; b) Búsán csörög a lomb; 5. Noseda: Piros rózsák.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: A rádió szalózenekara.

1. Rust: Peter Schlemil, nyitány; 2. E. Fischer: Vigyázz! fox; 3. de Fries Károly: Tango a „Garszónlakás-kiadó” c. film zenéjéből; 4. Bachmann: Spanyol szerenád és tanc; 5. Bortkiewicz: Gavotte caprice; 6. Ekman: Finn népdal; 7. Gershwin: The man I love, angol dal; 8. Lehár: Kínai balettszvit; 9. Strohmayr: Ujbor, induló.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: „A magános nő vendéglátása.”
Szili Leontin előadása.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Veres Károly cigányzenekara muzsikál.

6.00: „Szíria.”

Somogyi József dr előadása. Felolvasás.

6.30: Magyar és külföldi tánclemezek.

7.15: Hírek.

7.25: Az Egyetemi Énekkarok műsora.

Vezényel Vaszy Viktor. 1. Két virágének Veress Sándor feldolgozásában; 2. a) Gyászkendő; b) Kis népdalszvit (Vaszy Viktor feldolgozása); 3. Palóc katonanóták; Farkas Ferenc feldolgozása; 4. a) Széles a Duna; b) Húzd rá te cigány; Bárdos Lajos feldolgozásai; 5. Balaton-somogyi nóták. Ádám Jenő feldolgozásai.

7.55: „Régészeti szemle.”

Tompa Ferenc dr egyetemi tanár előadása.

8.20: A Budapesti Hangverseny Zenekar. Vezényel Rajter Lajos. Közreműködik Bacskák Erzsébet (zongora). 1. Weber: Rűbezah, nyitány; 2. Schumann: a-moll zongoraverseny; 3. Saint-Saens: Omphale rokkája, szimfónikus költemény; 4. Schubert: II. szimfónia, B-dúr.

A szünetben kb.

8.55: „Przemysl negyedszázados évfordulója.”
Geöcze Bertalan előadása.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: Bura Sándor cigányzenekara muzsikál.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Szórakoztató zenekari művek hanglemezről.

1. Järnefelt: Preludium (Barbirolli zenekara); 2. Kreisler: Bécsi capriccio (minneapoliszi szimfónikusok, vez. Ormándi Jenő); 3. Dohnányi: Nászkerülő a „Pierrette fátyla” c. némajátékból (berlini áll. opera zenekara, vez. Abendroth); 4. Ketelbey: Egy régi brit táborban (Ketelbey koncertzenekara); 5. Chabrier: Espana, rapszódia (Lamoureux koncertzenekar, vez. Wolff); 6. Coates: London again szvitből Langham Place, szvit-tétel (londoni Palladium-zenekar, vez. Crean); 7. Shilkret: Skyward (Victor szimfónikus zenekar).

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.30—6.00: Ruszin hallgatónak.

A ruszin származású Venelin Guca szerepe a bolgár nemzeti megújulásban.” Iljkevics Sándor előadása. 2. Hanglemezek.

6.30—7.00: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági felőrája.

7.25—7.55: Francia nyelvoktatás.
Garzó Miklós dr előadása.

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

8.25: „A gyermek felfedezése.”
Baróti Dezső dr előadása.

8.55: Szórakoztató hanglemezek és tánclemezek.

9.50: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: „Rokonaink a Balti tenger partján.”
Lukínich Frigyes dr előadása.

11.25: Magyar dalok és népdalfeldolgozások hanglemezről.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25: A 21. honvédegyezred zenekarának műsora. Vezényel Hadányi Antal.

4.15—6.30: Azonos Budapest I. műsorával.

6.30—7.00: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági előadásának átvétele Budapest II.-ről.

Kb.

7—7.25: Azonos Budapest I. műsorával.

7.25—7.55: Francia nyelvoktatás. Átvétel Budapest II.-ről.

7.55—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilocikluson, 32.88 méteren.

Éjjel 1—2.30 óráig.

Koréh Endre
7.30 (Vajda M. Pál.)

Kilián Zoltán beszélgetése öt gyermekszereplővel, dalokkal.

10.45: „Csevegés az engedelmességről.”
Irta Radványiné Ruitkay Emma. Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Francia szerzők hanglemezel.

1. Boieldieu: Bagdadi kalifa, nyitány (bécsi szimfonikusok, vez. Paul Kerby); 2. Meyerbeer: Az afrikai nő, recitativo és ária a IV. felvonásból (Caruso); 3. Massenet: Heródiás, ária (Jeritza Mária); 4. Rameau: Pantomim (Ars rediviva kamaracsoport); 5. Massenet: Don Quijote, finálé (ének: Saljapin); 6. Gounod: Mireille, kettős az V. felvonásból Feraldy és Rambaud; 7. Chabrier: Francia dal (Pierre Bernac); 8. Gounod: Szerenád (ének: Ninon Vallin); 9. Ibert: A vízárus (zongora: Emma Beynet); 10. Goublier: Párizs Notre Dame-ja, dal (André Gordon); 11. Hahn: Almodozás, dal (Ninon Vallin); 12. Ibert: A kis fehér eszsi (zongora: Emma Boynet); 13. Delmet: Francia dal (Vanni Marceux); 14. Monnet: Dalkeringő (Suzy Solider); 15. Gaillard: Bagnero (előadja a La Violette vegyeskar).

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Beszkárt-zenekar.

Vezényel Müller Károly. 1. Perényi Géza: Ünepi hangok, nyitány; 2. Csajkovszkij: Sajkadal; 3. Millöcker: A koldusdiák, operett-részletek; 4. Wagner: Induló; 5. Haász Dénes: Nyári emlék, keringő; 6. Pécsi József: Gondtalan napok, nyitány; 7. Strauss János: Mindig vígan (Kreuzfidel), polka.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Ártolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: Diákiféltóra.

„Híres magyar országgyűlések.” Ferdinándy Mihály előadása Bethlen Gábor országgyűléseiről.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: A rádió szalónzenekara.

6.05: „Égések és forrázások.”

Zemplényi Imre dr előadása. Felolvasás.

6.25: Lakatos Tóni és Lakatos Misi cigányzenekara muzsikál.

Közben

6.45: Az első tavaszi válogatott labdarúgó mérkőzés (Sváje—Magyarország).
Pákozdy Ferenc előadása.

7.15: Hírek.

7.25: Az Operaház előadásának ismertetése.

Délibáb

Szerda MÁRCIUS 27

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemezek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.15: Gyermekdel-előtt. „Muzsikáló képeskönyv Pósa Lajosról.”

7.30: Az Operaház előadásának közvetítése. „Bánk bán.” Dalmű három felvonásban. Zenéjét szerette Erkel Ferenc. Szövegét írta Egressy Béni. Korszerű színpadra alkalmazták: a szöveget Nádasdy Kálmán és ifj. Oláh Guszláv, a zenét Rékay Nándor. Vezényli Ferencsik János. Rendezte Nádasdy Kálmán. Személyek: II. Endre magyar király — Hamory Imre; Gertrud királyné — Gere Lola; Ottó, Berthold meráni herceg fia, Gertrud öccse — Rösler Endre; Bánk bán, Magyarország nagyura — Palló Imre dr; Melinda, Bánk neje — Osváth Júlia; Tiborc, paraszt — Koréh Endre; Petur bán, bihari főispán — Losonczy György; Biberach, kóbor lovag — Vitéz Tibor; Solyommester — Nagypál László; Udvarmester — Illyés Sándor.

Az I. felvonás után kb.

8.55: Külügyi negyedóra és hírek.

A II. felvonás után kb.

9.50: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven. Időjárásjelentés.

Utána kb.

10.50: Azonos Budapest II. műsorával.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Kurina Simi cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.45—7.15: Olasz nyelvoktatás.

Gallerani Bonaventura előadása.

7.40: „A IV. firenzei májusi ünnepélyek.”

Hoór-Tempis István dr előadása.

8.00: Hírek, ügyelversenyeredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

8.25: Magyar és külföldi tánclemezek.

9.00: „Eissler Fanny Pesten.”

Morlin Amadé dr előadása. Felolvasás.

9.30: Lovászi Ferenc cigányzenekara muzsikál.

10.10: Időjárásjelentés.

10.15—11.00: Szórakoztató hanglemezek.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: „Védett birtokok a Felvidéken.” Nádas Sándor dr előadása.

11.25: Könnyű hanglemelműsor.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25: Hanglemezek. I. rész: Liszt: Prelüdök, szimfonikus költemény (amsterdami Concertgebouw-zenekar, vez. Mengelberg); II. rész: Magyar tánclemezek; III. rész: Külföldi tánclemezek és jazzszámok.

4.15—6.45: Azonos Budapest I. műsorával.

6.45—7.15: Olasz nyelvoktatás. Átvétel Budapest II.-ről.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilocikluson, 32,88 méteren.

Éjjel 1—2.30 óráig.

Eberhardt Kató
12.10 (Hungária foto)

Csütörtök

MÁRCIUS 28

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemezek.

Utána: Étrend.
10.00: Hírek.

10.20: „Demák hallhatatlansága.”
Bartóky József elbeszélése. Felolvasás.

10.45: „Véletlen találmányok.”
Irta Gráf Ernő. Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Hímsz. Időjárásjelentés.

12.10: Eberhardt Kató zongorázik.
1. Beethoven: c-moll szonáta (Pathétique);
2. Beethoven: G-dur rondó.

12.40: Hírek.

12.55: Hetényi Kálmán énekel zongorakísérettel.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Rácz Zsiga cigányzenekara muzsikál.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: Ruszin hallgatóknak.
Szoekov András ruszin népdalokat énekel, kíséri Eugén Stepat balalajkazenekara. Peredacsna dlya podkarpatszkich ruszinov. Andrej Szoekov iszpolnit narodnója piszni v szopronovszdenijji balalajcesnahe orkesztra. Jevgenija Szeptepa.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: „Kertészeti Időszérű tanácsadó.”
Horn János kertészeti igazgató előadása. A földművelésügyi minisztérium rádióelőadás-sorozata.

5.45: A Melles Béla zenekar műsora.
Vezényel Vince Ottó. 1. Lortzing: Operapróba, nyitány; 2. Csermák Antal: Palotás (Siklós Albert feldolgozása); 3. Pécsi József: Rádióhullámzavarok; 4. Strauss János: Cigánybáró, keringő; 5. Myddleton: A néger alma; 6. Turay Mihály: Rádiótangó; 7. Beck Ferenc: Magyar jövő, induló.

6.30: Berliini levél.

6.45: Debussy: g-moll vonósnégyes.
Előadja a Quatuor Capet. Hanglemez.

7.15: Hírek.

7.25: „A debreceni lunátlukus.”
Vidám történet nyolc hangképben. Irta Jókai Mór. Rádiószinpadra átdolgozta Segesdy László. Rendező Gyarmathy Sándor. Személyek: Tobiássy — Harsányi Rezső; Harangi — Vértess Lajos; Tóbiássyné — Ligeti Juliska; Haranginé — Harasztli Mici; Veronka — Olty Magda; Adám — Pethes Ferenc; Nyaviga — Pethes Sándor; Esperes — Kovách Ernő; Dudásné — Simon Maresa; Cikoráné — Gazdy Aranka; Péter — Szilassy Gyula; Demeter — Kenessey Ferenc; Benedek — Radány Dezső; Márton — Lázár Gida; János bácsi — Falussy István; Borbála — Sándor Böske; Gyümölcsös — Tury Elemér; Mézes — Turányi Alajos.

9.05: Szakolezay-Riegler Ernő orgonál.
Közvetítés a Szent István bazilikából. 1. Bossi: Megváltás (Redemption); 2. J. S. Bach: Két koráleljátek és korál; a) Victimae paschali laudes; b) Surrexit Christus hodie; 3. Liszt: Gloria; Sanctus; Benedictus; 4. Franck: Cantabile; 5. Perényi Géza: Alleluja!

9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: Szántó Gyula énekel. Csorba Gyula cigányzenekara muzsikál.
Dalok. Rácz Zsiga: Itthagytak az álmok (Skoday verse); Görgő Tibor: Zúg az erdő; Mosonyi: Felleg borult az erdőre; Hevesi: Paprika, só (Marczali verse). Népdal: Végigmentem az ormódi temetőn; Szávózd Richárd: Biborban ég Bakonyerdő; Csorba Gyula: Nem megyek én; Péte Lajos: Páros csillag az ég alján; Ugró Gyula: Eszterág, csutora; Morvay Károly: Piros csizma (Szigeti József szövege).

11.00: Hírek német, olasz, angol, francia és eszperantó nyelven.

11.25: Magyar és külföldi tánelemek.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

4.15—4.45: Filmdalok és Jazz-számok hanglemezeiről.

5.15—5.45: Szabó Kálmán magyar nótákat zongorázik.

6.45—7.15: Angol nyelvoktatás.
J. W. Thompson előadása.

7.30: Varga Klára énekel zongorakísérettel.

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

8.25: A rádió szalózenekara.
1. Rixner: Bagatell, nyitány; 2. Strauss János: Déli rózsák, keringő; 3. Malvers: Spanyol tánc; 4. Huszka: Részlet a „Gül Baba” c. operettből; 5. Lehár: Szép a világ, angolkeringő; 6. Gyöngy Pál: Sandomingo, rumba; 7. Pachernegg: Keringő; 8. Zelleri: Részletek „A madarász” c. operettből.

9.20: „Védekezés a kigyóméreg ellen.”
Klobusiczky Dénes dr egyetemi magántanár előadása.

9.50: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: Szlovák hallgatóknak: Podhradszky Lajos tudományos munkássága.” Vartovszky Emil előadása.

11.20: Híres szalózenekarok lemezei.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—6.45: Azonos Budapest I. műsorával.

6.45—7.15: Angol nyelvoktatás. Átvétel Budapest II.-ről.

7.15—éjfel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilocikluson, 32.88 méteren.
Éjjel 1—2.30 óráig.

Zsoldos Benő
4.15 (Farnos foto)

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna.
Hírek. Közlemények.
Hanglemezek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: Ruszin ifjúsági előadás.
„Az iskolai pad mögött.” Irta Balczky Emil.

Peredacs a dlya podkarpatskich ruszinov. Jemeljan Balczkij: Za skolnoj lavicoj. Doklad.

10.45: „A tej baktériumal.”

Irta Ács László dr. Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Országos Postászenekar.

Vezényel Eördögh János. 1. Müller Károly: Bevonulási induló; 2. Bánáti-Buchner Antal: Tarantella; 3. Kemény Egon: Kis balettzene; 4. Barta-Polgár: Kaszinócsárdás; 5. Rust: Csillagos éj Granadában, spanyol ábránd; 6. Síklós Albert: Magyar rapszódia; 7. Deli-bes: Sylvia, balett.

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: A rádió szalózenekara.

1. Strauss János: Egyiptomi induló; 2. Kúnneke: a) Boszton; b) Saltarello; 3. Rixner: Azurkék égbolt, tangó; 4. Szücs János: Manihiki, rumba; 5. Nevin: Narisszus; 6. Poldini: Fegyvertánc; 7. Siede: Boldog szerelem, intermezzo; 8. Friml: Indián szerelmi dal; 9. Liszt: XII. rapszódia.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: Diákfőlőra.

„Nagy embereink diákkora.” Zsoldos Benő előadása. Felolvasás.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Hanglemezek.

1. Grieg: Sigurd Jorsalfar szvitből Hódolati induló (szimfonikus zenekar, vez. Barbirolli); 2. Santa Lucia, nápolyi dal (Gigli); 3. Dell'Acqua: La villanelle, dal (Milica Korjus); 4. Delibes-Dohnányi: Coppélia, keringő (zongora: Dohnányi Ernő); 5. Moya: Énekek éneke, dal (Richard Crooks); 6. Yradier: La paloma, dal (Rosita Serrano); 7. Kreisler: Kínai tamburin (hegedű: Fritz Kreisler); 8. Rákóczi kesergője, Kodály feldolgozása (Székelyhíd Ferenc); 9. Rimszkij-Korszakov: A dongó (Hállé-zenekar, vez. Hamilton Harty).

5.55: Sportközlemények.

6.10: Oláh Kálmán egyházi zenekara muzsikál.

6.55: Részletek Babits Mihály Dante-fordításából.

Előadja Táray Ferenc, a Nemzeti Színház tagja.

7.15: Hírek.

7.25: Az Operaház előadásának ismertetése.

Déliab

7.30: Az Operaház előadásának közvetítése.

„A bűvös vadász.”

Regényes dalmű három felvonásban. Szövegét írta Kind Frigyes. Zenéjét szerelte Weber. Újra fordította Lányi Viktor. Vezényli Berg Ottó. Rendezte Nádasy Kálmán. Személyek: Ottokár, uralkodó herceg — Hámary Imre; Kunó, főerdész — Jámor László; Agátha, a leánya — Dobay Livia; Annuska, unokahuga — Gyurkovits Mária; Gáspár, vadász — Vitéz Zilbor; Max, vadász — Rösler Endre; A remete — Koréh Endre; Kilián, parasztleány — Szomolányi János; Korszorülány — Szabó Gizella; Samiel — Bertók István.

Az I. felvonás után kb.

8.20: Hírek és sport hírek.

A II. felvonás után kb.

9.40: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven. Időjárásjelentés.

10.50: Azonos Budapest II. műsorával.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Tokl-Horváth Gyula egyházi zenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.45—7.15: Gyorsírótanfolyam.

Szlabey Géza előadása.

7.30: „Emlékezés Szini Gyulára.”

Thurzó Gábor dr. előadása.

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

8.25: Jazz-számok hanglemezeiről.

9.25: „Dugonics András emlékezete.”

Bálint Sándor dr. egyetemi magántanár előadása.

9.45: Időjárásjelentés.

9.50—11.00: Rendőrzenekar.

Vezényel Szöllőssy Ferenc. 1. Offenbach: A két savoyardi, nyitány; 2. Géczy Lajos: Virágcsobán, keringő; 3. Erkel Ferenc: Verbunkos a „Névtelen hősök” c. daljátékából; 4. Seregi Artur: Ünnepegy Jávában; 5. Sándor Jenő: Egyszer talán, tangó; 6. Konti-Szöllőssy: Részletek az „Eleven ördög” c. operettből; 7. Ellenberg: Norvég iramszarvasposta, galopp.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: „Szeged szebb lett, mint volt.” Dr. Vasvári Rezsóné előadása.

11.25: Rosita Serrano lemezel.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25: A szlovák ifjúságnak: „Felvidéki szlovák egyházi költészet.” Spisák Béla dr. előadása.

3.45: Kőszegi Ferenc énekel, zongorán kíséri M. Hemerka Mária.

4.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívőjeles adóállomáson, 9,125 kilocikluson, 32,88 méteren.

Éjjel 1—2.30 óráig.

Balázs Árpád
7.25 (Hollenzer felv.)

három gyermekszereplővel.

10.45: „Mít nézzünk meg?”

A budapesti országházakat. Ismerteti Mesterházy Jenő.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Hímnusz. Időjárásjelentés.

12.10: A rádió szalózenekara.

Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Szórakoztató hanglemezek.

1. Suppé: Könnyű lovasság, nyitány (berlini filharmonikusok, vez. Kleiber); 2. Tosti: Ideálok, olasz dal (Tino Pattiera); 3. Strauss János: Ezeregyéjszaka, keringő (Mílca Korjus); 4. Chaminade: Pierrette (zongora); Raie da Costa); 5. Kílmer—Rasbach: Trees, dal (Nelson Eddy); 6. Pusztai fények, egyveleg (énekző ének- és zenekari kísérettel); 7. Moniuszko: Javnutá, szimfónikus tánc (lengyel rádió szimfónikus zenekara, vez. Mazurkiewicz); 8. Rodriguez: Indián panasz, tangó-dal (Carlitos Gardel); 9. Ponce—Amberg: Estrellita, mexikói dal (Erna Sack); 10. Kreisler: Szép rozmaring, keringő (hegedű: a szerző); 11. Huszka—Martos: Darumadár fenn az égen (Szántó Gyula); 12. Polgár Tibor: Halálos tavasz, angolkeringő (Nagykovácsi Ilona); 13. Robrecht: Keringőegyveleg Lehar műveiből (Hans Bund tánczenekara).

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: „A finn népnyelvkutatás.”

Bakó Elemér dr előadása.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: „Az erősáramú rádióvetélzavarok.”

Kádár Géza posta s.-mérnök postaműszaki előadása.

5.40: A 15. honvédszolgálovezred zenekara.

Vezényel Fogarassy József. 1. Pécsi József: Petőfi-nyitány; 2. Waldteufel: Dolores, keringő; 3. Huszka: Aranyvirág, operett-részletek.

6.20: „A magyar föld kiesel.”

Közvetítés az Országos Mezőgazdasági Kiállításról és Tenyészállatvásárról. A közvetítést Budínszky Sándor vezeti. Hangfelvétel.

6.50: Légvédelmi előadás.

7.15: Hírek.

Szombat

MÁRCIUS 30

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemezek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.15: Ifjúsági rádió. „Dalos-zenés utazás Dániában.” Kilián Zoltán beszélgetése

7.25: „A magyar nőta.”

Bevezetőt mond Balázs Árpád. Énekel Cselényi József, muzsikál Sára Elemér cigányzenekara.

8.25: „A Budapesti Nemzetközi Vásár.”

Szendy Károly dr Budapest székesfőváros polgármesterének előadása.

8.40: Olasz szerzők hanglemezei.

1. Micheli: Csókszerenád (vonózenekar, vez. Adalbert Lutter); 2. Bovio—Valente: Minden éjszaka, olasz dal (Gino Ruggerio); 3. Curtís—Bovio: Mandulinata, nápolyi dal (Rosetta Ferlito); 4. Rossini: Nápolyi tarantella (orgonaszó: Marcel Palotti); 5. Leoncavallo: Mattinata (énekli Salvatti); 6. Becece: Szerelmi legenda (Komor Géza szalózenekara); 7. Toselli: Szerenád (Paul Godwin szalózenekara); 8. Tosti—Di Giacomo: Olasz dal (Gigli); 9. Santa Lucia, nápolyi dal (mandolinégyes); 10. Marchesi: La foletta, dal (Erna Sack); 11. Simonetti: Madrigal (orgonaszó: Gerd Thomas); 12. Arona: A San Giusto harangja, dal (Tito Schipa); 13. Drigo: Harlekin milliói, szerenád (Paul Godwin szalózenekara).

Közben

9.00: „Il premio San Remo al poeta ungherese

Michele Babits.”

Giuseppe Fűsi olasznyelvű előadása.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: A Magyar Revü tánczenekar játszik.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Pertis Jenő cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.15—5.45: Filmdalok hanglemezről.

5.45—6.15: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági felőrája.

7.30: „A világ városai.”

Ifj. Entz Géza dr előadása holland városokról.

8.00: Hírek, ügétöversenyeredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

8.25: Zenekari művek hanglemezről.

9.35: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: „A hegedű éposza.” Buchner Sándor dr előadása.

11.25: Hegedűszólók hanglemezről.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—6.20: Azonos Budapest I. műsorával.

6.20—6.50: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági előadásának átvétele Budapest II.-ről.

6.50: Magyar nóták és csárdások hanglemezről

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójelű adóállomáson, 9.125 kilocikluson, 32.88 méteren.

Éjjel 12—1.30 óráig.

Divat

1. Koratavaszi kosztüm puha, meleg gyapjuból. Zubbonyyszerű, egysoros kabát, bőrv, síma szoknya

2. Az új kalapdivat: cilinderformájú, magas kalap virággal és fátyollal

(Dorayne, Pressz fotók)

1. Népies tervezésű rátéttel díszített tavaszi köpeny
2. Levendulaszínű estélyi gyöngyhímzéses övvel
3. Nyerselyemköpeny, érdekes szabásu, óriás-zsebekkel és barna zsinóróval
4. Háromrészes utazóruha: szoknya, sima és kockás szövetből összeállított zömperblúz és háromnegyedes kabát

5. Készülődés nyárra!
A pepita short fölött
ujj- és gombnélküli
kabát

6. Délutáni ruha sötét-
kék krepdesinből és
mintás empriméből

7. Tavasz-nyári nagy-
estélyihez illő kalap,
tüllre dolgozva, sok
virággal és bársony-
szalaggal

8. Cowboy-kalap lesz a
nyári divat! A szalma-
fonatba színes zsor-
zsettet fűznek

(Doroyne, Manuel, Schostal
felvételek)

Délibáb

MÉZESHETEK

IRTA: FELKAI FERENC

Összevesztek.

Házasságuk ötödik hetében: Pistát meggyújtotta a féltékenység. Durván megragadta Mária vállát és elfulladva, rekedten kiáltotta:

— Gyűlöllek!...

Bevágta az ajtót.

Már az uccán volt, amikor karjára kapott kabátját felhúzta. Kalapját, nyakkendőjét megigazította, arcát végigdörzsölte zseb-kendőjével. Aztán szájába dugott egy cigarettát és a mellékucéból kiment a körútra.

A járókelők élvezték a szép, estét. Bundás hölgyek húztak el mellette, leányok kacarásztak, egymásba fonódott párok csevegtek jókedvűen. Pista fiatal szívét elöntötte a keserűség. Ugy állott a sarkon, mint egy madárijesztő. Sálja rendetlen, kabátja gombolatlan.

Elindult az első kávéház felé. Amikor besodródott a forgóajtón, megkönnyebbült. A meleg, a ragyogó fény, a zaj zsbhasztotta. Kényelmes páholyba ült, teát kért. Dupla rummal.

Ostobaság volt, hogy nem tudtam fékezni magamat — gondolta. — Fölényesebbnek kellett volna lennem. Pfuj! Nagyon férfiatlan voltam. Viszont igazam volt... Utóvégre öt hete házasok vagyunk.

— Kérek egy barackot!

Megitta. Körülnézett. Szomszédságában nagy társaság ült. Végigszemlélte. Az egyik szőke lányt hosszabban... Hőfehér, finom volt a keze és alig festett az arca. Keveset beszélt és sokat mosolygott. Egy nagy szerelmet csak egy erősebb, nagyobb szenvedéllyel lehet gyógyítani — olvasta valahol Pista. Mohón kereste a lány tekintetét. Elválok Máriától — gondolta hirtelen. Ha egy titkárnőt hazakísér a főnöke, az nem rendes dolog. Nekem ugyan esküdözhet... Egy szavát sem hiszem... Hogy még azt nap megmondta?... Asszonyi ravaszság!

— Kérek még egy barackot!

Szép az a szőke lány. Tele van a világ szép lánnyal. Szó sincs róla: Mária is szép és szőke és alabástromfehér a keze — de ezer van olyan... Nagyon biztos a dolgában és makacs... Összeszorítja a fogát és hallgat... Hallgat, ahelyett, hogy meggyőzne... Nem, ezt nem bírom tovább... Utóvégre nem fogom az egész életemet így leélni... Elválok. Már ma éjjel sem megyek haza.

A rum és barackpálinka bepirosította Pista arcát. Derűsen nézte a hullámzó helyiséget. Máskor ilyenkor már otthon ül. Olvas vagy iratait nézegeti. Mária rádiózik, kézimunkázik, gyakorolja a gyorsírást. Persze, hogy még jobban kiérdemelje a főnöke megelégedését. Sohasem az övé egészen.

Remek fogai vannak a szőke lánynak. Szelíd a mosolya, halk a hangja. Barátság-

san csipong. Biztosan nem is makacs. Pista nagy vágyakozásában úgy érezte, nagyon tudná szeretni... Ide fog jönni holnap is. Most már szabad lesz. Már ma szabad. Egyedül fog vacsorázni. Budai kocsmában.

— Fizetek! — kiáltotta majdnem jókedvűen.

Autóbuszon ment át Budára. Most már élvezte az estét, a csendes budai utcákat. Divatos kocsmába tért be. Megvacsorázott. Bőségesen és jóízűen. A második félliter kadarkát már fűtőürészve szüröcsölte. Élvezte szabadságát — az első átsatangolt éjszakát házassága óta. Az asztaloknál párok suttogtak. Voltak estélyiruhás hölgyek, vállukon rózsával, krizantémmal — és voltak egyszerűbben öltözött lányok, akik feszélyezetten érezték magukat és legszívesebben már az uccán hancuroztak volna hazafelé.

Szép az élet, állapította meg Pista a harmadik félliternél. Új életet kezd... nem lesz rabszolgája Máriának. Előtte az élet minden szépsége, ígérete. Nem is érti, mi tört ki belőle ma este? Micsoda barbár indulat? Erdemes? Szépen el kellett volna köszönnie és mosolyogva távozni... Nevetésgélesen viselkedett... Azok a dacos, összeszorított ajkak most bizonyára gúnyosan mosolyognak.

— Kérek még egy féllitert!

Éjfélkor lépett ki az uccára. Hómunkások hosszú kigyórsorban talicskát toltak. Szállították a frissen hullott havat a csatornába. A hó szomorú temetése. Elindult Pestnek. Amíg elérte a hidat: kalandra vágott, Aztán, mert elázott a cipője, elhatározta, hogy szállodába megy. Soha többé nem megy haza! Legyen Máriáé a lakás. Makacszkodhat, dacoskodhat benne egyedül. Reggeltől-estig... Még csak utána sem futott este, amikor eljött... Szörnyű, milyen komisz tud lenni egy asszony... Nem, ez nem önérzet. Ez rosszakarat. Csak azért sem. Hát legyen!

— Olcsó szállodát kell keresnem — mormogott. Mária biztosan megbánta, hogy nem futott utána. Addig is, amíg befejeződik a válóperünk.

Taposta a havat. Az út közepén gázolt. Nadrágja, cipője csupa lucok lett. Maga sem tudta, merre járt. Csak akkor vette észre, hogy az uccájukban van, amikor az ismerős fűszerescégtáblát megpillantotta.

— Hohó... tévedés!... — mormogta. Mosolygott. Mária biztosan megbánta, hogy nem futott utána. Ugy kell neki! Most biztosan áztatja a párnát. Sír. Talán le sem feküdt. Nagyon helyes! Miért nem beszélt!? Csak nem fog könyörögni neki? Tegyük fel, hogy megbántottam... Akkor

is. Annyi szép lány van... Szókéék, alabástromkezekkel... Szó sincs róla, Máriaé is szép... A haja is — legyünk csak tárgyilagosságok: — meseszöke... De még akkor is, ha egy sincs olyan, mint ő... akkor is... És, ha nincs is olyan szempár a világon... akkor is...

Ott állott a házuk előtt.

— Hálóging kellene... Az még nem jelent semmit, ha felszólók érte... Hivatalos leszek... Kimért.

És becsengetett.

Végigbotorkált a folyosón. Megállt a lakás ajtaja előtt. Sietett. Kalapált a szíve, farka száraz volt. A konyhában égett a villany. A kis előszobában is. Mária árnyéka fel-alá imbolygott. Konyhából előszobába.

Kopogott. Erősen, izgatottan. Mária felrántotta az ajtót.

— Pista!

— Mária!...

Több nem jött ki Pistából.

Vizesen, havasan, könnyesen ölelték egymást...

NŐI SZEMMEL...

Történetünk hőse „a még mindig szép asszony”. Már felnőtt gyermekei vannak, de azért nagyon vigyáz arra, hogy igen fiatalnak tartsák és mindent elkövet, hogy ezt el is higgyék neki. Például társaságban ha a régi szép operettek szövegeit éneklie az ottlévő ifjúság — ő természetesen nem ismeri azokat. Most azonban szerenesétlenségére a következő nyelvbottlást követte el. Elmesélte, hogy a Koronaherceg uccában vett egy igen szép kalapot. Erre a megjegyzésre mint egy vércse csapott le az egyik szép fiatal kisleány és negédes mosollyal kérdezte: „Ugyan kérlek mondd meg, melyik az a Koronaherceg ueca — én sohasem hallottam, hogy ilyen nevű ueca is létezik. Vagy talán ez az ueca elnevezés még a te fiatalokorból való?”

Ebből az a tanulság, ha annyira hiúk vagyunk, hogy nagyon sokáig akarunk egész fiataloknak látszani, akkor arra is ügyelnünk kell, hogy csak az új ueca elnevezésekre szabad emlékeznünk.

A világhírű külföldi sielő helyen a pályaudvar indulási oldalán két személmérleg van egymás mellett. Nagyon érdekes, hogy az egyik kerek három kilóval mutat kevesebbet a másiknál. Véletlenül szemtanui voltunk a következő rosszul végződő epizódnak. Egy budapesti fiatal karesú énekesnő olasz férfiismerősét kísérte az állomásra, aki néhány napra Rómába utazott. Amíg a férfi a jegyet intézte, kitapasztalta a két mérleg közti különbséget és már előre örült, ha véletlenül a vetélytársnője, a kövérkés Gréte is kikísérné a férfit, hogy fogja annak megbizonyítani — hogy ő mennyivel karesúbb. Néhány pere mulva a lány is megérkezett. Az üdvözlés után az énekesnő rögtön indítványozta, hogy a férfi az utazása előtt, s ők a nők is mérjék le magukat. Természetesen ő a kevesebbet mutató mérleget választotta és büszke mosollyal mondta be a súlyát. Arra nem számított, hogy a férfiak általában nem szeretik a nagyon sovány nőket és hogy a következő választ fogja

kapni: „Mire visszajövök és ha nekem tettszeni akar, addigra hízzon meg úgy, mint a Gréte.”

Az idei tél folyamán rengeteg asszonyzsurra voltunk jömagunk is hivatalosak. Minden alkalommal 16—18 kedves fiatal asszonyka uzsonnázgatott együtt. Szinte hihetetlen volt, hogy most a két legutolsó alkalomkor nem volt akkora zaj, mint az előbbi összejöveteleken, sőt, inkább szomorú és kellemetlen hangulat uralkodott. Nem beszéltek fiórtökről, még ruhákról sem, helyette egymást kezdték ki epés megjegyzésekkel. Végére jártunk ezeknek a szimptomáknak és megállapítottuk, hogy ez azért van, mert a férfiek és férjhozzátartozóik nem igen érnek rá törődni velük, sőt mi több, hangulatuk sincesen most az asszonyokhoz. Viszont az asszonyoknak ezáltal nincs kívül kötekedniök, tehát egymást bántják a csipkefődésekkel.

Jó tanácsainkat fogadják el kedves férfiak, ha most tavasszal kevesebb lovagias ügyet akarnak és több otthoni békeséget, tessék az asszonyokkal többet foglalkozni...

Közkedveltségnek örvendő fiatal színész, akinek egy barátjával közösen van autója, elhatározta, hogy takarékosági szempontból a téli hónapokra az autóját leállítja. A barát, akivel együtt is lakik, megvárja az előadás után és a legutolsó villamosai utaznak budai lakásuk felé. A barát egy este játékos kedvében műasításokat csinált és remekül mulattak azon, hogy egy néhány percen belül az egész villamos utazóközönsége utána ásitott. A színésznek is tetszett a móka és most már minden este komoly pénzkebe fogadtak, hogy melyiküknek sikerül több ásitást az utasokból kiprovokálni. A vége a dolognak az lett, hogy annyi pénz vesztettek a fogadásokon, hogy takarékosági szempontból újra beállították az autójukat.

(Dr. o.)

Nem szaladhat el senki a mai élet kínzó kérdései elől. Sikeresen szembenézhet ezekkel a kérdésekkel, ha megismeri Tolnai Világlexikonát.

Nagy árleszállítás!

FÖLDES JOLÁN

A
HALÁSZÓ
MACSKA
UCCÁJA

Földes Jolán:
A halászó macska uccája.

Ezzel a regénnyel nyerte meg az író a nemzetközi pályázatnak nagy díját. 248 oldal, egészvászson kötésben 3 pengő 60 fillér helyett **2 pengő 50 fill.**

Megtakarítás
1 pengő 10 fillér.

FÖLDI MIHÁLY

A MINISZTER

Földi Mihály:
A miniszter.

E regény megjelenésének idejében a legnagyobb irodalmi siker volt a magyar könyvpiacon, ára egészvászson kötésben 3 pengő 60 fillér helyett **2 pengő 50 fillér.**

Megtakarítás
1 pengő 10 fillér.

HUNYADY SÁNDOR

NEMES FEM

Hunyady Sándor:
Nemes fém.

A nemes fém: Matild, a pénzfejedelem leánya, aki beugrik a színésztruppa és rövid idő alatt világhíresség lesz. Ára egészvászson kötésben 3 pengő 60 fillér helyett **2 pengő 50 fill.**

Megtakarítás
1 pengő 10 fillér.

KÁDÁR ENDRE

BALALAJKA

Kádár: Balalajka.

A balalajka halk pengése szövi át ezt a regényt, mely mellett mély emberi dráma kíséri két ember szerelmi harcát. Ára egészvászson kötésben 3 pengő 60 fillér helyett **2 pengő 50 fillér.**

Megtakarítás
1 pengő 10 fillér.

SZITNYAI
ZOLTÁN

A Bocs

Szitnyai Zoltán:
A bocs.

E regényben élénk tárul a középosztály városba került fiának ismerkedése a nagyvárossal. Ára egészvászson kötésben 3 pengő 60 fillér helyett **2 pengő 50 fillér.**

Megtakarítás
1 pengő 10 fillér.

BRÓDY SÁNDOR

LEGSZEBB ÍRÁSAI

Bródy Sándor:
Legszebb írásai

a címe ennek a műnek, amely a nagynevű szerzőnek legkiválóbb novelláit gyűjti egybe. A mű 350 oldal, kötve 3 pengő 60 fillér helyett **2 pengő 50 fillér.**

Megtakarítás
1 pengő 10 fillér.

JULIEN GREEN

LEVIATHÁN

Julien Green:
Leviathan.

Green a modern francia regényírásnak egyik nagy mestere. A könyv 262 oldal terjedelmű, finom egészvászson kötésben 3 pengő 60 fillér helyett **2 pengő 50 fillér.**

Megtakarítás
1 pengő 10 fillér.

SINCLAIR LEWIS

A TÉKOZLÓ
SZÜLŐK

Sinclair Lewis:
A tékozló szülők.

A Nobel-díjas író a nemzedékek örök elmentétét izgalmas nagyhatalmú regényben rajzolja meg. Ára finom egészvászson kötésben 3 pengő 60 fill. helyett **2 pengő 50 fillér.**

Megtakarítás
1 pengő 10 fillér.

Ezeket a műveket részletfizetésre nem szállítjuk. Az itt felsorolt összes könyvek megrendelhetők Tolnai Világlapja könyvesboltjában, Budapest, VII, Dohány u. 12. Kérjük a vételár előzetes beküldését. Utánvételt 75 fillérrel drágább, mert ennyit számít fel a posta. Ha nincs kéznél postabefizetési lap, akkor 3 fillérért akármelyik postahivatalban vagy trafikban kapható úgynevezett üres csekklap. Postatakarékpénztári csekk-számlánk száma: 9244.

A párizsi Comédie Française társulata nagy sikerrel vendégszerepelt a pesti Vígszínházban egy Musset- és Morand-darabban. Az előadáson megjelent a Főméltóságú Kormányzói Pár

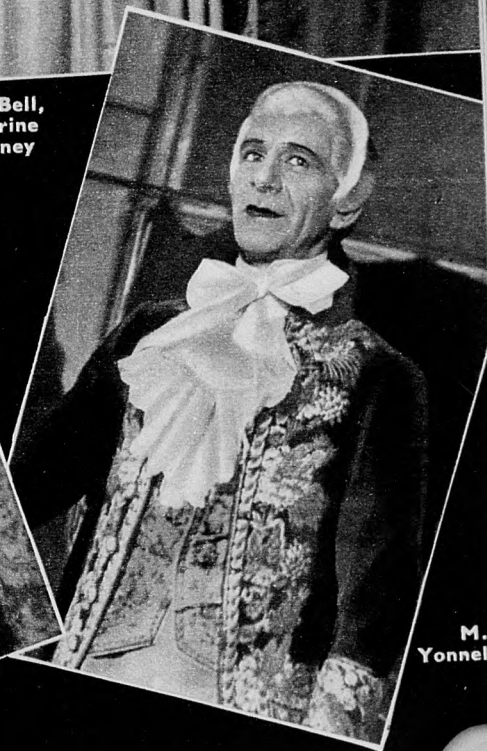
Jeanne Sully és
Aime Clariond

Marie Bell,
Catherine
Fonteney

Ger-
maine
Rouer

M.
Yonnel

LACI BÁCSI

Írta: DIÓSZEGHY MIKLÓS

Tabánban, ahol nemrégén még póncsapott tetejű házakban és macskaköves síkatorokban különös lelkek tanyáztak, találkoztam Laci bácsival. Régimódi szürke zsakettben, kopott színes mellényben, műzeumba illő faragott bottal a kezében érkezett valamelyik vidéki városból. Arca, bajusza megfiakult az évek folyamán, de amint beszélni kezdett, egyszerre kiderült, hogy a legakasztófahumorúbb vándora a magyar életnek.

Laci bácsi író volt. Az én társaságomban senki nem ismerte a nevét. Pedig valamenynyien az irodalommal kacérkodtunk többkevesebb sikerrel, de a Laci bácsi nevére még homályosan sem emlékeztünk.

Pedig író volt. De csak pontosan nyolc esztendeig. Író, akinek tárcáit egyik előkelő fővárosi lap közölte rendszeresen e nyolc esztendő alatt.

Eppen ez volt az oka, hogy a kutya sem emlékezett már a nevére. — Laci bácsi ugyanis ezernyolcszáznyolcvannolc tavaszától ezernyolcszázkilencvenhat őszéig írt elbeszéléseket, novellákat, 1896 szeptemberében hirtelen abbahagyta és soha többé nem jelent meg töle nyomtatásban egyetlen árva sor sem.

Igy hát nem szabad csodálkozni, hogy mi, újabb generáció, nem ismertük sem a nevét, sem állítólagos műveit.

Laci bácsi írói pályájának érdekes története van. Soha nem akart irodalmi babérokat szerezni. Egyik magyar mezőváros nyugalmában élt esendesen, ahol ügyvédi irodája volt. Délután a bíróságokon szorgoskodott, délután az ügyfelei panaszait hallgatta meg, este pedig agglégény létere elborozgatott kedvenc vendéglőjében, a Kékmacskában, az árvák menedékénél, a törzsasztalnál. Ez az élet teljesen kielégítette. Éjfélkor már ágyban feküdt. Böles volt, elégedett.

Egy napon izgatottan lépett a törzsasztalhoz a gimnázium fiatal segédtanára és lelkesen ujságolta:

— Ilyen felséges Mikszáth-novellát még soha nem olvastam!

— És kezében ott lobogott az egyik fővárosi napilap vasárnapi száma.

Laci bácsi rászólt:

— No add ide. Majd megnézem.

— És rizlingelés közben lassan elolvasta Mikszáth elbeszélését.

Amikor befejezte az olvasást, a segédtanár csillogó szemmel kérdezte:

— Felsőges, mi?

Laci bácsi rosszkedvűen dörmögte:

— No,

— Talán nem tetszik?

Laci bácsi megtömkölte pipáját s angyali nyugalommal felelte:

— Hát ami azt illeti, ilyen elbeszélést én is tudnék írni.

Ekkor váratlan dolog történt. A segédtanár

nevetőgöresöt kapott. Előbb felugrott a székeről, majd könnyes szemmel, kipirulva lehanyatlott a másik székre és hahotájában megvetés, gúny és lenézés kígyózott.

— Remek, ilyen még mondani is... — és feltartóztatlanul dőlt belőle a nevetés. — Hogy te, Laci bácsi, tudnál olyant írni, mint Mikszáth!

Az ügyvéd elpirult. Felpattant helyéről és dühösen ordítva kérdezte:

— Mi az! Te nem hiszed?

A tanár felelet helyett a gyomrához kapdosott.

Laci bácsit újabb dühroham öntötte el:

— Majd meglátod, te ostoba! — és elrohant a Kékmacskából, ahol még sokáig elnevetgéltek az ügyvéd furcsa virtuskodásán, amellyel fel akarta venni a versenyt Mikszáth Kálmánnal.

Nyolc napig nem tette be a lábát Laci bácsi a Kékmacskába, kerülte az embereket. Ha uccán találkozott valamelyikkel, dűnynyögve odébb ment; nem is nagyon válaszolgatva az ismerősök érdeklődő kérdéseire.

Nyolc nap múlva aztán hetykén, jókedvűen ismét beállított a Kékmacskába.

Meg is volt rá az oka.

Ugyanaz a lap, amelyikben a Mikszáth-elbeszélést olvasták, leköszölte Laci bácsi egyik derűs történetét is.

Mindenki kedvesen fogadta a diadalmas ügyvédet, egyedül a gimnáziumi tanár intézte el a nagy sikert a következő éles megjegyzéssel:

— Köszájón lévő anekdóta, amit megírtál. A történet jó. Az a történet, amelyet mástól hallottál. Nincs a megírásban semmi érték. Még szerencse, hogy nem rontottad el az anekdóta csattanóját.

Laci bácsi elhallgatott. Jót húzott a fröcs-csőspohárból és csak ennyit felelt:

— Várj csak...

— És két hét múlva megjelent az ujságban Laci bácsi másik elbeszélése. Ez már nem anekdóta, hanem szerelmi történet volt.

Az asztalnál mindenki elismerően bölintott, de a segédtanár megint kifakadt:

— Ne vedd rossznéven, drága Laci bácsi, de te ebben az elbeszélésben a „Bánk Bán” történetét írtad meg. Csakhogy áttetted az egészet egy földbirtokos környezetébe. Királyi udvar helyett ősi kastélyt írtál, de a történet nem új, te talán nem is tudtál róla, de önkénytelenül is — plagizáltál. Értsd meg, hogy nem tehetsz róla és ép azért nem is akarlak megbántani vele.

A vármegyei főjegyző meghökkenve szólalt meg:

— Mond valamit a tanár.

Laci bácsi ismét csak azt felelte: na te... majd megkapod a választ...

— És megjelent Laci bácsi harmadik elbeszélése. Ez sem tetszett a tanárnak. És megindult közöttük a rettentő harc. Laci bácsi

INTERVJU

Irta: Undi Imre

Accordo, az aranytorkú, világhírű énekes fölcibálta magára brokát házikabátját és fáradtan omlott el a heverőn.

— Ezt jól csinálta, fiatalember — mondta az ifjú riporternek — mio dio, ezt jól csinálta. Harmincegy perccel ezelőtt érkeztem az önök fővárosába és ön már itt áll a szobában, ceruzája hegyét a papíron tartja és oly esdve néz rám, mint egy cserebogár.

— Hja, mester, ez a kenyerünk...

— A titkáromé pedig, hogy személyes nyugalomról gondoskodik.

— Mester, ezen át kell esnie. A közönség...

— Nézze, szerencsétlen gyermekem, maga még itt tart?

— De a közönség...

— Hagyja már a közönséget. A közönség kap nyilatkozatot. De maga ezt úgy képzeli, hogy félóráig üldözni fog engem a ceruzájával? Lállá, édes kincsem... Csak azt nem tudom, hogy a titkár hol a csudában van.

— Ó, mester...

— Csak ne legyen olyan ijedős. Nem pilótatanfolyamot jöttem ide nyitni. Ön megkapja a nyilatkozatot — planétában.

— Mi az, könyörgöm?

— Ah, úgy látom, ismeretterjesztő kurzust nyitottam. No, fiam, nyissa ki azt a bőröndöt... Nem azt. A másikat.

— Megvan.

— Na. Rántsa ki azt a bársonydobozt. Abban vannak a planéták, hehe.

— A planéták?

— A planéták, báránycám. Húzzon ki egy lila cédulát, az az öné.

— De a nyilatkozat, a közönség...

A rajongott mester dühösen a levegőbe nyúlt:

— Azon van a nyilatkozatkivonat, fiókám. A hetes számún. Akar egy négyest? Vagy egy rózsaszínűt, a kettést? Egyre megy vele, drága csimotám. Bár mind más. Mert a kutyafáját: harmincöt perce vagyok itt, a fejem még lüktet az utazástól, a torkom csupa kőszénfüst és azt akarja, hogy magával tereferéljek? Huszonhat perc mulva próbám van, ember! Tanácsolom, húzza a lilát.

— De...

— A lilát, ha mondom, hogy a varjúk győzdnének meg a hajszálairól. Azon rajta van, hogy boldogan jöttem e helyre. Városuk fekvése kies és elragadó. Már gyermekkorom óta ide vonzódtam, mert Kasmir herceg unokahúga, aki a bátyám feleségének a sógornője volt, sokat mesélt e varázsos helyről.

— Ahá.

— Na, végre. Rajta van, hogy percenként 138 dollárt keresek, ha énekelek. Kedvenc színem a mandulazöld, de csak, ha rásút a nap. Rajongóimnak gégefőm röntgenfelvételeit szoktam dedikálni. Legjobb ételnek a pekingi kacsát tartom, vaníliás hagy-

mával, de édes fiam, ne nézzen olyan ámulatlan, mert nem tudom folytatni. Csak gyanítanám, hogy hol az a titkár...

— És a rózsaszínű planéta?

— Mit? Maga válogat? Miután a hetest felmondatta velem? Ez jó. De megteszem kegyednek. Itt is örömmel jöttem e helyre. A többin is így kezdődik, ha megbocsát. Már maga is külön öröm itt nekem... Vagy úgy, a rózsaszínűről van szó? Hát írja: imádom a hölgyeket. Hatszor váltam, most nézek új ara után. Kilencszer énekeltem a jatagáni rádza háremében, óránként negyven deka smaragdért. Különösen kedves rajongóimnak szívem röntgenfelvételét dedikálom. Eddig két és fél tonna fényképet osztottam szét, tegye utána, fiam, hogy csekélység. Ez derűt kelt...

— Hehe.

— Tetszik? Hogy örvendek... De nézze, ha lúd, hát legyen kövér. Mondok még egy pár dolgot a tizenhármáról. Sanfranciscóban úgy őrzöngött értem a közönség, hogy két és fél óra multán a helyettem hajlongó dubiözömet izomgyulladásal kórházba kellett vinni.

— Kedvenc szokása, mester?

— A nyúltenyésztés. De csak csütörtökön. Ez a kabálom.

— Hát még?

— Piacokon ógyelegni és gyümölcsöt lopni.

— Remek.

— Jó, mi? Csakhogy tetszik. És még van egy szenvedélyem, azt is írja meg. Rettentően szeretek víz alatt ceruzát fagragni.

— Félni nem szokott?

— Csak kivégzésemkor.

— Kedvenc állata?

— A lódarázs. Csipés közben.

— Dohányzik?

— A világért sem. Ez árt a hangomnak. Legföljebb úgy hat-nyolc órát bagózom napjában.

— Nem szeszélyes, nem ideges?

— Mitől ugyan?

— Nem fárasztják az emberek, a látogatók?

— Néha. A legkellemetlenebb fajta. De hát ezek magamra hagynak aztán.

— A mester feláll.

— És ha nem hagyják?

— Akkor felállok.

— És ha az sem használ? Ha a látogató olyan, mint a szemtelen pióca?

— Nézze, megsűgök egy intimitást: olyankor csengetek, benyit a titkárom és azt mondja, hogy a külső telefonnál keresnek.

— Remek. Ezt feljegyzem.

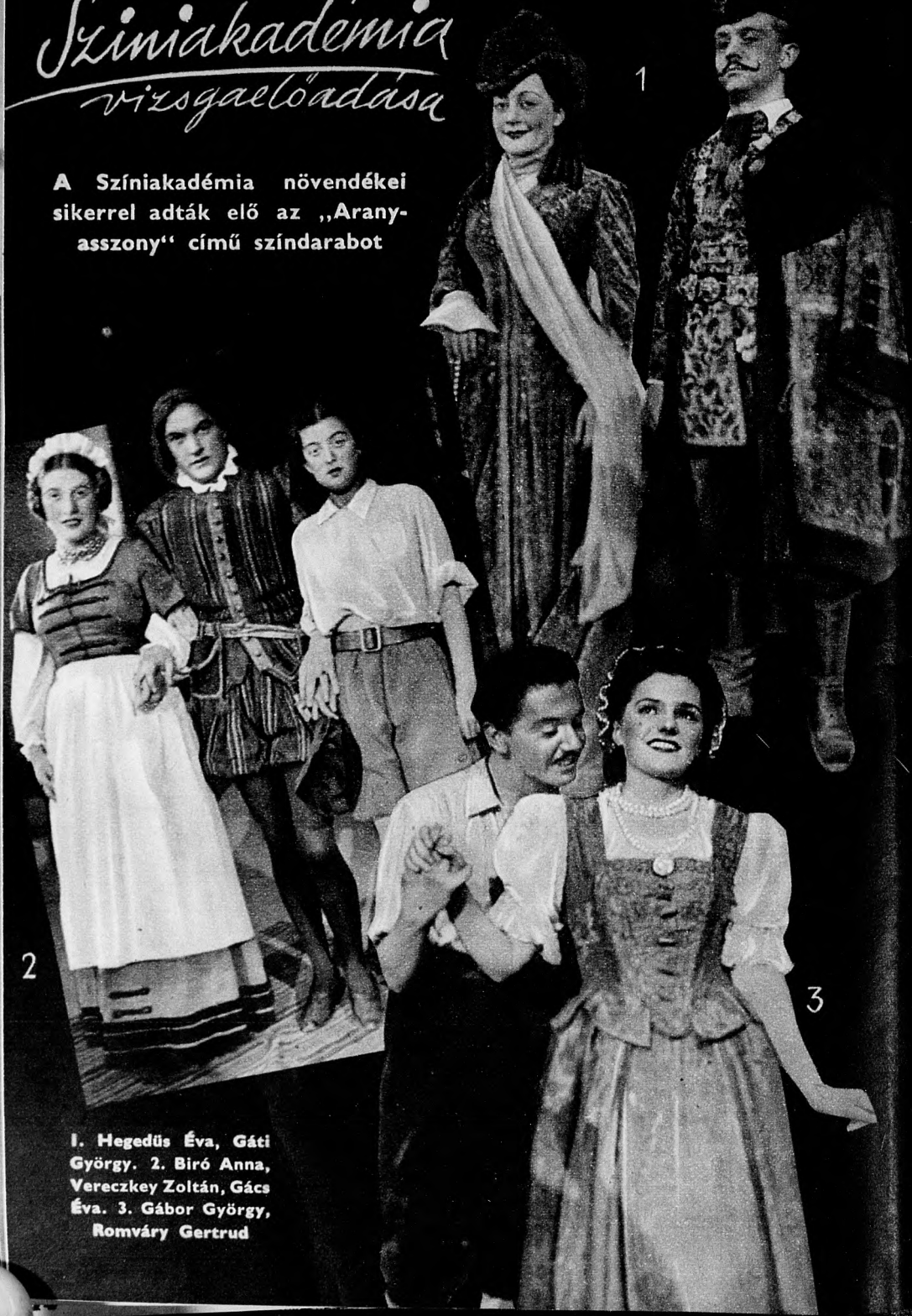
— Kopogtak. Szabad...

A titkár jött be. Meghajolt:

— Bocsanat, mester, kegyeskedjék a külső telefonhoz fáradni...

Színiakadémia vizsgaelőadása

A Színiakadémia növendékei
sikerrel adták elő az „Arany-
asszony“ című színdarabot

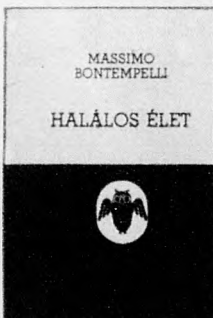
1. Hegedüs Éva, Gáti
György. 2. Biró Anna,
Vereczkey Zoltán, Gács
Éva. 3. Gábor György,
Romváry Gertrud

Tatárjárás

A Színész Egyesületi Iskola növendékei sikerrel vizsgáztak a „Tatárjárás” című operettben. Képeink a vizsgálódásról. 1. Kardos Klári, Papp Pál. 2. Hotti Olga, Horváth Magda. 3. Zengő Viktor, Papp Pál

Nagy árleszállítás!

MASSIMO
BONTEMPELLI

HALÁLOS ÉLET

**Bontempelli:
Halálos élet.**

Egy család tragikus életének megrázó leírása ez a regény. A könyv 234 oldal, finom egészvázson kötésben 3 pengő 60 fillér helyett **2 pengő 50 fillér.**
Megtakarítás 1 pengő 10 fillér.

LUIGI PIRANDELLO

A KITASZÍTOTT

**Luigi Pirandello:
A kitaszított.**

A kitaszított asszony küzdelme a rosszindulat és irigység ellen bontakozik ki e regényében. Ára 3 pengő 60 fillér helyett **2 pengő 50 fillér.**
Megtakarítás 1 pengő 10 fillér.

CHARDONNE

A
boldogság
éneke

**Chardonne:
A boldogság éneke.**

Ha boldogok nem is lehetünk, érdemes élni, mert megismerhetjük a boldogságot. Ára 3 pengő 60 fillér helyett **2 pengő 50 fillér.**
Megtakarítás 1 pengő 10 fillér.

SIGRID UNDET

A HŰ FELESÉG

**Sigrid Undset:
A hű feleség.**

Egy házasság és egy nő története ez a regény, aki mindvégig hű feleség marad. 220 oldal, finom egészvázson kötésben 3 pengő 60 fillér helyett **2 pengő 50 fill.**
Megtakarítás 1 pengő 10 fillér.

A. MAUROIS

Költő
a máglyán

**André Maurois:
Költő a máglyán.**

Shelley-nek, a hányatott sorsú neves angol költőnek tragikus életregénye e klasszikus könyv. 320 oldal, egészvázson kötésben 96 fillér helyett **80 fillér.**

FÖLDES JOLÁN
Más világrész

A halászo
mások ucs-
cája világ-
díjnyertes
írónőjének
új műve

**Földes Jolán:
Más világrész.**

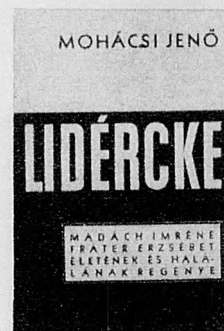
A nagy nemzetközi díjat nyert világhírű írónő új könyve. Terjedelme 170 oldal, ára fűzve 3 pengő 60 fillér helyett **2 pengő 50 fillér.**
Megtakarítás 1 pengő 10 fillér.

ROGER MARTIN DU GARD
VÉN EURÓPA

**Roger Martin Du
Gard:
Vén Európa.**

A kiváló francia író a Nobel-díj egyik legutóbbi nyertese. A 184 oldalas könyv ára fűzve 4 pengő 40 fillér helyett **1 pengő 40 fillér.**
Megtakarítás 3 pengő.

MOHÁCSI JENŐ

LIDÉRCKE

MADÁCH IMRÉNÉ
FRÁTER ERZSÉBET
ÉLETÉNEK ÉS HALÁ-
LÁNAK REGÉNYE

**Mohácsi Jenő:
Lidércke.**

Madách Imréné, Fráter Erzsébet tragikus alakja elevenedik meg e könyvben. A 192 oldalas regény ára fűzve 3 pengő helyett **1 pengő 40 fillér.**
Megtakarítás 1 pengő 60 fillér.

Ezeket a műveket részletfizetésre nem szállítjuk. Az itt felsorolt összes könyvek megrendelhetők Tolnai Világlapja könyvesboltjában, Budapest, VII, Dohány u. 12. Kérjük a vételár előzetes beküldését. Utánvéttel 75 fillérrel drágább, mert ennyit számít fel a posta. Ha nines kéznél postabefizetési lap, akkor 3 fillérért akármelyik postahivatalban vagy trafikban kapható úgynevezett üres csekklap. Postatakarékpénztári csekk-számlánk száma : 9244.

A KÖTÉLTÁNCOS ÖRÖKSÉGE

Írta: SZEGEDI ISTVÁN

Az artistavilágban a műértők szorongva emlegették Sciarrini Cézár nevét.

Ugy ejtették ki, sugva, mint a kellemetlen családi titkot. Kezüket a szájuk elé tartották, sorompót csináltak a tenyerükből, hogy azon át ki ne csúszék a titok avatatlan fülbe.

Kétségtelen méltánytalanság volt, ami Sciarrini Cézárral történt. Olyan közönséges, lapos méltánytalanság, ami mellett szívesen haladnak el az élet romantikusai, amelyet száz lepellel borítanak el titkos együttműködésben mindazok, akiknek jót tesz ilyen vagy olyan okból, hogy az efféle méltánytalanságok virulnak és burjánzanak szerte a világban.

Sciarrini Cézár kötéltafcos volt. Nem az egyedüli, természetesen, hiszen kiszáradt és megkeseredett kötéltafcosok kiszámítása szerint azokkal a drótokkal, amelyeken földünk kötéltafcosai produkálják magukat, kétszer lehetne körülfontni az Egyenlítőt. De mindenesetre — és ez volt a kellemetlen titok, amit a műértők óvatosan súgdoztak egymás fülébe — Sciarrini egyike volt a világ legjobb kötéltafcosainak.

Az következik ebből, hogy Sciarrinit a hír és dicsőség övezte. Hogy a művészet, amelyik elzárta előle a polgári lét kedves örömeit, amely örökös kóborlásra, rossz hotelszobák üres magányára, szűk öltözők festékszagú celláira számuzte őt a tulajdonképpeni élet nyugodalmas mezőiről, bőven kárpótolta a kötéltafcost előkelő közönség tapsviharával, az öltözőbe küldött virágcsokrok meg ezüst cigarettatárcák halmazával, a beljük rejtett rózsaszínű levelkéikkel és végezetül annyi anyagi javadalmazással, amennyi valamiképpen ellenértéke volt a Sciarrini kockázatának, vakmerőségének, eleganciájának és gráciájának.

Ő is így képzelte el a kora ifjúság fulladásig fárasztó éveiben. A tanulás és gyakorlatok inaszakadtig tartó órái után, amikor a fáradtságtól félholtan hevert a cirkusz mögötti poros fűvön és a nap feketén keresztve küldte alélt szemébe a bágyasztó sugarakat. Ő is így képzelte ezt el, de az élet másképpen okozta és ez volt a titkok második fejezete, a voltaképpeni kellemetlenség.

A rátermettek könnyedségével sajátította el hivatásának mesterségbeli részét. Egészen fiatalon már megjelenhetett a természetes bambusz nádbotlall, toronymagasságban a bámuló falu feje felett. Az ifjú óriások lepellel megvetésével tekintett alá a tömegre és viharzó képzelete új és új szédítő mutatványokat eszelt ki a jobb, a nagy, az egyetlen közönség számára, amelyet a fővárosok óriási arénáiban úgy képzelt el, hogy még ösmeretlenül, máris őt várja, az új, az eddig még soha meg sem közelített tőkélyű kötéltafcost.

Déliháb

Nem így történt.

Ügyességének mihamar híre ment a faluzó cirkuszdirektorok között, akik szívesen szerződtették az ifjú artistát. Sciarrinit azonban más vágy hevítette. Rettentő elégtelenség marcangolta a szívét és alig várta a pillanatot, amikorra alamizsnányi fizetéséből összerakhat annyi pénzt, hogy felmehessen a fővárosba és ott megmutathassa a tudományát.

Már a bemutatkozásnál baj volt.

Az óriási cirkusz porondja felett felvonták a drótot. Sciarrini felkúszott a póznán, rálépett a drótra és ott szédítő magasságban táncolt, lebegett, szinte repülve az elegancia légiés bájában.

Az istálló mesterek, öltöztetők, a porond régi, sok vihart látott szakértői elragadtatással szemlélték a gyönyörködtető mutatványt. A titkár is lázba jött és felső fokokban zengedezett a direktor fülébe. Aki azonban öregedő, zsémbes ember, egészen másként látta a dolgokat. Abból, amit gondolt, egyetmást el is mondott a titkárnak.

— Nem kell hevülni. Nekünk többet kell meglátnunk, mint az istálló mestereknek. Ez a fiú nagy tehetség, a produkciója gyönyörű. Akármilyen műsorban léptetem is fel, ez árnyékba borít nekem mindenkit. Aztán csak nekem van bajom az elégtelenség gárdával. Hiszen ismeri őket, itt mindenki első akar lenni. Amíg egyformák, kijátszhatom őket, egyiket a másik ellen. De ez itt nem egyforma, ez itt különb mindenkinél. Ez itt felforgatja a rendet, palotafordalmat csinál, csödbe kerget. Ez ellen nem tudok kijátszani senkit. Ez csak menjen vissza vidékre. Ott az sem baj, ha tényleg ő a világ legjobb kötéltafcosa.

Amennyi esze van az egyik cirkuszigazgatónak, annyi van a másiknak is. Sciarrini hiába próbálkozott fővárosról fővárosra, mindenhol visszaküldték falura.

Tizenöt év alatt Sciarrini összetáncolta az ország valamennyi tornyát. Rettentően szenvedett, többet éhezett, mint evett, mert a falusi direktorok gyötrelmesen kevés fizetést adtak neki. Azzal érveltek, hogy az ő közönségüknek nem kell művész, nekik csak egy becsületes kötéltafcos kell, aki végigmegy a dróton. Amennyit azok kérnek, annyit megkaphat ő is, de a művészettel hagyja őket békén.

Sciarrini tehát békén hagyta őket, dolgozott, éhezett, egyre soványabb és könnyebb lett s egyre légiésőbb a produkciója. Amikor váratlan esemény fordított az életén.

Egymillió dollárt örökölt egy elfeledett amerikai nagybácsija után.

Ügyvédkezről ügyvédkezre járt Sciarrini, de végül is aránylag rövid idő alatt hozzájutott a tenger pénzhez.

Sciarrini mindenekelőtt jóllakott, azután másodsor, végül harmadszor is jóllakott. A harmadik ebéd után kezdett benne derengeni, hogy bár a dicsőség a legszebb a világon, de azért jóllakni, az sem utolsó dolog. A művészalmok azonban olyan kiolthatatlanul lobogtak benne, hogy most, pénzzel a zsebében, meg akarta valósítani régi nagy tervét és újra felkereste a fővárosi cirkusz-igazgatót.

Az igazgató hétrét görnyedve fogadta: — Ah! Kedves mester! Olvastam az óriási szerencsédét.

A Sciarrini-örökség híre természetesen bejárta a világ valamennyi lapját.

A kedves mester bágyadtan legyintett a kezével.

— Hagyja csak, igazgató úr! Higgye el, a pénz nem boldogít. De mit is akartam mondani. Ha helyet tudna nekem szorítani a következő műsorban, fellépnek önnél szívesen.

Az igazgató olvadozott a gyönyörtől. A dúsgazdag költőtáncos az ő cirkuszában! Szeme előtt a táblás házak özöne rajzott fel.

Majd hogy meg nem csókolta Sciarrini kezét.

— Excellenza! — rajongott fel hozzá. — Egész életemre lekötöleztet. Már rajzolatot a plakátokat.

Megállapodtak a fellépés napjában. Sciarrini hihetetlenül magas összegű fellépési díjat kötött ki magának és azzal távozott a cirkusból.

A Sciarrini-bemutató estéjén operai díszelőadás közönsége töltötte meg a cirkusz

nézőterét. Frakkos urak, estélyiruhás hölgyek ültek a földszinten. Fialat attasék a karzaton szorongtak. Végül elkövetkezett a várva-várt esemény.

Sciarrini, erősen befűzve, megjelent a porondon. Megköszönte a viharzó tapsot és a virágéőt, majd a póznához ment és elkezdett felkúszni a kötélhez.

Rettenetesen nehezeire esett már ez is. A jó ebédek és még jobb vacsorák emléke ónsúllyal húzta lefelé. Végre feljutott. Alátekintett és megpillantotta a tömeget, amelyik leste minden mozdulatát. Innen, fentről, elmosódott a tömeg és Sciarrini nagy tapasztalattal lett gazdagabb.

— Akár csak a falu! — ez jutott eszébe és végképpen elment a kedve az egészről.

— Nem vagyok bolond — ripakodott önmagára, — hogy ezeknek itt ugráljak. Pénzért! Pfu!

Már kinyújtott lábát visszahúzta a sodronyról. Átölelte a póznát és lesiklott a földre. A közönség még fel sem ocsudott a meglepetéstől, amikor Sciarrini már az öltözőben tépte le magáról a komédiásruhát.

A rémült igazgatót vigasztalta:

— Ma nem tudok, Szédülök. Jelentse a közönségnek. Adják vissza a pénzt. Én fizetem, csak hagyjanak engem békében.

Visszament falura. Vett magának nagyon nagy földet. Építtetett nagyon nagy házat. Ott élt nagyon jól és nagyon sokáig.

Ugy halt meg ezután, névtelenül, az emberek szájtáti tisztelőjében.

SZINES KRÓNIKA

Népszerűség

Az úgynevezett „népszerűség“, mint minden ezen a földön, meglehetősen relatív. Ezt bizonyítja az alábbi történetke is, amely Móra Ferencsel esett meg egy régi nyáron. A kiváló író az Alföldön utazgatott, élményeket, megfigyeléseket gyűjtögetve s az egyik kis eldugott mezővárosban betért a helybeli borbélyhoz, hogy megborotválkozzék. A városvároska Figarója, megpillantván a vendéget, felugrott, összecsapta bokáit és felragyogó ábrázattal jelentette ki:

— Ó, micsoda kitüntetés, Mester! Boldog vagyok, hogy megborotválhatom!...

Az író helyet foglalt a karosszékben és mosolyogva vetette alá magát a műtétnek. Jóleső érzéssel gondolt arra, hogy mégsem hiába dolgozott egy életen át. Lám, ez az istenhátamögötti borbély is felismerte... Borotválkozás után a zsebébe nyúlt, hogy fizessen, de legnagyobb meglepetésére a borbély nem fogadta el a pénzt.

— Szó sem lehet róla, Mester — dadogta megilletődve. — Megtiszteltetés ért azzal, hogy bejött hozzám...

Az író, hogy mégis megoldja a problémát, elővett egy tízpengőt és a bankjegyet sarkába odafirkantotta a nevét.

— Itt van, barátom, tegye el emlékül.

— Be fogom rá mázátatni — rebegte a borbély. Mikor azonban megpillantotta Móra Ferenc aláírását, csalódott arcot vágott:

— Hát nem Szekulesz úrnak tetszik lenni?...

— Ki az a Szekulesz? — csodálkozott az író.

A borbély zsebre vágta a tízpengőt. Aztán csak úgy félvállról vetette oda az írónak:

— Lóidomító.

Zeneszerzők egymásközt

Az igyekvő zeneszerző, aki arról híres, hogy komponálás közben nem veti meg a bevált melódiákat, megjelent az operettszínház igazgatójánál, hogy eljuttassa új darabjának slágereit. Jelen vannak: a színigazgató, a rendező és a színház karmestere. A komponista leült a zongorához, hátrasímitja hajfürtjeit és lecsap a billentyűkre. Ismerős melódiák hangzanak fel, az igazgató és a rendező összemosolyognak... Amikor a zeneszerző befejezi a játékot, büszkén néz körül.

— Nos, hogy tetszik? — kérdezi.

Mély csend a válasz.

— Uraim! — folytatja a szerző. — Lehár és Kálmán is büszkék lehetnének erre a muzsikára.

Mire a karmester szárazon feleli:

— Legyen nyugodt. Büszkék is!...

MEGÉRKEZETT A PESTI TAVASZ

A hosszú, hideg, hóviharos tél után végre kisütött a várva-várt napfény. Az első napsugár fényére a rügyező fák, illatos virágok, a tavasz dallamára megindult az élet a szabadban. A madarak boldog csiripeléssel, dallal köszöntötték az éledő természetet. Így fogadta a tavaszt a vidék. De Pest is örült a várva-várt tavaszi napsugárnak. Mintha az egész ucca képe megváltozott volna. Mindenki nyugodtabbnak, derűsebbnek látszik. Senki sem siet zsebretejt kézzel, feltűrt gallérral, hatalmas sállal az uccán. A hölgyek is száműzték a szép, meleg bundákat, muffokat, valamint a tavasszal

A tavaszi korszón megjelentek a tavaszi virágok is

Az első napsugár benépesítette a Dunakorzót

Két kis emberpalánta a tavaszi napsütésben

divatjamult főköttőszerű sapkaviseletet. Télikabát és bunda már a múlté. Most a tavasz divatcsodái hódítanak. Raglanszabású,

Aki egyedül élvezi a tavaszi napsütést

már kabát nélkül is kimerészkednek, napozás vagy ujságolvasás idejére a dunaparti kávéházak terraszára. Az egész Dunapart, a korzó tarka-színes képet mutat. A hölgyek világos színű turbánokban, virágdíszes szalmakalaposodákban díszlenek. Mások skótkockás, csíkos jersey, tweed ruha-komplécsodákban gyönyörködtetik a járókelőket. A különböző, ellentétes színű szoknya és kabátos összeállítású kosztümöknek is nagy táborra van.

Nemcsak a felnőttek, de az édes, apró gyermekek is örülnek a napsugárnak. Hosszú hónapok szobafogságának vége. Most „mackókba” öltözve sétálnak a napon, játszanak kis pajtásaikkal. Sokan közülük még csak kocsiban közlekednek, a legcsöppebbeket édesanyjuk óvatosan viszi a napra, hogy a „premiér” meg ne ártsen a kis trónörökösöknek. Most látják először a tavaszi szabad eget. Az ilyen apró kis emberpalántákra még nagyon vigyázni kell.

A virágáros kisleánynak is jól megy. Mindenki szívesen áll meg, hogy legalább egy pillanatra gyönyörködjön a tavasz első hírnökeiben: az illatos ibolyában, fehér hóvirágban. Haza viszi, hogy otthonában legalább néhány órára, egy-két napra a szerény kis lila ibolyacsokor tavaszt, meleget, boldogságot hozzon. Talán, hogy aján-

Kisik és nagyok a napfényes Múzeum kertben

karsú derekú, gloknis vagy egyenes vonalú kabátokban sétálnak a hölgyek. A Dunaparton, a korzón élénk, vidám élet folyik. A kisleány már lovagjával együtt sétál a Dunaparton, csodálják a csillogó Dunát, a Várat, a Halászbástyát. Fiatalságuk a nap néhány sugarát már pompázó, virágillatos tavasznak látja. Bátor emberek

dékával másnak örömet szerezhesen. A kislányok, gyönyörű, szép hölgyek sok virágot kapnak. Lovagjuk hódoló mosollyal nyújtja át szíve hölgyének a bájos virágokat.

A pesti parkok, ligetek, játszótérek lassan benépesülnek. Gyermekcacagástól hangos a környék. A csendesebb részeken szorgal-

mas diákok sétálnak és a rettenetesen nehéz latin ígeragozással, valamint az algebra-tételek megfejthetetlen tételeivel vitatkoznak. A tanár uraknak hiába magyarázza az ember, hogy tavasz van, ilyenkor nehéz tanulni. Őket csak a „tananyag” érdekli. Nem törődnek a virágfakadással, legalább is „hivatalos” minőségben és órák alatt nem. Magukban talán — Isten tudja — boldogan néznek az ablakokon játszó gyönyörű nap-sugárra.

A jókedv, szép idő okozta hangulatváltozást nemcsak a „civiléken”, hanem a hatóság szigorú közegein is láthatjuk. A máskor marcona kinézésű, hatalmas rendőr is kedvesen inti vissza a fényjelzéssel pontosan ellenkező irányban „közlekedni” óhajtó fiatal párt. Az emberek mintha a közlekedés viszontagságait is barátságosabban fogják fel. Az autbusz megállónál a közelharcok is mintha barátságosabb mederben, kevesebb megjegyzéssel zajlanának. A kalauzok is barátságos hangon magyaráz-

Tavasszal a férfiak is vásárolnak hóvirágot

Babakiállítás a Ligetben

zák, miszerint nem fontos, hogy mindenki pontosan a bejáratnál álljon meg; előrébb is lehet menni. Így a megállónál várakozó többi ember is feljuthat a kocsira.

A Margitsziget is újra divatosá vált. Nem is beszélve a pestkörnyéki hegyek, ismert kirándulohelyek nagy látogatottságáról, hiszen ott télen is nagy volt a forgalom. A Keleti pályaudvar és a vérmezői korzón is sok pár andalog. Karonfogva, dalolva sétálnak a népviseletben pompázó sokszoknyás leányok szívük választottja karján. Süt a nap. Rügyeznek a fák. Dalolnak a madarak Tavasz van! Végre!

L. M.

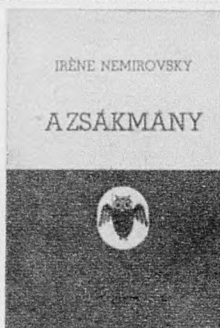
A. E. Johann: 40.000 kilométer; Richard Katz: Vidám napok barna emberek között; Egy mű 320 oldal. — Ára kötve, bérmentve 96 fillér. Beszerezhető Tolnai Világlapja kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány ucca 12.

Déliláb

Tavaszi séta — hármasban

Nagy árleszállítás!

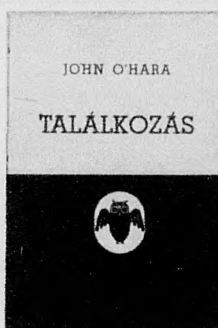
IRÉNE NEMIROVSKY
A ZSÁKMÁNY

Irene Nemirovsky:
A zsákmány.
A könyv terjedelme 230 oldal, finom egészvásznon kötésben 3 pengő 60 fillér helyett 2 pengő 50 fillér.
Megtakarítás 1 pengő 10 fillér.

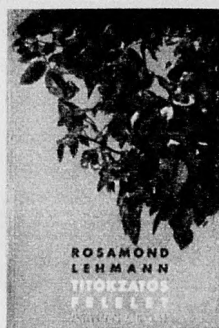
G. Gunnarsson
A VULKÁN árnyékában

G. Gunnarsson:
A vulkán árnyékában.
A könyv 236 oldal, finom egészvásznon kötésben 3 pengő 60 fillér helyett 2 pengő 50 fillér.
Megtakarítás 1 pengő 10 fillér.

JOHN O'HARA
TALÁLKOZÁS

John O'Hara:
Találkozás.
A könyv terjedelme 238 oldal, finom egészvásznon kötésben 3 pengő 60 fillér helyett 2 pengő 50 fillér.
Megtakarítás 1 pengő 10 fillér.

ROSAMOND LEHMANN
TITOKZATOS FELELET

Rosamond Lehmann:
Titokzatos felelet.
A könyv 308 oldal, egészvásznon kötésben 3 pengő 60 fillér helyett 2 pengő 50 fillér.
Megtakarítás 1 pengő 10 fillér.

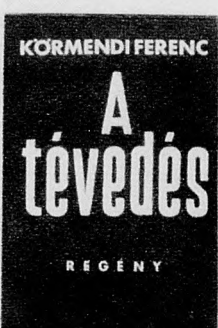
BRÓDY LILI
Fehér zászló

Bródy Lili:
Fehér zászló.
A könyv terjedelme 320 oldal, díszes egészvásznon kötésben 5 pengő 40 fillér helyett 3 pengő 60 fillér.
Megtakarítás 1 pengő 80 fillér.

FÖLDI MIHÁLY
PÁRIZSI MENYASSZONY

Földi Mihály:
Párizsi menyasszony.
A könyv terjedelme 356 oldal, díszes egészvásznon kötésben 5 pengő 40 fillér helyett 3 pengő 60 fillér.
Megtakarítás 1 pengő 80 fillér.

KÖRMENTI FERENC
A tévedés
REGÉNY

Körmendi Ferenc:
A tévedés.
A könyv terjedelme 334 oldal, ára díszes egészvásznon kötésben 5 pengő 40 fillér helyett 3 pengő 60 fillér.
Megtakarítás 1 pengő 80 fillér.

PIRANDELO
Legszebb novellái

Pirandello
legszebb novellái.
A Nobel-díjas olasz drámaíró halhatatlan alkotása. A könyv terjedelme 284 oldal, egészvásznon kötésben 96 fillér helyett 80 fillér.

Ezeket a műveket részletfizetésre nem szállítjuk. Az itt felsorolt összes könyvek megrendelhetők Tolnai Világlapja könyvesboltjában, Budapest, VII, Dohány u. 12. Kérjük a vételár előzetes beküldését. Utánvétellel 75 fillérrel drágább, mert ennyit számít fel a posta. Ha nincs kéznél postabefizetési lap, akkor 3 fillérért akármelyik postahivatalban vagy trafikban kapható úgynevezett üres csekklap. Postatakarékpénztári csekk-számlánk száma : 9244.

Caryl Smith televíziós sztár

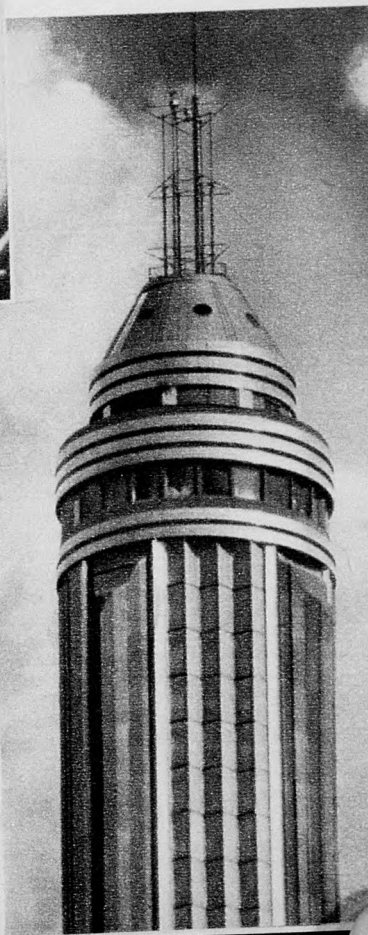
egész világ számára készült. Amit szépségben, tehetségben, kiválóságban az emberi nem csak kitermelt, azt mind igyekeztek felvázolni, összegyűjteni. Így jöttek létre azok a bámulatos és most már művészi magasságban mozgó filmalkotások, melyek nem egyikét később szinkronizált alakban a mostani fiatalok is csodálhaták. Feledhetetlen teljesítmények és feledhetetlen élmények ezek az egykori híres filmdarabok mindazok számára, akik még láthaták őket. A kölyök, Chaplin első nagy filmje, melyben a világ akkori kis kedvencével, Jackie Cooganal lépett fel, „Az aranyláz”, a „Cirkusz”, Chaplin későbbi némafilmjei min-

Mozgófényképtől a televízióig

Azok, akik az ötvenedik évük felé közelednek, bizonyára emlékezni fognak még arra, milyen őszinte csodálatot, milyen lelkesedést váltottak ki szerte a világon az első mozgófényképek s milyen hallatlan népszerűségre tett szert rövid pár év alatt maga a mozi. Abban az időben, a némafilmek hőskorában, természetesen nem lehetett még filmdramákról vagy vígjátékokról beszélni, mint később a némafilmek tündöklése idején. Rövid humoros jelenetek még ugyancsak rövid, de annál hajmeresztőbb rémdramák váltogatták egymást s csak évek múlva került sor az első vígjátékok, illetve szalondarabok forgatására. Mégis megvoltak ennek az időnek is a maga sztárjai, akiket ismertek és szerettek az egész világon. Gondoljunk csak Palira, az első komikusra vagy a tragikus véget ért, feledhetetlenül kedves, kitűnő Max Linderre, annyi remek vígjáték főszereplőjére, hogy Pyländer Waldemárról, a nők bálványozott hősszerelméséről ne is beszéljünk...

Évek teltek s a film a legnagyobb üzleti vállalkozássá nőtte ki magát. Nem volt az az összeg, amit egy filmbe bele ne fektethettek volna, hiszen minden új darab az

Az N. B. C. televíziós adóállomása

Délibáb

Thelma Prescott műsorigazgató

den időkben a legelsőrangú művészi produkciók sorába tartoznak. Vagy azok a monumentális alkotások, melyekbe annyi megszámlálhatatlan milliót öltek, mint a

„Tízparancsolat”, „Ben Hur”, „Hindu síremlék” — elfeledheti-e bármelyiküket is az, aki valaha láthatta?

Aztán egy szép napon, alig tíz éve bejárta a világot egy dal, amit az első híres beszélőfilm sztárja, Al Jolson énekelt, a „Sonny boy” — s rövid küzdelem után a diadalai és népszerűsége tetőpontján lévő némafilmet elseperte az alig megszületett hangosfilm. Emberek, kiknek nevét egy világ ismerte és irigyelte, egyik napról a másikra tűntek a feledésbe s alig egy páran tudták magukat a némafilmek nagyságai közül a hangosfilmre átmenteni. A többi elsüllyedt és elpusztult a némafilmekkel egyetemben. Új emberek jöttek, a világ új neveket tanult, új kedvencekhez szokott, de erről a máról felesleges lenne beszélni, ha itt nem volna a legújabb esoda, amelyet a beszélőfilm óta megértünk, a televízió. A rádiótechnika fejlődése lehetővé tette, hogy ma már ne csak a hangot lehessen továbbítani, de a képet is meg lehessen eleveníteni. A hallgató elhelyezkedik vevőkészüléke előtt kényelmes otthonában s tőle függ, színdarabot, operát vagy filmet akar-e látni és hallani...

Amerikában a National Broadcasting Company állandó televíziós műsorral szolgál. És mint ahogy a hangosfilm új sztárokat termelt, úgy a televíziós közvetítés is új hírességekkel lepte meg a világot. Ime *Caryl Smith*, akinek az arca a szakértők szerint a legmegfelelőbb a televíziós közvetítésre s akit az amerikaiak a televízió királynőjének becéznek. Bemutatjuk *Thelma Prescott*-ot, a televíziós műsor igazgatóját, aki, mint a felvétel igazolója, nemcsak direktor, de sztár is lehetne bátran. Végül láthatják olvasóink a N. B. C. televíziós leadóállomásának tornyát is.

Tíz évvel ezelőtt, az első hangosfilmek idején nem álmodhattuk, hogy egy évtized alatt ennyire jutunk. Nem is merjük megkérdezni: hol tartunk újabb tíz év múlva?

P. T.

KÉT TRÉFA

Emlékeztető jel

Barátunk, a fiatal író nevezetes arról, hogy nem sokat törődik a külsejével. Csapzottan és elhanyagoltan jelenik meg délutánonként a művészklubban, többnapos és ujjlenyomatokkal bőségesen ellátott gallérral a nyakán. Valamilyik délután verejtékező homlokkal lépett ki a kártyaszobából, ahol legújabb novellájának tiszteletdíját az utolsó petáig elvesztette. Elővette hát zsebkendőjét, hogy homlokát megtörölje s egyszerre csak jókora esomót fedezett fel a kendőn.

— Ejnye — mondta eltűnődve, — csak tudnám legalább, hogy mit jelent ez a esomó a zsebkendőmön?

Barátja, a kritikus, az íróra nézett, aztán a zsebkendőre, majd így szólt:

— Talán ki akartad egyszer mosatni...

Szörnyű álmom

A bronzvörös szubrett közös öltözében honol barátnőjével, a fitosorrú naívával. Van egy nevezetes szokásuk: minden este elmesélik egymásnak az — álmaikat... Már tudniillik azt, hogy mit álmodtak az éjszaka. Egyik este a fitosorrú a következő izgalmas történettel állott elő:

— Képzeld csak szivecském, milyen borzalmas álmom volt az éjjel! A karosszéken feküdt az ezüstrókám. Egyszerre csak hirtelen megrázkódott, fogát vicserítva lemászott a székről, odajött az ágyamhoz és beleharapott a torkomba. Majdnem beteg lettem a félelemtől...

Mire így szólt a bronzvörös epésen:

— Nem is hittem volna, hogy ilyen gyáva vagy! Hogy lehet egy macskától félni?...

Délibáb

A LÁTCSÖVES ÚR

A színházba járó közönség mohón kap a színházi intimitások után. Az embereket a legapróbb részletek is érdeklik, mit csinálnak kedvenceik szabadidejükben, amikor maguknak élhetnek s nem kell alakítani, komédiázni. Ma már olyan természetes, hogy minden újság a megfelelő rovatban tájékoztatja olvasóit a legújabb színházi mende-mondákról. Nos, menjünk vissza a multba (Istenem, oly jól esik ez néha!) és nézzük meg, hogyan is volt ez a kezdet kezdetén, pár évtizeddel ezelőtt.

A *jószívű szolgáló*. 1871-ben vagyunk, Bars megyében. Különös ember a szolgáló. Kürthy Emilnek hívják, de mindenki csak Emil bácsinak nevezi. Nagyon szeretik, főként a szegények. Boldogan újságot egymásnak, hogy Emil bácsi tegnap megint felszedett a kocsijába két szegény paraszti embert. Mert ilyeneket csinált ám a szolgáló úr! Ha egyik községből a másikba hajtatott, minden alkalommal beinvitált a kocsijába az úton bandukoló egy-két szegényembert. A törvényben sem volt szigorú, inkább jószágos. Bánkódtak is utána nagyon, amikor Pestre helyezték törvényszéki aljegyzőnek.

A *színház*. Itt, Pesten kezd azután színházba járni. Rajong a színházért, az írókért és a színészekért. Ekkor tündököl a legszébben Blaha Lujza csillaga. Ő a körülrajongott, a kedvenc, az ő kocsija után futnak legelkeszebben a diákok. Kürthy Emil megismerkedik a „nemzet csalogányával”. Azután Paulay Edével, Rákosi Jenővel, Mikszáth Kálmánnal és még sok mással. 1872-ben megalakul a Pesti Hirlap. Ekkor fogamzik meg fejében a terv, hogy beküld

a lapnak néhány színházi intimitást, pletykát. Ahogyan ő mondotta később: népszerűsíteni akarta a színházat és a színészeket. De sohasem gondolt arra, hogy ezekért valamiféle ellenszolgáltatást, pénzt kapjon. Szerény, visszavonuló, sőt félnék ember volt. Ezért azután színházi karcolatait és finomhangú tudósításait álnéven — Kóbor lovag, Rosta, Látcsöves úr — küldötte be a Pesti Hirlapnak. Cikkei valóságos forradalmat idéztek elő a közönség körében. Ez volt az, ami hiányzott, amit régen kívántak. Ki írta ezeket a feltűnéstkelő híreket, leírásokat, elmefuttatásokat, senki sem tudta. Hiába írtak a szerkesztőségbe, hiába érdeklődtek, a munkatársak nem tudtak feleletet adni. Hasztalan keresték a „látcsöves urat”, az bizony nem jelentkezett sem a honoráriumért, sem pedig azért, hogy kilétét felfedje.

Holott most már havonként tíz forintba is belekerül a hordár, aki a cikkeket a szerkesztőségbe viszi. Faggatták őt is, de hát sohasem akart felvilágosítást adni. Az érdeklődés pedig nőttön-mőtt. Egyszer azután, eltelt bele egy év is, sikerült megvesztegetni a hordárt s így megtudták, ki a „látcsöves úr”. Most jött a nagy feladat: szerződtetni a laphoz. Kürthy Emil nagyon húzódozott, sehogyan sem tudta idealizmusával összeegyeztetni, hogy írásaiért pénzt kapjon. (Ilyen idők voltak akkoriban!) Végül aztán ez is sikerült. Otthagyta állását és ettől fogva a Pesti Hirlap belső munkatársa lett.

Újságíró-író. Most már itt is úgy hívják: Emil bácsi. Megalapítja a „Magyar Ifjúság”-ot a gimnázista fiúk részére s vele egyidőben a „Kis Világ”-ot a kicsinyeknek. Jóbarátja az akkori híres festőknek is, köztük Zala Györgynek és Feszty Árpádnak. Népszerűsége szinte napról-napra növekedik. Rákosi Jenő át is akarja csábítani a Budapesti Hirlaphoz, ám ő élete végéig hűséges marad ahhoz az újsághoz, amelyiknél kezdte. Később dolgozik ugyan a Magyar Hirlapnak, általános művészeti kritikusa lesz az Egyetértésnek és az Alkotmányoknak, szerkeszti az Országgyűlési Naplót, de a Pesti Hirlapot sohasem hagyja ott egészen. Sokszor mondta, olyan ez, mint az első szerelem. Nem tud megválni tőle.

Felesége, Szemere Bertalan leánya, Gizella szintén lapot alapít 1895-ben „Háztartás” címmel. Nevezetes lap ez akkor. Hetvenkét rovat volt benne, a kertészettől és a divattól kezdve egészen a szépirodalomig. A „Látcsöves úr” büszkén emlegette, hogy a felesége is újságíró. S méltán, mert amennyire szerette a színházbajáró közönség Emil bácsi színházi tudósításait, éppen annyira szerették a háziasszonyok Szemere Gizella lapját.

Kürthy Emil (Eller felv.)

Délibáb

Kürthy Emilnek két nagy szerelme volt egész életében: a színház és a fiatalság, a gyerekek. Sok színdarabot írt és fordított élete végéig, 1920-ig. Legtöbbjét névtelenül, vagy álnéven adták elő a Nemzetiben és a Népszínházban. Ez volt a kívánsága. Semmitől sem irtózott jobban, mint a feltűnéstől. A Nemzeti Színház legutóbbi Dumas vígjátékát, „A nők barátja”-t az ő fordításában adta elő — most már feltüntetve a színlapon a fordító nevét is.

Mark Twain ifjúsági regényeit is ő fordította le először a magyar ifjúság számára. Nagyon nagy szeretettel és gondnal végezte a fordítást. — A gyerekeknek csinálom — mondogatta — és nagyon szépnek kell lennie.

Egyénisége. Volt benne valami, ami Jókaira emlékeztetett.

Jellegzetes alakja volt a pesti uccának, őszülő körszakállával, égszínkék szemével, szelíd, elnéző mosolyával. Hátrattett kézzel sétált tavasszal az uccán. Nézegette a dámaikat, gavallérokat — és a fiatalságot. Anyira szerette a fiatalokat, hogy még meggondolatlan hepciáskodásukat is elnézte, megbocsátotta. Mindig sok fiatal író vette körül s Emil bácsi jóindulattal, szeretettel tanította őket. Bizony, olykor előfordult, hogy a tanítványok egynémelyike túllépte a meg nem engedhető bizalmaskodás határait is. Emil bácsi azonban sohasem haragudott meg érte. — Ez már a fiatalsághoz tartozik — mondta ilyenkor és ő is nevetett.

Amikor fia, György, megszületett, határtalanul boldog volt. Mikszáth Kálmán ekkor megígérte, hogy valami meglepetéssel szolgál a keresztelésre. Csakugyan, a keresztelő napján megjelent egy cikk a Pesti Hírlapban. — Azért írtam ezt — mondta Emil bácsinak Mikszáth Kálmán, — hogy majd, ha a fiad ötvenéves lesz, egyúttal ötvenesztendősi írói jubileumát is megünnepelhesse.

Kürthy György pedig, aki már hosszú ideje a Nemzeti Színház tagja, író, festő, rajzoló, számos rádiódarab szerzője, sokszor mondja, hogy ez a legelső cikk volt a legjobb, amit életében írt. Hogy eljutott-e már odáig, hogy megünnepelheti ötvenéves írói jubileumát, nem árulhatom el, ez már családi titok. Azt azonban elárulhatom, hogy nagyon kevés embernek van olyan tiszta fejlődési képe ifjúságáról, mint neki. Emil bácsi ugyanis gyermekeiről születésük pillanatától fogva igen részletes és pontos feljegyzéseket készített. Megörökítette gyermekei életének és fejlődésének minden mozzanatát a legapróbb és a legjelentéktelenebbnek látszó részletekig is. Ezeknek a naplószerű feljegyzéseknek csodálatos pontosságát és objektivitását sorról-sorra átfüti az apai szeretet líraisága és melege. Kürthy György egészen édesapja haláláig, 1920-ig nem tudott erről a naplóról. Ma pedig, felnőtt fejjel, szeretettel őrizgeti ezeknek a füzeteknek elsárgult, megfakult lapjait.

Ha egyszer egy gyermek fejlődését filmre akarnák vinni, akkor nem kellene egyebet tennünk, mint elővenni Emil bácsi feljegyzéseit, amelyek annyira filmszerűek, hogy a sorokat olvasva szinte magunk előtt látjuk a kis Gyuri mosolygását és könnyeit is. Mintha film számára készültek volna ezek a feljegyzések.

A „Látésöves úr” ebben is megelőzte korát. Talán a filmre gondolt, vagy valami ilyesfélére, amikor papírra vetette e sorokat. De évtizedekkel járt kora előtt a finomhangú színházi tudósításokban és karcolatokban is. Azonban, amint az már rendszeren történni szokott, erről ő maga éppen úgy nem tudott, mint a kortársai. Ezt csak mi tudjuk, ma, 1940-ben, halálának huszadik évfordulóján.

Kürthy Miklós

Az mondja ki az utolsó szót, aki minden kérdésben otthon van s ezt a tudást Tolnai Világlexikona útján szerzi meg.

TARKA SOROK

ZENEÉRTŐ MADÁR

Két farmer beszélget:

— Szegény struccmadaram kimúlt. Kár érte, mert igazán zeneértő állat volt.

— Zeneértő a strucc? Ugyan kérlek.

— De bizony. Tizenkét kötöt és egy egész kosárra való gramofontűt találtak a gyomrában.

OKOS FELELET

Apa oktatja a fiát:

— Idefigyelj és jegyezd meg jól. Háromféle időt különböztetünk meg. Van jelen, múlt és jövő idő. „Tisztességes embert akarok faragni belőled.” — Ez milyen idő?

— Kárba veszett idő.

AKI A TOLLÁBÓL ÉL

— És most, hogy állás nélkül vagy, mit csinálsz?

— Két nap óta a tollamból élek.

— Felcsaptál írónak?

— Dehogy. Eladtam arany töltőtollamat.

(D.)

Külföldi olvasóink figyelmébe!

A „Délbáb” ¼ évi előfizetési ára: Romániában: 90.— lei. Jugoszláviában: 25 dinár. Előfizetéseket elfogad Romániában: Frontiera A. Barna Oradea. Str. Dalevrance 22. Jugoszláviában: Drustvo Fruska Gora, Beograd, Ul. Zorza Klemansoa 4. (Csékk-számlaszám 55646). A kiadásunkban megjelenő művek csakis a fenti cégeknél szerezhetők be. Közvetlen nem szállíthatunk.

Délbáb

Barátság

IRTA: PAPP TAMÁS

Lassan jöttek a koratavaszi éjszakában Budáról Pest felé. Valahol a Margithíd közepe táján a magasabb csendesen megállott s az alacsonyabb felé fordult:

— Mi van Sándorral?

Az alacsonyabb nem felelt mingyárt. Tovább indultak. A levegő még hideg volt, de fanyar és nedves ízén már érzett a tavasz. A magasban, a felhőfoslányok felett vadludak húztak. Kiáltásuk tisztán hallatszott az éjszaka csendjében.

— Régen láttam — kezdte végre az alacsonyabb, aztán hozzátette — bizony, elmaradtunk egymástól...

Mint aki bizalmas közlésre készül, belekarolt a másikba:

— Emlékszel még arra az időre, mikor egy szállodában laktam Pistával meg Sándorral? Éveken át egy asztalnál ettünk, együtt csavarogtunk az éjszakában, egyazon kávéházba jártunk s ugyanabban a kocsmában ittuk le magunkat reggelig nap mint nap. Barátságunkat nem felhőzte semmi zavaró körülmény és nem feszélyezte az sem, hogy Pista meg én állandó anyagi gondokkal küzdöttünk. Sándor viszont nem ismerte az efféle bajokat, nemcsak azért mert vagyonos ember volt, de mert ő tudott közöttünk egyedül takarékoskodni. Különböben is hűvös volt és zárkózott természetű, míg Pista vidám és könnyelmű, hogy magamról ne is beszéljek, akit már kamaszkoromban úgy jellemeztem az apám, hogy nyitott tenyérrrel járak a világban. Velem is megeshetett volna, de a sors rendelkezéséből mégis Pistával történt meg a baj. Egy éjszaka, hajnal felé, dült arccal nyitott be szobámba:

— Kártváltam és vesztettem — mondta kétségbeesve.

Legyintettem:

— Tíz pengő nem a világ.

Arra gondoltam ugyanis, hogy Pistának legfeljebb egy tizeze szokott lenni.

Pista keveset várt, akkor leült ágyam szélére és meglehetősen összefüggéstelenül és kapkodva elsorolta, hol volt, kikkel játszott. Kiderült, hogy készpénzben valóban csak harminc pengőt veszített, de kétszáz pengővel adós maradt.

— Estig fizetnem kell — nyögte, — különben bejelentik az esetet a főnökömnek s vége az állásomnak.

Riadtan ültem fel ágyamban. Átvesze az első rémületen, tanakodni kezdtünk, mitévők legyünk, honnan kerítsük elő a kétszáz pengőt. Ami nélkülözhető holmink volt, az már rég a zálogházba vándorolt, sőt a múlt héten a cédulákat is elzálogosítottuk kitűnő uszorásunknál. Előlegről sem lehetett szó egyikünknel sem. Hajnalig tör-

tük a fejünket, de hasztalannak bizonyult minden találékonyságunk. Semmit sem tudtunk kisütni. Végre is azt mondtam Pistának:

— Nincs más megoldás, Sándortól fogok kérni.

Pista elment. Nem jött álom a szememre. Reggel nyolckor talpon voltam. Beszélgettem a várost, megpróbáltam minden lehetőt, de egy fityinget sem sikerült felhajtani. Nem maradt más hátra, elindultam Sándorhoz. Egy óraker nyitottam rá. Későn jöhetett haza, mert csak most ébredtem. Szívem a torkomban dobogott. Szerettem Sándort s tudtam, ezzel a lépéssel el fogom veszíteni. Jó fiú, kedves pajtás volt, de elve, hogy pénzt nem kért és nem adott kölesön soha. Ha most kieroszakolom a dolgot, feladom vele szemben függetlenségemet s idővel nemcsak elhidegülünk, de meg is gyűlöljük egymást. Amint közelebb léptem, észrevettem: vitrinjének ajtaja nyitva van. Itt őrizte óragyűjteményét, amire különösen büszke volt. Megdermedt bennem a lélek. Mielőtt elemezhettem volna érzéseimet vagy megpróbáltam volna ellenállni annak a szörnyű kényszernek, amely megrohant és magával ragadott, karom máris megindult, felkaptam egy órát és zsebembe rejtettem.

Sándor felnézett álmából:

— Te vagy? — dörzsölte szemét.

— Én... — dadogtam. — Nem tudtam, hogy alszol. Aludj tovább, nem zavarlak.

Menekültem kifelé. Lent az uccán megálltam, hogy lefogjam szívem dobogását. Még mindig nem akartam gondolkozni. Annyit éreztem csupán, mennem kell, az idő rohan, nem szabad késlekednem. Rohantam a zálogházba. Amíg a becős vizsgálta az órát, megizzadtam kínomban. Örökkévalóságnak tetszett, ahogy a fedeleit nyitogatta, ide-oda forgatta, szerkezetét vizsgál-gatta.

— Mennyit kér? — nézett rám végül.

— Kétszáz pengőt! — mondtam s forgott körülöttem a világ. Kizártnak tartottam, hogy megadja ezt az összeget s úgy éreztem, hiába volt minden, nem tudok Pistán segíteni mégsem.

Kihúzta karját az enyéből s pillanatra megállt. Elővette kendőjét s megtörülte homlokát, amelyet az emlékezés hatása alatt kivert a veríték.

Jó polgári családból származó fiatal német férfi, aki jelenleg Budapesten tartózkodik, de Németországban biztos egzisztencia vár rá, későbbi házasság céljából megismerkedne csinos, kedves, szerény 17-22 éves budapesti vagy környékbeli katolikus leánnyal. Lehetőleg német nyelven írt, fényképes válaszokat a Délibáb kiadóhivatalába kér VII, Dohány uca 12 „Élettárs 10.646” jellegére.

Délibáb

— Nem tudom, hogy volt, egyszeresak a pénztár előtt álltam s már ki is fizették a kért összeget. Zsebregyűrtem a pénzt és rohantam Pistához.

— Itt a kétszáz pengő.

Pista szemébe könny szökött, aztán felmarkolta a bankjegyeket és elrohant. Kifizette a tartozását s a dolog a lovagiasság szabályai szerint el volt intézve.

Az estét hármasba töltöttük. Sándor egyetlen szóval sem említette, hogy az aranyórája eltűnt. Pedig sokkal rendesebb ember volt, minthogy észre ne vegye és tudván tudhatta, hogy azt senki más el nem lophatta, csak én. Mégsem tett semmi célzást. Sem akkor, sem később. Magam pedig hallgattam. Hallgattam még akkor is, mikor hónapok múlva anélkül, hogy Pistának szóltam volna, kiváltottam és postán visszaküldtem nevére az órát. Nyilván érezte, két rossz közül én a kisebbiket választottam. Számomra és számára sokkal súlyosabb

következményekkel járt volna, ha kölcsönkérek tőle.

Jó ideig hallgatva mentek egymás mellett. Mikor a Berliini térnél búcsúztak, az alacsonyabb még ezt mondta:

— Tavaly mikor Pista hazajött a nászútjáról s először hívta meg barátait, rólam megfélekedett. Valaki szová is tette a dolgot. Pista felháborodva intette le:

— Csak nem mutatok be a feleségemnek egy tolvajt!

Keserűn felnevetett és sietve eltűnt a tavaszi éjszakában.

A ragályos betegség

veszedelmes terjesztője a kézről-kézre járó lap, vagy könyv. Gyanútlanul olvassuk a másod- és harmadkézből származó lapokat s napok múlva súlyos betegség üti fel a fejét a családban. Elvértve akadnak olyan újságírók, akik pár fillérért kölcsönadják a lapokat, holott ezt a törvény tiltja.

HOGYAN SZAKÍTSUNK?

A nővel való szakítás művészete nem is olyan egyszerű dolog, mint ahogyan azt önök gondolják. Erre a mesterségre, hogy úgy mondjam, születni kell. Meghódítani a nőt, az nem kunszt. De szakítani, az aztán művészet. Mert itt már a nő akaratával állunk szemben, itt már olyan műveletet kell végrehajtanunk, amely pontosan ellenkezik a nő kitűzött céljával. Tehát ugyancsak diplomatikusként kell lennünk, hogy szakításunkkal ne ejtsünk sebet. Mert az a legfontosabb, hogy a szakítás ne fájjon a nőnek. Mutasd meg, hogyan szakítasz és én megmondom ki vagy. Ajánlom a következő metódusokat:

Első változat.

Legyünk kiálthatatlanok. Ugyanazzal az igyekezettel, ahogyan elértük azt, hogy a nő belénkszeressen, bizonyos rátermettséggel elérhetjük azt is, hogy kiábránduljon belőlünk. Természetesen ezt nem lehet máról holnapra megcsinálni. Itt tervszerűen kell dolgozni, fokról-fokra, azt az illúziót keltve, mintha az egészeztől semmit sem tudnánk. A főszabály, hogy a nő higgyen nekünk. Ez lényeges pont akkor is, amikor a nő belénkszeret és akkor is, amikor kiábrándul belőlünk.

Második változat.

Bolonduljunk meg és legyünk egyszerre minden ok nélkül féltékenyek. Gyanúsításunkkal tegyük pokollá a nő életét és a végén ő fog örülni, hogy megszabadulhat tőlünk. Kis adagban gyógyít, nagy adagban öl.

Harmadik változat.

Egy szép napon valljuk be a nőnek, hogy feleségünk van, akinek eszéágában sines

válni. Magyarazzuk meg neki, hogy ezt eddig azért titkoltuk, mert reméltük, hogy a válópör gyorsan lezajlik. De hát, ha egyszer a feleség nem egyezik bele a válásba. Ajánlatos e célból zsebünkben hordozni első elvált feleségünk házasságlevelét, nehogy azzal gyanúsítson minket, hogy csak úgy kitaláltuk az egészet. Ha a nő látja, hogy nem váltál el, könnyű szívvel mond le rólad. A legtöbb nő ugyanis férjhez akar menni. Aki nem akar férjhez menni, az a nő hamarabb szakít veled, mint te övele.

Negyedik változat.

Mondjuk a nőnek, hogy elvesztettük állásunkat és most teljes bizonytalanság vár reánk. Semmi reményünk, hogy rövid időn belül elhelyezkedni tudjunk. Mutassuk meg neki a felmondó levelet, melyet magunk gépeltünk le és amelyben főnökünk tudomásunkra adja, hogy nem áll módjában végkielégítést adni. A nő azonnal elereszt.

Ötödik változat.

Ha már semmi trükk nem használ, vegyük a nőt feleségül. Az efajta szakítás a legtrükkösebb esetben fáj a nőnek. Legfeljebb nekünk.

DYMI

Vegytan a mellényzsebben. A gyakorlati tudnivalók valóságos kincsesára ez a könyvecske, a házi illatszerkészítéstől a folttisztításig és butorfényesítésig minden kérdésre választ kap e könyvből ügyes-bajos dolgában az olvasó. Kartonkötésben a könyv ára 70 fillér bérmentve, az összeg előzetes beküldése mellett. Megrendelhető Tolnai Világlapja kiadóhivatalában Budapest, VII, Dohány uca 12 szám.

Nagy árleszállítás!

**Boccaccio
legszébb novellái.**

Több generációnak szerettek vidám órákat már az olasz szerző csipős történetei. Terjedelme 320 oldal, egészvázson kötésben 96 fillér helyett **80 fillér.**

A sport.

A sport történetének, az egyes sportágaknak ismertetése, a kiválóbb magyar és külföldi bajnokok és sportteljesítményeik méltatásával. Terjedelme 336 oldal, ára egészvázson kötésben 96 fillér helyett **80 fillér.**

**Bárados:
Uralkodók és komédiások**

kapcsolataira sok példát találunk a történelemben. 246 oldalas könyv ára egészvázson kötésben P 4.80 helyett **2 pengő 40 fillér.**
**Megtakarítás
2 pengő 40 fillér.**

**Bohuniczky Szeffi:
Az eszteregi hitbizomány.**

Feszültséggel telített magyar tárgyú regény. Terjedelme 184 oldal, ára egészvázson kötésben 3 pengő helyett **1 pengő 30 fillér.**
**Megtakarítás
1 pengő 70 fillér.**

**Lidia Szejfullina:
Egy kuruzsló élete.**

Orosz író nő regénye, amely újszerűségével Európaszerte nagy felhajtást keltett. A 192 oldalas könyv ára fűzve 2 pengő helyett **1 pengő 10 fillér.**
**Megtakarítás
90 fillér.**

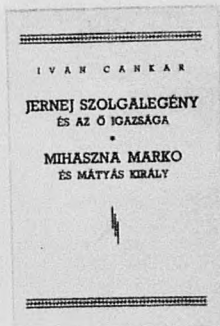
**Edgar Poe:
Grotteszk és arabeszk.**

Az ismert amerikai költő nagyszerű műve. A könyv 292 oldal, finom egészvázson kötésben 5 pengő bolti ár helyett **2 pengő 50 fillér.**
**Megtakarítás
2 pengő 50 fillér.**

**Nagy Endre
A kabaré regénye.**

A kabaré színpadi műfaját Nagy Endre honosította meg magyar színpadon. A 224 oldalas könyv ára fűzve 3 pengő 60 fillér helyett **1 pengő 40 fillér.**
**Megtakarítás
2 pengő 20 fillér.**

**Ivan Cankar:
Jernej szolgalegény.**

A nagyszerű költő asztalvén irodalomban ugyanaz volt, mint Ady a mi költészetünkben. A 208 oldalas regény ára fűzve 4 pengő 40 fillér helyett **1 pengő 40 fillér.**
**Megtakarítás
3 pengő.**

Ezeket a műveket részletfizetésre nem szállítjuk. Az itt felsorolt összes könyvek megrendelhetők Tolnai Világlapja könyvesboltjában, Budapest, VII, Dohány u. 12. Kérjük a vételár előzetes beküldését. Utánvétellel 75 fillérrel drágább, mert ennyit számít fel a posta. Ha nincs kéznél postabefizetési lap, akkor 3 fillérért akármelyik postahivatalban vagy trafikban kapható úgynevezett üres csekklap. Postatakarékpénztári csekk-számlánk száma: 9244.

APUKA

IRTA: LAKI TIBOR

— Jóllaktál, kisfiam ?

— Igen, mama.

— Nem kérsz már semmit ?

— Köszönöm, nem kérek — felelte illedelmesen a kisfiú. Szórakozottan nézett szét az enyhén világított szobáiban. Unalmában hangosan kezdett lábával, mert lába nem ért le a földre a magas székről. Aztán anyját nézte, aki még evett néhány falatot.

A fiatalasszony összehajtogatta asztalendőjét és felállt. Erre a gyerek is boldogan csúszott le a székről :

— Köszönöm a vacsorát — mondta kicsit éneklő hangon.

— Egészségedre, kisfiam — szólott az anya és magához ölelte a gyerek fejét. Le is hajolt, hogy megcsókolja a kisfiú rövidre nyírott haját. Aztán leszedte az asztalt. Ezalatt a gyerek unatkozva álldogált a szoba közepén, nem tudta, mit csináljon lefekvésig. A magányos gyerekek kicsit nagyon komoly-ságával várta, hogy végezzen munkájával az anyja.

Mikor végzett a vacsora eltakarításával, odaült az asztalhoz és kézimunkát tett maga elé az asszony. A gyerek odaült melléje és kérdő tekintettel nézett anyjára :

— Mit csináljak ?

— Nézz képeket — ajánlotta a fiatalasszony és egy képeslapra mutatott.

A gyerek fogta az ujságot, odahúzta székét az anyja mellé, feltérdelt rá és nézegetni kezdte a képeket. Első elemista tudásával betűzgette a képek alá írt szöveget. A fáradtvonású, szép fiatalasszony kézimunkázott és néha kijávitotta félhangosan olvasó fia betűzgető olvasását.

— Ilyen hajón utazott apuka is ? — kérdezte hirtelen a gyerek és odatolta az ujságot anyja elé. A kép egy nagy óceánjáró hajót ábrázolt. Mellette egy kisebb kép a kapitányt, amint vakító fehér ruhában a parancsnoki hídon feszített. A szép szál ember nyakában táveső lógott és lábait szétvetve állt.

— Apának is volt távesőve ?

— Igen.

— Ő is ott fenn állt a hajón ?

— Nem tudom, kisfiam.

— Biztosan ott állt. Ugy-e, mama ?

— Lehet — felelte bizonytalan hangon az asszony.

— És ilyen szép fehér ruhája is van ? — faggatta tovább az asszonyt.

Az asszony tekintete a falra siklott. Berámázott fénykép függött ott, esküvője napján készült róluk. Aztán kisfiára nézett, és látva csillogó, kérdő tekintetét, megadóan hazudta :

— Igen, kisfiam.

Most kis szünet következett. A gyerek

maga elé nézett, látszott, hogy gondolkozik. Hamarosan újabb kérdéssel jött.

— Mikor jön haza apuka ?

— Nem tudom — felelte lemondóan és őszintén.

A gyerek még folytatta a kérdezgetést, az asszony válaszalagot, de szája széle néha megrándult és idegesen tette félre a kézimunkát. Kis idő múlva felállt :

— Mára elég volt. Most fekjűdj le szépen, különben nem tudsz holnap felkelni és elkéssel az iskolából.

A gyerek engedelmesen vetkőzni kezdett. Székét tett ágya mellé és arra rakta összehajtván ruháját. Mozdulatai nagyon figyelmeztettek voltak, de gondolatai messze jártak. Egyre apjára gondolt. Nehezen aludt el.

Azon vette észre magát, hogy megy az iskolába. Kis táskája a hátán zörög, ő meg szaporán lépked. De nem egyedül. Mellette halad nagy léptekkel az apja is. Most megmutatja Zomba Mikinek, hogy neki igenis van apja, hiába vágta oda neki a mult héten :

— Neked nincs is apád !

Igy értek az iskolához, szótlanul. Büszkén lépett be az iskolaudvarra. Kis pajtásai ott játszadoztak már. Mikor meglátták az érkezőket, egyszerre köréjük csődültek és bá-mészködve nézték őket. Zombai Miki meglökte könyökével a mellette álló fiút és félhangosan kérdezte :

— Ki ez ?

Akkor ő elengedte apja kezét, egy lépést előre jött és büszkén mondta :

— Ez az én apukám !

A fiúk csodálkozva bólogtattak, aztán lassan elszéledtek, bementek az osztályba. Nagy csönd lett az udvaron. Megfordult apja felé, de az sem volt ott. Egyedül állt a csöndes udvaron. Tanácstalanul és ijedten nézett körül. Egyszerre ólmos fáradságot érzett tagjaiban. Behunyta szeméit. Akkor úgy érezte, hogy zuhan lefelé. Kiáltani akart, de nem jött ki hang a torkán.

Ekkor a nevé hallotta :

— Pisti !

Hízen ez az édesanyja hangja, lélekzett fel boldogan.

— Pisti, kelj fel, mert elkéssel az iskolából — hangzott most már egész közlőrl.

Erre kinyitotta szemét. Édesanyja állt előtte, ő meg ágyában feküdt. Nappali fény áradt be a szobába. Zavartan ült fel és tekintete az ágy előtti székre esett. Összehajtott, kopott kis szürke nadrágja feküdt rajta. Rájött, hogy az egész csak álom volt. Ettől nagyon szomorú lett. A torkát sírás szorongatta és keserű szájjal zuhant vissza ágyára, arcát a párnába temetve. Nagyon boldogtalan volt.

Ekkor érintette gondtalan gyermekhomlokát a rideg, szürke élet első suhintása.

A PÁRBAJ

Egyfelvonásos játék. Irta: VÉCSEY LEÓ. Személyek: Az asszony. A férj. A szobalány

(Szín: Az asszony fényűzően pazar öltözésben áll a szobájában. A jelforgatott szekrény, szerteszét heverő ruhák, harisnyák, pontosan megmutatják, hogy különösen gondos válogatás volt a toalettek között: a szép fiatalasszony a legkisebb részletekig tökéletes akart lenni aznap esti öltözékével. Teljesen készen van, nagyszerű estélyruhában pazar prémbelépője alatt, a tükör előtt már az utolsó simításokat is elvégzte és éppen az ékszeres doboza felé nyúl, amikor meglebben az ablak habos csipkefüggönye — jelül annak, hogy az ajtó nesztelenül felnyílt. A küszöbön a férj áll, uccai öltözékben, kalappal a kezében.)

Az asszony (meg sem fordul, annyira biztos, hogy csak a szobalánya lehet): Juliett, te vagy?

A férj (egy lépést tesz előre a puha szőnyegen, de nem szól).

Az asszony (hirtelen becsapja az ékszerdoboz fedelét, mert pontosan érzi, hogy egy férj áll mögötte. Villámgyorsan a csengőkörte felé kap s csak amikor már a kezében érzi, akkor fordul meg, rémült arccal): Henry... Oh, Istenem! Hogy megijesztettél. Te?...

A férj: Bocsáss meg, nem akartam. (Nyugodtan.) Nem is gondoltam, hogy ilyen ideges vagy.

Az asszony: Sohasem jöttél be hozzám kopogtatás nélkül... (erőletlenül nevet), mint valami betörő!... És éppen az ékszeremért nyultam (a kazettára mutat).

A férj: Igen. Meg aztán nem is szoktam ilyen kora délutáni órákban hazatérni... Ilyenkor mindig a klubban vagyok.

Az asszony (újból a kazetta felé nyúl és zavartan válogat az ékszerek között): Igy megijeszteti az embert!

A férj: Bocsáss meg, kedvesem. (Leül az egyik széles karosszékre és nézi az asszonyt): Nagyon szép vagy!

Az asszony (kiválaszt egy sima, széles, furcsaformájú platinakarkötőt): Mit gondolsz, illik ez a ruhámhoz?

A férj: Ez az antik másolat, az indiai hurokvető szekta szent jelvénye, mindenhez illik... Tudod, hogy ez a legdrágább ékszered?

Az asszony (felleszi az ékszert, közömbösen): Tudom!

A férj: Általában ma mindentől a legszébbet és legdrágábbat válogattad össze, öltözéknek. Hová még?

Az asszony (az ékszert nézegeti): Maud Retty vár a souperra. Aztán a Carltonba megyünk. (Kacéran, de természetesen odanyújtja hősín csuklóját a férjnek, hogy kapcsolja be a hurkos, komplikált esatol.) De te hogy kerülsz haza, Henry? Nem kísérel el?

A férj (remeg a keze, miközben az asszony csuklója körül motol): A lovaregyletből jövök és át kell öltöznöm... És fontos hírt várok ide. Attól függ, hogy mit veszek fel.

Az asszony (nevet): Ezt nem érttem.

A férj: Ejnye, no... hát gondold el, ha

az ember legkedvesebb klubtársa... De mit beszélek? Egy párbajról van szó, nehéz lovassági kard, bandázs nélkül, szűrással... gondolhatod, hogy aggódom kissé. (Még mindig a karkötővel motol.)

Az asszony: Ki verekszik? Ismerem?

A férj: Hogyne! Harris... Valami sportfiúval.

Az asszony (felsikolt): Ah, ez fáj!... Milyen ügyetlen vagy. Nézd, milyen vörös a csuklóm. (Az asztalkához fut és lehajlja a fejét, háttal a férfinak, úgyhogy a férj semmi képpen sem tud az arcába látni, bármilyen kíváncsi is szavai halására.)

A férj: De mégis csak sikerült rádfonni a hurkot. A helyén van a zár!

(Kis csend.)

A férj (inkább maga elé): Hm... én magam sem értem, miért izgat úgy ez a párbaj... Egyszerű összeszólalkozás volt az egész, valami nő miatt. (Titokban figyeli az asszonyt.) És olyan rossz előérzetem van egész nap.

(Csend. Az asszony a toalettasztalkán motol, szemmeláthatóan húzza az időt, mert hisz teljesen készen van.)

A férj (hirtelen felugrik, a telefonkészülékhez lép, idegesen tárcsáz): Halló! Parkklub?... Téves! (Lecsapja a kagylót.) Átkozott ez a telefon. Véletlenül sem kapcsol helyesen.

Az asszony: Túl... Túlidleges vagy!

A férj: Nem mégé még?

Az asszony (kezét nyugtja): De igen! Nyugodj meg, Henry!

A férj (futó esőkötet lehel a csuklójára): Jómulatást, angyalom! (Az ajtóhoz kíséri az asszonyt, aki vonakodva kimegy. Most viszatér a férj és az arcán feszült figyelem rajzolódik. Újból tárcsáz, de másik kezével lefogja a fogantyút, úgyhogy vak beszélgetés az egész.) Maga az, Jean? Halle báró úr ott van már? Küldje ide! (Csend. A férj a telefonkagyló mellett lehúnyja a szemét és arca csupa szenvedés.) Halló, Bobby, öreg fiú, hát mi van? Rossz hír?... Mi történt? Nem értem! Micsoda? A szívét?... Ur-isten, de hisz ez borzalmas! Meghalt?... Szegény, szegény Harris... En tudtam, megéreztem...

(Hirtelen elhallgat, kívül, az ajtó felől halk sikoltás, aztán egy lezuhanó test puffanása. A férj lecsapja a kagylót. Most már mosolyog. Felnyitja az ajtót, a küszöb mellett ott hever az ájult asszony, ráfagyott rémülettel az arcponásain.)

A férj (csenget.)

Szobalány (befut, asszonyához akar rohanni, de a férj szava megállítja).

A férj: Juliett, hozza rendbe a lakást. Takarítsd el mindent, (nyomatékosan) mindent, mire hazajövök. (Felteszi kalapját és ellép az asszony mellett). Ne találjak itt semmi szemetet. Érti?

(Függöny.)

Délibáb

Szerkesztői üzenetek

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben válaszokat nem adhatunk, még abban az esetben sem, ha válaszbélyeges borítékot kapunk.

Kéziratokat, fényképeket nem őrünk meg és semmi körülmények között sem küldünk vissza

S. Ibolya. (2.) Föltétlen el kellene mennie egy kozmetikus orvoshoz, mert ilyen esetben nem szabad házilag kezelni.

Mégay J. (4.) Ilyen szer nincsen.

M. József. (6.) Ebből a célból legnagyobb sajnálatunkra nem adhatunk meg semmiféle címet.

T. L. (8.) Leveleket nem továbbíthatunk. Tessék közvetlenül a Rádióhoz (Sándor u. 7.) írni az illető címére.

Kassai érdeklődő. (10.) A gyógyszerterápiában számos jó megfelelő készítményt kapni. Figyelmeztetjük, hogy a fagyos lábat szakszerűen kell kezelni. Tessék elmenni egy körházi rendelésre.

Fogadás. (12.) Legokosabb volna magától a művésztől (Nemzeti Színház) megkérdezni az adatokat. Egyébként mi is tudjuk, hogy még nincs annyi idő, de a magassága körülbelül annyi lehet.

K. E. (14.) Március 28-án Pesten lesz ismét. Címét nem tudjuk, de úgy hisszük, hogy ha a Rádióhoz ír neki (Sándor uca 7.) megkapja. Egyébként mesternek kell szólni.

Anny. (14.) Nincs férje a kértezett művésznőnek.

Alszik a fiam stb. (16.) A verseket legnagyobb sajnálatunkra nem közölhetjük. Versekkel hosszú időre el vagyunk látva.

Cs. Ilona. (18.) Ma már nincs erre mód, csak az esetben, ha előbb elvégzi a színiiskolát.

Szeretnék színész lenni. (20.) Föltétlenül el kell végeznie a színiakadémiát, vagy az Egyesületi iskolát, másképpen nem léphet ma már színpályára.

Zoli. (22.) M. L.-nek a Fővárosi Operett-színházhoz kell írni. Az Akadémiától kérhet tájékoztatót.

M. S.-né és T. Z.-né. (22.) Önöknek közvetlenül a Rádió Igazgatóságához kell fordulniok ezzel a kéressel.

Színpad. (24.) Nincsen forgószínpada.

Handa-Banda. (26.) 1. Az általános elfogadott szabály szerint 8—10 százalékot kapnak a szerzők a bruttó bevételből. A zeneszerző mindig nagyobb arányban részesül a tantiemből. Legalább 10 : 6 arányban. 2. 1200 személyű.

V. János. (28.) 1. A tizenhét évet betöltött életkor megfelelő, de legalább 4 középiskolai végzettség, szülői beleegyezés, erkölcsi bizonyítvány szükséges a színiiskolai beiratáshoz. Színiiskolai végzettség nélkül viszont ma már senki sem lehet színész. 2. Levélben nincs módunkban válaszolni, mint ahogy azt a rovat elején olvashatja.

Állandó olvasó. (20.) Mindenesetre a haj tisztántartásával, Időnként, de nem túlgyakran alaposan meg kell mosni finom szappannal.

Érdeklődő. (40.) Dobay Livia: Pannónia u. 30. Gere Lola: Andrassy út 38. Fedák Sári: Pozsonyi út 15. alatt lakik.

Adri. (42.) A Színművészeti Akadémián a németet és francia nyelvet tanítják. A tandíj évi 120 pengő, amelyet két részletben kell lefizetni.

Gondos háziasszony. (40.) 1. Cspikevasaláshoz ne rizs, hanem búzakeményítőt használjon. 2. Csokoládéfolt vízben oldott boraxal tisztítható.

Menyasszony. (41.) Annál az állami anyakönyvezetőnél kell jelentkezni, akinek a kerületében lakik.

I. K. (50.) 1. Az „Élettársak” című színdarabot a Magyar Színházban játszották. 2. Szilágyi Lászlónak első színdarabja a Várszínházban került színpadra „Levendula” címmel. A darab olyan nagy sikert aratott, hogy áthozták Pestre a Blaha Lujza Színházba.

Rajongó. (54.) Mascagni Pietro 1890-ben a „Parasztbecsület” című operájával díjat nyert egy milánói zeneműkiadó pályázatán.

Ilyen a szerelem?! (30.) Egyszerűen, kedvesen és természetesen viselkedjék, ez valószínű, hogy tetszeni fog neki. Abban semmi sincs, ha érdeklődik az ő dolgai iránt, megkérdezi mivel tölti az idejét stb. Nagy különbség van ugyanis a kérdőre vonás, vagy az érdeklődés között.

Kollegák. (32.) 1. Sötétkék, vagy barna. 2. Sok, sok pihenés, de hát a maga foglalkozásánál erre nincs sok mód. Természetes, bő táplálkozás is elősegíti. 3. Ez felfogás dolga. De mindenesetre inkább tartsa meg a formákat. 4. Mindkettőjüket a Nemzeti Színház címén megtalálta a levél. P. F. nőtlen.

Szöke 17. (34.) Fényvédő krémet kell használnia. Viszont igazán nem ártana, ha azt a krémet kozmetikus orvos írná elő.

Színházrajongó. (40.) Igen, egy színdarabnál öt színdarabszöveg példányt használnak. Van rendezői példány, ügyelő-példány, sűgő-példány, világító- és kellékes példány. Természetes, hogy mindenik más, mert hiszen az ügyelői példányban legfontosabbak azok a bejegyzések, amelyek a szereplők be- és elmenetelére vonatkoznak, a világosító példány pedig arra vonatkozik ad utasításokat, hogy egyes jelenetekben milyen világosítási effektusokat kell használni.

Előfizetési árak:

1/4 évre 1 pengő 80 fillér, 1/2 évre 3 pengő 60 fillér

Felelős szerkesztő: BIBÓ LAJOS

Felelős kiadó: PAIZS GYÉZA

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.
Budapest, VII, Dohány uca 12.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telephelyszáma:
14—23—39 és 14—23—50

TÖBB MINT 2000 ELHUNYT ELŐFIZETŐ HOZZÁTARTOZÓJA KAPTA MEG EDDIG LAPVÁLLALATUNK UTJÁN AZ ELŐFIZETÉssel KAPCSOLATOS BIZTOSÍTÁSI ÖSSZEGET.

a haj
gyak-
szap-

nia u.
Sári:

án a
tan-
n kell

vasa-
hasz-
bo-

anya-
a ke-

szin-
k. 2.
Vár-
cím-
atott,
Szín-

en a
nyert

ked-
való-
emmi
meg-
kü-
vagy

na. 2.
alko-
zetes,
fogás
meg
nzeti
P. F.

hasz-
aszt a

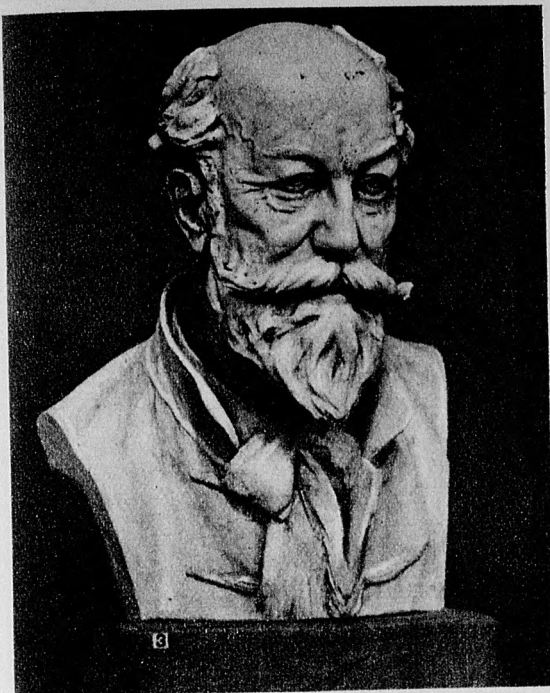
arab-
lnak.
súgó-
Ter-
iszén
ok a
s el-
dány
hogy
effek-

fillér

T.

nal:

DIG
ÖSZ-

Berecz Gyula :
Jókai

Ruttkay György : Csodaszarvas

**FELVIDÉKI
KIÁLLITÁS-
BÓL**

Koczka Andor :
Perecsényi vásár

Ruttkay
György :
Csuszka

Katona
Károly :
Jégbordó

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten értékes könyvjutalmakat osztunk ki. Megfejtési határidő március 28. Minden borítékra ráírandó: Rejtvénymegfejtés.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13							14				
15					16	17			18		
19				20		21					22
23			24		25			26	27		
28		29		30						31	
32			33			34			35		
		36			37		38	39		40	
41	42				43	44			45		
46				47		48			49	50	
51											

DÉLIBAB - HÚSVÉT

Beküldendő sorok: vízszintes 1, 46, 51, függőleges 1, 7, 11 és 12

Vízszintes sorok:

1. Petőfi-vers címe. 13. Hónap. 14. Az ír köztársaság nagy embere. 15. Átkarol. 16. Gyilkoló. 18. Vissza: kukorica szárító. 19. Nem lát szegény pára. 21. Vissza: leánynev. 22. Egyes magyar nemesi nevek végződése. 23. Vissza: tág. 24. Fedél (névelővel). 26. Csodálkozó felkiáltás. 28. Vissza: igen édes. 30. Rosszul lát. 31. Varjú mondja. 32. Nővény és női név. 34. Mássalhangzó — kiejtve. 35. Tehát — németül

(kiejtve). 36. Európai állam pénze. 38. Cselekvésrűgő. 40. A kutya. 41. Házat készít. 43. Nagyon kellemetlen. 46. A legnagyobb magyar regényíró. 48. Kályhas munkája. 51. Vörösmarty Mihály születésének éve.

Függőleges sorok: 1. E szállóige Wagner Richárd 1850-ben megjelent füzetének címéből keletkezett. 2. Kisközség a zalaszentgróti járásban. 3. Dal. 4. Semmi. 5. Köszönés. 6. Akarat is kell hozzá. 7. Goethe Wahlverwandschaften c. könyvéből terjedt el ez a szállóige. 8. Névelő fordítottja. 9. Mohamedán hittudós. 10. Árpálé.

11. Békésmegyei nagyközség. 12. Ezt a nyelvet beszélik ma Kárpátalján. 17. Nógrádmegyei kisközség a szécsényi járásban. 20. Gyermeknek bőrbetegsége. 25. Ó — latin nőnemben. 27. Egymásutáni mássalhangzók. 29. Leányka — becenév. 33. Szétnyit (ékezethiány). 37. Több a. 39. Madzag, kötő. 42. Mesterkelt testtartás. 44. ... holló, a 3000 m akadályverseny olimpiai győztese, finn futóbajnok. 45. Tengerészek vészjele. 47. Izomkötő. 49. Az utolsó mássalhangzó kétszer. 50. Azonos magánhangzók. Payper.

A múlt számban közölt rejtvény helyes megfejtése

Vízszintes sorok: 1. Páni félelem. 12. Légoltalmi nap. 14. Ékít. 15. Legato. 16. Gi (ig). 17. Ai. 19. Alle. 20. Er. 21. Yni (iny). 23. Néz. 24. Tteré (érett). 25. Ragad. 27. Évei. 29. Is. 30. És. 31. Iran. 32. Hah. 33. Sobor. 36. Tj. 37. R. u. 38. Ekevas. 39. Bl. 41. Rom. 43. Lag. 44. Vasorrú. 46. Katicabogár.

Függőleges sorok: 1. Pékinasok. 2. Ágl. 3. Nota. 4. Il. 5. Ftc. 6. Éa. 7. L. L. L. L. 8. Emelten. 9. Ligeti. 10. Ena. 11. Materia. 12. Légy résen.

13. Por és hamu. 18. Ind. 19. Azért. 22. Ig. 26. A rovat. 28. Vajbab. 32. Hurrá. 34. Bela. 35. Ragi (Igar). 40. Iso. 42. Orr. 44. Va. 45. O. G.

Jutalmazott megfejtők névsora

Helyszűke miatt csak a jutalmazottak nevét és a helységnév kezdőbetűit közöljük. A múlt számban közölt rejtvény helyes megfejtői közül Dénes Ferenc, Bp., Gál István, Bp., Edelenyi Pálné, E., Sitke Ferenc, H., Baldner István, Bp., Josvay Zoltán, D., Kiss Bálint, Sz., Kardos Mária, Bp., Gyuresák Rudolf, Bp., Kádár Imre, F. könyvjutalomban részesültek.

Tolnai Nyomda Műintézet és Kinyomtatás R.-T. mélynyomása, Budapest
Nyomatott a nyomdászat 500-ik évében